

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๕ วันอังคารที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๘

(๑)

24 ธ.ค. 2518

๔ บาท

ระบอบปรมาณูในไทย เรื่องบอกรวมเป็นไม่ได้

รายงานภาวะเศรษฐกิจไทย
โดยเจ้าหน้าทีอเมริกัน

จิตวิทยา : กลยุทธ์บายยาอม

สถานการณ์บอกรวมขึ้นบก

"388" เทียบบินสุดท้ายจากโคราช

ประท้วงที่ปัตตานี
ยังไม่มีการทำสงบ

Colby

Ford favours CIA links with clergy

WASHINGTON (AP)

PRESIDENT Ford favours continued use of American missionaries and foreign clergy by the Central Intelligence Agency in its worldwide intelligence gathering activities, his chief counsel said in a letter made public Friday.

The letter from Philip W. Buchen replied to a proposal by Senator Mark Hatfield (Republican-Oregon) that involvement of the CIA with the clergy overseas be banned. Hatfield said he was introducing legislation outlawing such involvement.

Using the clergy in intelligence gathering "tarnishes the image of the United States..., prostitutes the church and violates the First Amendment separation of church and state," Hatfield said in a speech prepared for delivery in the Senate.

In a letter to Hatfield dated November 5, Buchen wrote: "The President does not feel it would be wise at present to prohibit the CIA from having any connection with the clergy."

At the same time, the Senate Intelligence Committee rejected former President Richard Nixon's offer to testify before the panel because he imposed too many conditions.

Chairman Frank Church (Democrat-Idaho) said Nixon's lawyers specified that he not testify under oath, that he be interviewed only by the ranking members of the committee and that he reserve the right to refuse to answer questions if he chose on grounds of executive privilege.

Hatfield made Buchen's letter public, along with letters in an exchange of correspondence with outgoing CIA Director William E. Colby, who declared: "I believe that any sweeping prohibition (against agency contact with clergy) such as you suggest would be a mistake."

The correspondence was released after Colby told the House Intelligence Committee US intelligence efforts must not be dismantled in 1975 as US defences were in the years following World War I.

The CIA has become a scapegoat, much like US defences did in the 1920s because of revulsion to war, Colby said.

BANGKOK POST SUNDAY DECEMBER 14, 1975

ฟอร์ดยังพอใจให้ช่วยเหลือ หน่วยงานทางศาสนาหาข่าวกรอง

ประธานาธิบดี ฟอร์ด ยังต้องการให้หน่วยงานทางศาสนาของอเมริกันและของชาติอื่นๆ ช่วยรวบรวมข่าวกรองจากทั่วโลกให้กับหน่วยสืบราชการลับกลางแห่งสหรัฐฯ

วุฒิสมาชิก มาร์ค ฮัทฟีลด์ ได้ยื่นญัตติต่อรัฐสภาให้ระงับความเกี่ยวพันระหว่างหน่วยสืบราชการลับกลางกับหน่วยงานทางศาสนาทั่วโลก โดยมีเหตุผลว่า การใช้หน่วยงานทางศาสนาเหล่านี้รวบรวมข่าวกรองเพื่อ

ประโยชน์ทางการเมือง จะทำให้ภาพพจน์ของสหรัฐฯ มัวหมองไป และเป็นการทำลายศาสนาด้วย

วุฒิสมาชิก ฮัทฟีลด์ ได้รับจดหมายจาก ฟิลิป บูเชน หัวหน้าคณะที่ปรึกษาของประธานาธิบดี ซึ่งเขียนไว้ว่า "ท่านประธานาธิบดีไม่เห็นว่าการให้ ระงับ ความเกี่ยวพันระหว่างหน่วยสืบราชการลับกลางกับหน่วยงานทางศาสนาต่างๆ เสีย ตั้งแต่ในขณะนี้ จะเป็นการกระทำที่ฉลาดพอ"

ฮัทฟีลด์ ยังเปิดเผยจดหมายอีกฉบับหนึ่งจาก วิลเลียม โคลบี้ ผู้กำลังจะพ้นจากตำแหน่งผู้อำนวยการของซีไอเอที่เขียนมาว่า "การห้ามไม่ให้องค์การเราติดต่อกับหน่วยงานทางศาสนาอย่างที่คุณเสนอขึ้น จะเป็น การกระทำที่ผิดพลาดมาก"

และ โคลบี้ ยังเคยบอกกับคณะกรรมการฝ่ายข่าวกรองของรัฐสภาอีกว่า การปฏิบัติงานด้านข่าวกรองของสหรัฐฯ ไม่สมควรจะถูกยกเลิกไปในปี ๑๙๗๕ เหมือนที่ยกเลิกการทำข่าวกรองของกระทรวงกลาโหมเมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑

ชาวกรวย หนังสือพิมพ์ธุรกิจ ชั้น ๓ อาคารเอ็มเอเอฟ. ๘๒ ถนนสุขุมวิท กทม.๕

.....ข่าวจากวอชิงตันแจ้งมาว่า สหรัฐอเมริกาตกลงยกเครื่องบินเฮลิคอปเตอร์ที่นายทหารลาว
เอามาอุดรฟิลิปปินส์...สหรัฐบอกว่าจะเอาออกไปอย่างเงียบ ๆ เพื่อไม่ให้กระทบกระ
เทือนไทย...ไทยถามว่า แล้วรถแทรกเตอร์ที่เขมรลักลอบเอาเข้ามาล่ะ ไทยขอยกคืนเขมร
เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจกับท่านเอียง สารี นะ...สหรัฐบอกว่า...เรื่องนี้ต้องรอไปก่อน..

.....เรื่องยืงกันที่ชายแดนเขมรไทย...ตกลงกันไว้แล้วระหว่างเอียงกับชาติชาย...ถ้าคน
ไทยไปปลุกข้าวคืนแดนเขมรจริง..เขมรจะเกี่ยวให้..ไทยอย่าเข้าไปเกี่ยว...ผู้แทนของ..
มหาไศยก็นั่งประชุมอยู่ด้วย...เรื่องที่เกิครั้งนี้...ก็น่าจะไล่กันไปได้ว่า ความรับผิดชอบ
อยู่ที่ใคร.....

.....หลังจากว่ายน้ำเข้าไทย...เจ้าปัญญาถูกเจ้าสุวรรณภูมิก็นไปเป็นแรกกินข้าวเย็นในคำ
คืนหนึ่งที่บ้านเจ้าหน้าทีชั้นสูงของสถานทูตแห่งถนนวิฑู.....

.....หนังสือพิมพ์ข่าวรายวันแห่งถนนเพชรบุรี...มีนักการเมืองคอยจ้องอยู่...เข้าใจว่า..
เจ้าของเบือ...อาจจะขาย....ค่านหนังสือพิมพ์จีน...จะไค่กฤษ์ออกกรายวันฉบับใหม่เป็นฉบับ
ที่เจ็คของวงการในเร็ว ๆ นี้.....

.....ไทยถูกอินโดนีเซียหลอก...ก่อนอินโดนีเซียบุกยึดติมอร์ตะวันออก ไทยคาดการณ์ไว้
ก่อนแล้ว...ขอให้อินโดนีเซียบอกไทยก่อนที่จะบุกเข้ายึด...อินโดนีเซียไม่บอก...ข้ายังหลอก
ให้ไทยช่วยเล่นอนุรักษิรวมในสหประชาชาติเรื่องติมอร์...ทั้ง ๆ ที่ฟิลิปปินส์และสิงคโปร์ไม่ร่วม
เล่นอีกด้วย ..เล่นอนุรักษิรเพียงวันเดียว..อินโดนีเซียบุกติมอร์...ไทยช่วยไป....

ทาน / สหรัฐฯให้ ฮอ.ฟิลิปปินส์ / เอียง-ชาติชาย / เจ้าปัญญา / นสพ. / ไทยอินโด

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิญญรัตน์

กองบรรณาธิการ
ดิ ดิ ดิ ดิ
ปนัดดา เลิศล้ำไพ
จันทก ภาควรรณ
ชาติ ธนาพิทยา
ประจำศรี จิตรใจ
ยุทธพงศ์ ภูมิธรรม
ฝ่ายศิลป์
เมตตา วงศ์ศิริ

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ
ไชยยศ ปิ่นประดับ
ชนศักดิ์ จริยโสภิต
เรืองยศ จันทกร
ชัชช พานิชผล
คำนณ สัทธสมาน

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ
Marcel Barang, Singapore
Mike Morrow, S.E. Asia
Jean Thoraval, Hanoi
Jean Louis Arnaud, Saigon
John Everingham, Vientiane
Paul Wilson, Kuala Lumpur
W. Burchett, Paris
T.D. Allman, New York
B. Goodfellow, Washington D.C.
Steffam Hildebrand, Stockholm
Goran Gester

ผู้จัดการ
มงคล วุฒิสงห์ชัย
ฝ่ายหาโฆษณา
อมรศรี ธีระบัญชาศักดิ์
บรรณาธิการที่ปรึกษา
เชษฐ โสภณพานิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ
๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๑ ๕
โทร. ๓๑๓๘๑-๕, ๓๕๓๐๑-๕ ต่อ ๔๒
และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๓๒๘, ๓๖๘๕๖
ต่อ ๒๗

ยุทธ บริการ : จัดจำหน่าย
๑๕๓/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์
โทร. ๘๐๐๘๕

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานคร
๔-๑๐ ถนนราชบพิธ กรุงเทพฯ ๑ ๒
พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัพท์ ๒๒๕๑๖-๘
จัดรีส์ ๒

หน้า 52

หน้า 10

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๕ วันอังคารที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๑๙

- ๓ จดหมาย ช่วยวิเคราะห์ด้วย/ขอคนที่ให้อ่านฟรี/ไดโนเสาร์
บาลเมง/ขอตีเพื่อก่อ/สำนวนไม่คู่เดือด
- ๖ จดรัส เสนอภาพของกิกฤทธร
- ๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์ กระแสพระราชดำรัสในพิธีวันราชวัลลภ
ทำชายเสด็จชายแดน/ที่ปรึกษานายกขอลาออก/กีฬาแหลมทอง
/สหรัฐฯ-ไทย/จุฬาราชมนตรีไปได้/กัณฑ์เพิ่มเติม
- ๙ เพื่อนว่า ผ่าลูกเข้าคุก/จับเฮโรอีนและสิ่งหายาสูบหน้าแคมป์แยงก
- ๑๐ บ้านเรา ระเบิดปรมาณูในไทย เรื่องของความเป็นไปได้/ประท้วง
ที่ปัตตานี ยังไม่มีท่าทางสงบ/“๓๘๘” เทียบวันสุดท้ายจากโคราช
รายงานจากชายแดน การปะทะที่บ้านอ่างศิลา/ลอนกฤทธร
ห้ามชุมนุม ไม่ใช้ยุคทองของฟาสซิสต์
- ๑๒ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์ จีนได้อันดับสามด้านโครงการอวกาศ
เบรชเนฟจับหนก/ทูตจีนไปฟิลิปปินส์/ญี่ปุ่นส่งวิศวกรช่วย
เวียดนาม/นสพ. เวียดนามได้แต่งงานเจ้าหน้าที่รัฐบาล/สาวผม
แดงถูกตัดสินจำคุกตลอดชีวิต/จีนเสียผู้นำอาวุโส
สมาชิกสหประชาชาติปีประชุม
- ๑๓ มองเอเชีย ประเทศลาวของประชาชน
- ๑๔ บ้านเรา อินโดนีเซีย : ดำรวจคนใหม่ของเอเชียอาคเนย์
งานพิเศษของปัญญาชนในรัสเซีย ช่วยกันปกป้องความเป็นคน
พาราเซล : จีนเอาไปแล้ว เวียดนามยังเสียตาย
- ๑๘ สัมภาษณ์ เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม
“การผันเงิน ... เป็นการหว่านเงินไปเพื่อขอเวลาให้รัฐบาล”
- ๓๓ บทความพิเศษ รายงานภาวะเศรษฐกิจในรอบหกเดือนของไทย
- ๔๐ วิทยาศาสตร์การแพทย์ ชะตากรรมของหญิงสาวนา
- ๔๑ นิสิตนักศึกษา หลักสูตรทันตแพทย์ ลอกเขมามาย่อมมีปัญหา
- ๔๔ แฟชั่น จะหนาวไปถึงไหน
- ๔๕ เศรษฐกิจ ปัญหาข้าว คนกินเดือดร้อนตามเคย
- ๔๖ กีฬา ฉากสุดท้ายของแหลมทอง ความหดหู่ กับความชื่นชม
- ๔๗ จดหมายจากบั๊กไซด์ ด้วยความหวังคืออย่างอึ้งยวด
- ๕๐ แดกกลางเมือง “เมือง” หรือ “ชนบท”
- ๕๒ ผู้หญิง ส่งท้ายปีสตรีสากล
- ๕๓ หนังสือ เชิดเฉียวกับบุกเบิก
- ๕๔ คลยเพื่อเรื่องหนัง ทางโค้ง

วาทะ

ช่วยวิเคราะห์ด้วย

ก่อนอื่น ดิฉันขอวิจารณ์รูปแบบ
ตลอดจนเนื้อหาในหนังสือ จดรัส
เนื้อหาส่วนใหญ่จะไม่ตรงกับจุดมุ่ง
หมายของหนังสือต้องการให้เป็น
ข่าวกรอง ดูจากบทสัมภาษณ์บุคคล
ต่างๆ จะเป็นไปตามความรู้สึกของ
ผู้เขียนมากกว่า ส่วนข่าวทั่วไปที่รู้สึกว่า
ยังไม่ค่อยเกินไป ดิฉันอยากให้เห็น
ข่าวเกี่ยวกับประเทศที่มีฐานะทางการ
เมืองคล้ายๆ กับไทยมากขึ้น ตลอด
จนข่าวต่างๆ ส่วนใหญ่ไม่ได้วิเคราะห์
ออกมาในรูปของข่าวสดๆ มากกว่า
ดังนั้นดิฉันจึงอยากให้ทาง จดรัส ช่วย
พิจารณาข้อเสนอแนะด้วย เพราะ
ประชาชน นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องมี
ภาระหน้าที่ของตนอยู่แล้ว ดังนั้น
การอ่านหนังสือหลายๆ ฉบับในเวลา
เดียวกันคงเป็นไปได้ยาก ดิฉันและ
ประชาชนอื่นๆ อีกหลายคนก็อยากจะ
ทราบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่แท้จริง
ภายในประเทศและภายนอกประเทศ
โดยออกมาในรูปของการวิเคราะห์
ข่าว

พร้อมจดหมายฉบับนี้ ดิฉันได้
ส่งธนาคารเป็นจำนวนเงิน ๓๕ บาท
เพื่อเป็นค่าสมาชิก จดรัส ด้วย ดิฉัน
เห็นใจกลุ่มผู้จัดทำหนังสือ เนื่องจาก
ภาวะการเงินค่อนข้างฝืดเคือง ทุนรอน
น้อย หนังสือหลายฉบับจึงอยู่ใน
สภาพขาดทุน ส่วนดิฉันต้องเจียด
เงินซื้อหนังสืออ่านบ้างก็อยู่ใน
ฐานะที่ยากแะเช่นกัน

ดิฉันหวังว่า จตุรัส คงอยู่เคียงข้างประชาชนตลอดไปด้วยดี ดิฉันจะพยายามให้เพื่อนๆ สมัครเป็นสมาชิก จตุรัส เยอะๆ นะกะ

สุกัญญา เกียรติเรืองชัย

๔๒/๑๒ ถนนเจริญรัตน์

อ. คลองสาน ก.ท. ๖

ขอบคุณที่ให้อ่านฟรี

ขอขอบคุณอย่างสูงที่ส่ง จตุรัสไปให้อ่านหลายเล่ม "จตุรัส" ย่อยง่าย ย่อข่าว ทำให้คนอ่านได้สัมผัสกับเหตุการณ์ทั้งในและนอกประเทศได้ดียิ่ง บทความต่างๆ ก็เป็นการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นที่ดีและได้ประโยชน์มาก ขอให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

นิษัย รัตตกุล

ไดโนเสาร์บาลแมง

ได้อ่านจตุรัสที่ทำโดยกอง บ.ก. ชุดใหม่ ที่แรกคิดว่า คอลัมน์ต่างๆ คงจะมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่พออ่านๆ ไปก็เห็นว่ายังคงเหมือนเดิมหมดทุกอย่าง แม้กระทั่งคอลัมน์แฟน ซึ่งคอลัมน์นี้รู้สึกจะรักษารสนิยมประหลาดๆ ของตัวเอง เอาไว้ได้อย่างเหนียวแน่นโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงเหมือนกับแฟนต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ

ไม่ทราบวาทาทอง บ.ก. มีจุดประสงค์ใดสำหรับคอลัมน์นี้ ถ้าจะเป็นไดโนเสาร์เต่าล้านปี ก็คงจะต้องเต็มลงไปด้วยว่า ไดโนเสาร์โดยบาลแมง หรือใครต่อใครที่ดั่งๆ อยู่ถ้าทำได้ก็อยากจะเห็นเหมือนกันว่า คนเขียนคอลัมน์นี้แต่งตัวหน้าตาเป็นยังงี้ คิดว่าก็คงจะมีอะไรต่อมอะไรห้อยๆ แขนวนๆ เต็มตัวไปหมด เหมือนอย่างรูปที่ให้อ่านอยู่บ่อยๆ

สุชาติ

คลองตัน กรุงเทพฯ

ขอตีเพื่อก้อ

เป็นสมาชิกคนหนึ่งของจตุรัส มาตั้งแต่ต้น ชอบวิธีการเจาะข่าวเสนอข้อมูลทั้งคอลัมน์ภายในประเทศ ในประเทศและต่างประเทศ อ่านแล้วศรัทธาคนทำหน้าที่สื่อพิมพ์ชนมาก ในขณะที่เดียวกันก็เกรงว่าข้อมูลที่น่ามาเปิดเผยอาจกระทบกระเทือนผลประโยชน์ของบุคคลบางกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อจตุรัสเอง แต่ทว่าพลังของกอง บ.ก. จตุรัส คงยืนหยัดต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความจริงมากที่สุดและนานที่สุด

แต่จะไม่ตีเลยก็ไม่ได้ ขอให้ถือว่าเป็นการตีเพื่อก้อก็แล้วกัน เรื่องที่จะตีเห็นจะเป็นคอลัมน์ภาพยนตร์ ซึ่งนำเอาภาพยนตร์ที่ฉายตามสถาบันต่างๆ มาวิจารณ์เป็นส่วนมาก ส่วนใหญ่เป็นเรื่องด้นาสนใจมากก็จริงอยู่ หากยากแก่การไปตามดู หรือ ถึงดูก็ไม่แน่ใจในเรื่องภาษา จึงอยากแนะนำให้นำภาพยนตร์ตามโรงต่างๆ เป็นหลักขึ้นในคอลัมน์นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อยากรู้ว่าการวิจารณ์ในภาพยนตร์ไทยมากที่สุด เพราะอยากให้หนังไทยมีวิวัฒนาการมากกว่านี้อีกคอลัมน์หนึ่งก็คือ แฟน ถ้ามารดัดแปลง เพื่อให้คนไทยโดยทั่วไปสามารถอ่านแล้วเป็นประโยชน์ได้ก็จะดี

ที่สุดก็หวังว่าจตุรัสจะสามารถรักษาระดับการทำหนังสือของตนเองให้ดียิ่งๆ ขึ้น

วรรณ

จักรวรรดิ ก.ท.

ตำนานไม่คู่เคียด

อ่าน จตุรัส มากินาน พอได้ข่าวว่า คนในจตุรัสลาออกกันยกใหญ่ ก็ให้รู้สึกตกใจ คิดว่าจตุรัส จะล้มเสียแล้ว แต่เมื่อเห็นออกวางตามร้านหนังสือก็ตกใจ ที่จะได้อ่านหนังสือ

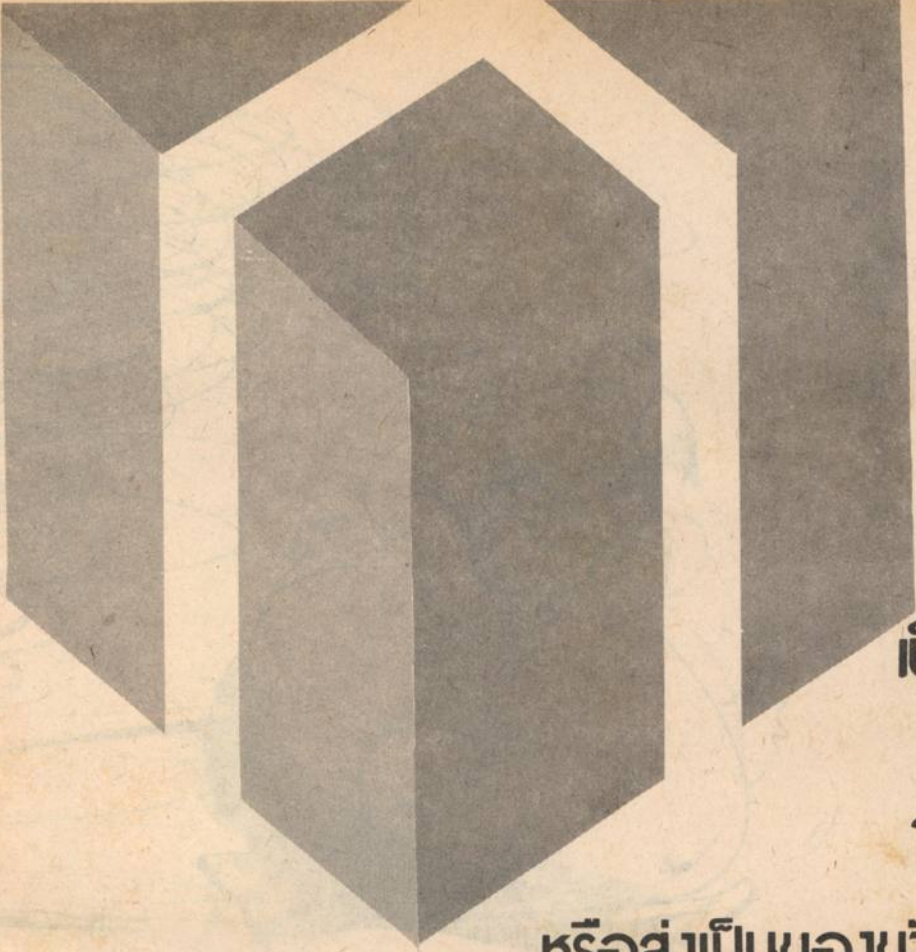
ทำนองต่อไป แม้การใช้คำในจตุรัสเดี๋ยวจะไม่ดูเคียดเหมือนเก่า แต่แนวทางก็ยังคงเหมือนเดิม มิใช่หรือยัง ใจขอร่วมส่งกำลังใจมาให้อย่าให้จตุรัส ด้วยเพราะอยู่ไกลและไม่ค่อยมีเวลาว่างเสียเลย (ไปรษณีย์ท่านบอกให้ส่งความสุกกันแต่เนิ่นๆ)

สดา

เขมรใหม่

18

ปีใหม่นี้
เป็นสมาชิก "จตุรัส"
ในราคาพิเศษ
ให้กับตัวคุณเอง
หรือส่งเป็นของขวัญให้เพื่อนคุณ

3 เดือน 39 บาท

สมัครได้ตั้งแต่วันที่
ถึง 20 มกราคม 2519

ชื่อ
ที่อยู่

ข้าพเจ้าขอเป็นสมาชิกจตุรัสราคาพิเศษให้

ชื่อ
ที่อยู่

รณชาติสังข์จ่าย ปณ. กลาง ในนาม

นายมงคล วุฒิสงห์ชัย ชั้น ๓ อาคารเอ็ม เอเอฟ. ๔๒ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๕

เสถียรภาพของก๊กกัฏฐ

ถ้าจะนับกันว่าระยะไหนของรัฐบาลก๊กกัฏฐที่สถานการณ์เครียดที่สุด ก็เห็นจะตอบได้ว่า ยังไม่เคยมีระยะไหนเลยที่เครียดเท่าระยะนี้ เริ่มจากการที่เรื้อนปช. ไทยยังกับรัฐบาลลาว การยั้งกันที่ชายแดนเขมรไทย การต่อต้านการว่าจ้างบริษัทต่างประเทศชุดแรกในเขตซึ่งรัฐบาลเคยให้กับบริษัทเทมโก้ เหตุการณ์ในสามจังหวัดภาคใต้ โดยเฉพาะในเขตจังหวัดปัตตานี ซึ่งมีการปะทะจนถึงขนาดประชาชนตายไปสิบกว่าคนแต่ก็ยังหาตัวคนทำผิดมิได้ และตามมาด้วยว่า เรื่องที่นายกรัฐมนตรีไม่ทราบว่ามีใครเป็นที่ปรึกษาให้ในเรื่องเศรษฐกิจประกาศออกมาว่า ตั้งแต่เดือน

มกราคมราคาข้าวสาลีแล้วในตลาดจะขึ้นราคาไปอีก ประกาศมาได้ไม่กี่วันข้าวสารและน้ำตาลก็ทำท่าจะหมดจากตลาดไป ทั้งๆที่ข้าวไทยนั้นขายไม่ออกในตลาดต่างประเทศ ซึ่งก็หมายความว่าเกิดการกักตุนข้าวและน้ำตาลกันขึ้น เพื่อรอราคาใหม่ในเดือนหน้า ความโกลาหลในตลาดข้าวมาพร้อมๆกับข่าวที่ว่า ที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีกำลังคิดจะลาออกกันหลายคน และปิดท้ายด้วยข่าวว่าพรรคการเมืองบางพรรคจะขอให้เปิดการประชุมรัฐสภานัดพิเศษ เพื่ออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลชุดนี้

สรุปแล้ว เหตุการณ์ทั้งภายในและภายในประเทศเขย่ารัฐบาลผสม

ชุดนี้อย่างรุนแรง จะว่าไปแล้วเขย่าตัวนายกรัฐมนตรีมากกว่ารัฐบาลหลายเท่าตัว แต่ไม่น่าเป็นที่แปลกใจแต่อย่างใด ว่าเหตุเช่นนี้ได้เกิดขึ้นแล้วกับรัฐบาลชุดนี้ เพราะเราต้องไม่ลืมกันว่า รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลผสมซึ่งมาจากหลายฝักหลายฝ่าย ถึงแม้ว่ารากความคิดจะคล้ายๆกันก็ตาม แต่ความชิงดีชิงเด่นชิงอำนาจนั้น มิได้สูญหายตายจากไป ถึงแม้ว่ารัฐบาลผสมนี้จะอยู่มาด้วยกันเป็นเวลาเกือบหนึ่งปีแล้ว ซึ่งต้องนับว่าเป็นปรากฏการณ์ที่น่าชื่นชมของนายกรัฐมนตรีเอง และของประชาชนรัฐสภาคณะปัจจุบัน ซึ่งมีเทคนิคแปลกๆคอยผสมผสานรอยร้าวใน

รัฐบาลผสมได้อย่างคล่องแคล่วเสมอความสามารถของนายกรัฐมนตรี เป็นประหนึ่งนายวงดนตรี ที่สามารถประสานเสียงนักดนตรีที่ต่างคนต่างเล่นเพลงที่ตนชอบ มาเป็นเพลงเดียวกัน อัดลงเทปที่ประธานสภาเป็นผู้ตัดต่อ แต่ความสามารถของนายวงดนตรีนั้น ก็เพียงแต่พองรัฐบาลให้อยู่ต่อมาได้ แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาของประเทศทั้งในและนอกประเทศอย่างแท้จริง

ปัญหานอกประเทศนั้น รัฐบาลโดยเฉพาะตัวนายกรัฐมนตรี รู้ว่านอกจากจะเกิดความไม่ไว้วางใจของประเทศเพื่อนบ้านต่อไทยแล้ว ยังขึ้นอยู่กับว่ารัฐบาลพลเรือนโดยเฉพาะ

นายกรัฐมนตรีนั้นไม่สามารถที่จะดำเนินนโยบายตามที่ปากพูดได้ เพราะว่าอะไร ตัวนายกรัฐมนตรี รัฐบาลของประเทศเพื่อนบ้านเอง เขาก็จะอดหะยอมว่า กรุงเทพฯนั้นมึรัฐบาลมากกว่าหนึ่งรัฐบาล การติดต่อกัน การดำเนินเรื่องต่างๆ ไม่มีอะไรแน่นอน ต้องรอกะทั่งรัฐบาลทั้งหลายของไทยเห็นพ้องต้องกันทั้งหมดเสียก่อน เรื่องถึงจะดำเนินไปได้

เรื่องภายในประเทศนั้น รัฐบาลอีกนั่นแหละย่อมรู้ดีว่าปัญหานั้นแก้ไม่ได้ หากว่าต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างพูด ตามอำเภอใจ ต่างคนต่างมีนโยบายของตัวเอง ยิ่งมาพลาดเรื่องการประกาศขึ้นราคาข้าวล่วงหน้า

นานเกินไป ทั้งที่รัฐบาลสามารถเก็บเรื่องไว้เป็นความลับก่อน จนกระทั่งวันที่ราคาจะขึ้น ถึงประกาศ รัฐบาลก็ไม่ทำ

ขอให้เราสังเกตดูให้ดีว่า การเขย่ารัฐบาลหรือตัวนายกรัฐมนตรี ครอง เป็นการเขย่าที่พรรคการเมืองอื่นจะเข้ามาเป็นรัฐบาลแทนตามวิถีทางของรัฐธรรมนูญ หรือว่าการเขย่าครั้งนี้เป็นผลงานของพรรคฝ่ายค้าน และพรรคในรัฐบาลผสมของรัฐบาลเองที่เขย่าตัวนายกฯเพื่อจะเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้แสวงอำนาจนอกวิถีทางรัฐธรรมนูญเข้ามาชิงอำนาจ

หากเป็นไปตามกรณีหลัง ประชาชนก็จะมั่งานที่มากกว่าเคยเสียแล้ว

บ้านเราในรอบสัปดาห์

กระแสพระราชดำรัสในพิธีวันราชวัลลภ

เมื่อปลายวันอาทิตย์ที่ ๑๔ ธ.ค. น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช พร้อมด้วยพระเจ้าลูกเธอทั้ง ๒ พระองค์ ได้เสด็จไปในพิธีสวนสนามของเหล่าทหารรักษาพระองค์ ๘ เหล่า เนื่องในวันราชวัลลภ ที่ลานพระบรมรูปทรงม้า

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระบรมราโชวาทพระราชทานแก่ทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ตำรวจ และอาสาสมัครพลเรือนในพิธีว่า "ชาติของเราศึกษาเอกราชอธิปไตยมาได้จนถึงทุกวันนี้ ก็เพราะคนไทยเราแต่ละคนทราบและตระหนักในประโยชน์ส่วนรวมของชาติ... แต่ปัจจุบันปรากฏว่ามีการบ่อนทำลายด้วยวิธีต่างๆ เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา... ขอบทการทั้งหลายจงได้พิจารณาตัดสินใจ... เตรียมกาย เตรียมใจให้พร้อมที่จะเผชิญเหตุการณ์ทุกอย่างด้วยความไม่ประมาท..."

ฟ้าชายเสด็จชายแดน

เมื่อเวลา ๑๒.๔๐ น. ของวันที่ ๑๔ ธ.ค. ๒๕๑๘ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ได้เสด็จพระราชดำเนินเป็นการส่วนพระองค์ ไปที่กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต ๒ ซึ่งห่างตัวอำเภอเจริญประเทศราว ๓๐ กิโลเมตร

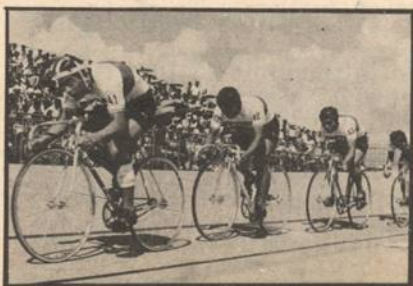
กิโลเมตร ติดชายแดนเขมร เพื่อเยี่ยมทหารตำรวจที่ปฏิบัติการณ์อยู่ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ทรงขับรถแลนด์โรเวอร์สีขาว ด้วยพระองค์เอง มีผู้ติดตามมาในรถ ๕-๖ คน ได้นำสิ่งของที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงฝากมาพระราชทานแก่เจ้าหน้าที่ด้วย

ที่ปรึกษานายกฯ ขอลาออก

ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี ๕ คน มีนายทินกร ปรีชาพันธ์ นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา นางสุนรัตน์ เตลาน นายสอาด ปิยะวรรณ และนายรัชชัย นามวงศ์พรหม ไชยอิน ไบลาออกจากตำแหน่ง

นายทินกรให้เหตุผลในการลาออกครั้งนี้ว่า การทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษานายกฯ นั้น รู้สึกลำบากใจมาก ถูกตำหนิทำให้เสียชื่อเสียง หนังสือพิมพ์ก็โจมตีว่าพวกนี้วิจารณ์และเพราะฝ่ายค้านในสภาฯ โจมตีว่า ที่ตั้งตำแหน่งที่ปรึกษานายกฯ นี้ เพื่อให้กินเงินเดือน ๒ ทาง ถูกเรียกว่าตำแหน่ง "ที่ปรึกษาเทกระโถน" นายกรัฐมนตรีเองก็ไม่ค่อยใช้ที่ปรึกษาฯ ให้เป็นประโยชน์ เสนออะไรไปก็ไม่ค่อยรับฟัง พวกเขายังไม่รู้ว่านายกจะตั้งที่ปรึกษาฯ ไว้ทำไม

กีฬาแหลมทอง

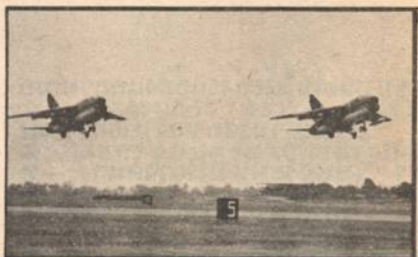

การแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งที่ ๘ ที่มณฑลในประเทศไทย ตั้งแต่ วันที่ ๕-๑๖ ธ.ค. ๒๕๑๘ ได้สิ้นสุดลงแล้ว เมื่อคืนวันที่ ๑๖ ธ.ค. น. โดยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เสด็จแทนพระองค์ ไปทรงปิดการแข่งขัน และพระราชทานเหรียญรางวัลแก่นักฟุตบอลนัดสุดท้าย ซึ่งไทยแข่งกับมาเลเซีย ปรากฏว่าไทยได้ครองเหรียญทองไปเป็นที่สุด

สำหรับผลสรุปจำนวนเหรียญต่างๆ ของประเทศที่เข้าร่วมแข่งขัน ๔ ประเทศ คือ

	ทอง	เงิน	ทองแดง	รวม
ไทย	๘๐	๔๕	๓๕	๑๖๐
สิงคโปร์	๓๘	๔๒	๔๕	๑๒๕
พม่า	๒๘	๓๕	๓๓	๙๖
มาเลเซีย	๒๗	๔๕	๕๑	๑๒๓

สหรัฐฯ-ไทย

หลังจากที่กองบิน '๓๘๘' บินออกไปจากฐานทัพอากาศโคราชเมื่อ ๑ ธ.ค. แล้ว ผังเครื่องบินขับไล่โอเอฟ-๔ จำนวน ๑๐ ลำ ที่ทางสำนักข่าวซีบีซีอ้างว่า เป็นเครื่องบินรบรุ่นสุดท้ายของสหรัฐฯ ที่ยังเหลืออยู่ในไทย ก็บินออกจากฐานบินที่อุดรธานีด้วยเช่นกัน เมื่อวันที่ ๑๘ ธ.ค. นับรวมจำนวนเครื่องบินสหรัฐฯ ที่ถอนออกเฉพาะจากอุดรธานีเป็นจำนวน ๖๘ เครื่อง ซึ่งถอนกันไปตั้งแต่ ๒๓ พ.ย.

คลังกระสุนวายามา ไกลท่าเรือ
นาลกสทหับ ซึ่งเคยเป็นสถานที่เก็บ
กระสุนดินดำของสหรัฐฯ บัดนี้ ทาง
สหรัฐฯ ได้มอบคลังเก็บกระสุนนี้ให้
รัฐบาลไทยรับไปใช้ต่อเรียบร้อยแล้ว
พร้อมทำกันเมื่อวันที่ ๑๕ ตค.

จุฬาราชมนตรีไปได้

เช้าวันที่ ๑๑ ธค. ๒๕๑๘ นาย
ชวน สุวรรณศาสน์ จุฬาราชมนตรี
ได้เดินทางไปยังจังหวัดปัตตานีพร้อม
ด้วยเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของรัฐบาล
เพื่อร่วมประชุมกับบรรดาโต๊ะครูและ
โต๊ะอิหม่ามในการแก้ไข คลั่งคลาย
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดภาค
ใต้ ซึ่งผลปรากฏว่าฝ่ายประท้วงไม่
ยอมฟังเสียงการไกล่เกลี่ยของจุฬาราชมนตรี
และยื่นข้อเสนอมใหม่ต่อ
รัฐบาลให้กำหนดตัวผู้ที่จะเจรจาด้วย
ต้องเป็นคนที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง
เป็นลายลักษณ์อักษร

คัดค้านเพิ่มอีก

ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๑
ธค. สนับสนุนการคัดค้านมติ ธรรม.
ของแนวร่วมพิทักษ์ทรัพยากรแห่ง
ชาติด้วยเหตุผลว่า บริษัทปิโตรเคมีคือ
บริษัทเท็ม โก้เดิมที่เข้ามาครอบงำ
ทรัพยากรของไทยออกไป พร้อมกัน
นี้ได้เสนอให้รัฐบาลทบทวนนโยบาย
แร่ธาตุอย่างรอบคอบและให้รัฐบาล
เข้าดำเนินการขุดแร่เองในรูปของรัฐ
วิสาหกิจ

ตอนบ่ายวันที่ ๑๒ กลุ่มนิสิต
คณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ลี้ภัยหนีไปวางที่หน้าทำเนียบรัฐ
บาลประท้วงรัฐบาลที่มีมติให้สัมป
ทานขุดแร่แก่บริษัทต่างชาติ

และในวันเดียวกันนี้ ตัวแทน
นิสิตนักศึกษาประชาชนจากหลาย
กลุ่ม อาทิ แนวร่วมต่อต้านเผด็จการ
แห่งชาติ แนวร่วมพิทักษ์ทรัพยากร
ศูนย์กลางนิสิตฯ ศูนย์นักศึกษาครู
ศูนย์กลางนักเรียน และศูนย์ประสาน
งานกรรมกรแห่งชาติ ได้ประชุมกัน
และมีมติกันว่า จะรณรงค์เปิดเผยมลพิษ
การปกป้องนายทุนต่างชาติของรัฐ
บาลให้ประชาชนทราบทั่วไปประเทศ
โดยจะเริ่มในกรุงเทพ-ธนบุรี ก่อน
ในวันที่ ๑๑ ธค. น

วันที่ ๑๖ ธค. แนวร่วมพิทักษ์
ทรัพยากรฯ ได้ส่งตัวแทนไปพบนาย
สงวน คำวงษา เลขาธิการรัฐสภา
เพื่อให้ช่วยส่งจดหมายถึง สส. ทัว
ประเทศ เนื้อความในจดหมายขอ
ร้องให้ สส. ทำหน้าที่ปกป้องผลประโยชน์
ของชาติ นายสงวนได้รับปาก
จะดำเนินการให้โดยเร็ว

มรว. กีกฤทธิ ปราโมช ตอบโต้
ว่ายังไม่ได้รับคำร้องเรียนคัดค้าน
อย่างเป็นทางการจาก นส. และยืนยัน
ว่าไทยไม่เสียเปรียบที่ให้บริการใน
เครือเท็ม โก้ชุดแรก พร้อมทั้งกล่าวว่า
ตนทำเพื่อผลประโยชน์ของบ้านเมือง
จึงไม่กลัวการประท้วงจากกลุ่มต่างๆ

ขณะเดียวกัน นายคำรี น้อยมณี
ประธานองค์การเหมืองแร่ทางทะเล
(อมท.) กล่าวว่าเรื่องการเรียกร้อง
ของกลุ่มต่างๆ นั้นเป็นเรื่องของรัฐบาล
อมท. มีหน้าที่ทำตามนโยบาย
เท่านั้น

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา รมต.
อุตสาหกรรม กล่าวว่า ทราบข่าวว่า
บริษัทเท็ม โก้เตรียมจะฟ้องร้องรัฐบาล
เรียกค่าเสียหายเป็นจำนวนมาก ตน
เป็นห่วงจึงได้ปรึกษากับนายกฯ หา
ทางระงับการฟ้อง พร้อมทั้งกล่าวว่า
หากการประท้วงของ นส. ไม่มีเบือง
หลัง รัฐบาลก็ยินดีรับฟัง

เมื่อวัน

ฝากลูกเข้าคุก

พ่อตัวอย่างเอาลูกเหลือขอฝาก
ตำรวจตัดสินคดีกัน อยู่ที่บ้านเขาแต่
ลักของเป็นประจำ กลัวจะเลียงไม่โต

เมื่อวันที่ ๕ ธ.ค. นายเวศ เหม
โย อายุ ๖๐ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๑๐๒ ถนน
สายเชียงใหม่-ลำพูน อ. เมือง เชียง
ใหม่ได้แจ้งมือ ดร. สมเกียรติ เหมโย
อายุ ๑๓ ปี ลูกชายของตนเข้าแจ้ง
ความต่อ รตท. รักษาติ ราชกิจ รอง
สวส.สภ. กองเมืองเชียงใหม่ จะขอ
นำตัว ดร. สมเกียรติลูกชายของตน
ให้ตำรวจตัดสินคดีกันสักสิบวัน

นายเวศ บอกกับตำรวจว่าลูกชาย
ของตนเป็นเด็กเหลือขอ ชอบเที่ยว
เตร่กับเพื่อนไม่ดีและชอบลักเงินทอง
และเสื้อผ้าเจ้าของในบ้านอยู่เสมอ
พ่อแม่ว่าว่ากล่าวและเข็นตักไม่
เช็ดหน้าจึงอยากขอให้ตำรวจรับ
ตัวไว้เพื่อตัดสินคดี

เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับตัว ดร.
สมเกียรติไว้และลงบันทึกประจำวัน
ไว้เป็นหลักฐาน

ไทยนิวส์
หนังสือพิมพ์รายวันออกสัปดาห์ละฉบับ

วันอาทิตย์ที่ ๗ ธค. ๒๕๑๘

จับเฮโรอิน และสิ่งหายาสูบ ในบาร์หน้าแคมป์แยงก

เมื่อวันที่ ๘ ธ.ค. น เวลา ๒๒.๐๐ น. กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนหนึ่ง โดยการนำของ พตอ. บุญทิม วงศ์รักมิตร ได้เข้าทำการตรวจค้นบาร์แฟร์เลด เลขที่ ๒๓๕/๑ ถนนทหาร อ. เมือง อุดรธานี ซึ่งนายออง หงษ์ทอง อายุ ๒๖ ปี เป็นเจ้าของ

จากการตรวจค้นได้พบเฮโรอินชนิดผงขาว บรรจุอยู่ในหลอดพลาสติกจำนวน ๖๐ หลอด บรรจุในหลอดพลาสติกเล็กและในซองอีกจำนวน ๔๗ รายการ และกัญชาอีกจำนวน ๖ ห่อใหญ่ มูลค่าทั้งหมดประมาณ ๓๕,๐๐๐ บาท

และในระหว่างเข้าตรวจค้นนั้นเจ้าหน้าที่ยังได้จับตัวคนสูบ ซึ่งเป็นวัยรุ่นและเมียเข้าส่งทั้งหมด ๑๑ ราย และนายออง หงษ์ทอง ในขณะการสอบสวนปรากฏว่าผู้ต้องหาทั้งหมดให้การรับสารภาพแต่โดยดี

เสียบสขาม

๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๔

ระเบิดปรมาณูในไทย เรื่องของความเป็นไปได้

ข่าวใหญ่ที่ดังอยู่พักหนึ่งของไทย ก็เห็นจะเป็นที่ว่า ในขณะที่ไทยกำลังถูกรัฐบาลรุกรานหนักโดยการโยกย้ายหมู่บ้านหน้าทำเนียบของตนออก พร้อมกับจับตัวไปปล่อยไว้ที่จังหวัดชลบุรี การบุกทะลวงไทยการครั้งนี้ ในความเห็นของไทยการครั้งนี้เองก็เพราะว่ารัฐบาลกล่าวว่าไทยการจะเปิดไปเรื่องฐานทัพต่าง ๆ ของสหรัฐ ฯ ในไทย นอกจากนั้นแล้วยังจะเปิดไปว่าในไทยปัจจุบันนี้เคยมีระเบิดปรมาณูของสหรัฐ ฯ เก็บไว้ที่โคราชอีกด้วย ทางฝ่ายรัฐบาลนั้นตอบปฏิเสธโดยสิ้นเชิงว่า สหรัฐ ฯ เคยมีระเบิดปรมาณูอยู่ในไทย คำตอบของนายกรัฐมนตรีเองนั้นดูเหมือนว่าจะฉลาดกว่าคนอื่น ๆ โดยตอบว่า “ไปขุดมาให้ดูกันได้ก็ดี ว่ามีหรือไม่ ถ้ามีผมจะหนีก่อน”

จากการติดตามเรื่องของ จตุรัส ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของไทยนั้นได้แต่ปฏิเสธอย่างเดียว โดยไม่ได้ให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า ทำไมหากปรมาณูในไทยนั้นไม่มีแล้วในฐานทัพโคราชที่ไทยการคุดถึงนั้นจะมีอะไร มีขดตกลงอะไรบ้าง ทบอกว่าสหรัฐ ฯ ไม่มีสิทธิ ที่จะนำหัวระเบิดอาวุธนิวเคลียร์หรือปรมาณูมาไว้ในไทยชั่วคราว หรือเก็บไว้ในระยะที่สหรัฐ ฯ ได้มาตั้งฐานทัพในไทยในระยะสิบสี่ปีที่ผ่านมา

จากรายงานของรัฐสภาสหรัฐ ฯ เมื่อปี ๑๙๖๕ ได้แสดงว่า ในการทำข้อตกลงระหว่างไทยกับสหรัฐ ฯ ไม่ว่าจะเป็นความตกลงเกี่ยวกับความช่วยเหลือทางการเงินการทหารปี ๑๙๕๐ หรือข้อตกลงอื่นๆ หลังจากนั้นมากไม่มีข้อ

ความใดที่จะห้ามการนำวัตถุระเบิดนิวเคลียร์เข้ามาตั้งไว้ในเมืองไทยแต่อย่างใด

ฐานทัพโคราชนั้นแบ่งออกเป็นค่ายเก็บอาวุธ และคลังระเบิดเพื่อใช้ในสงครามอินโดจีนและการขยายสนามบินของกองทัพอากาศไทยที่โคราช

การสร้างคลังแสงเก็บอาวุธและระเบิดที่โคราชนั้นสร้างขึ้นเมื่อปี ๑๙๖๒ ส่วนสนามบินโคราชนั้นได้รับการขยายและสร้างเป็นสนามบินรบชนิดเมื่อประมาณปี ๑๙๖๔ ด้วยราคา ๖๐๐ ล้านบาท จากรายงานของคณะกรรมการความมั่นคงของสหรัฐ ฯ เมื่อปี ๑๙๖๕ ซึ่งนายคิสซิงเจอร์เป็นผู้สั่งให้ทำเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐ ฯ กับจีนฉบับที่ ๑๔ เดือนกุมภาพันธ์ ๑๙๖๕ รายงานว่า

ฐานทัพอากาศของสหรัฐ ฯ ที่โคราชนั้น นอกจากเป็นที่ตั้งของเครื่องบินประจันบานทั้งระเบิดขนาดเอเจ็ดและแฟ้นทอมแล้วทางกองบัญชาการทหารสูงสุดภาคพื้นแปซิฟิก ยังได้ตัดสินใจสร้างกองบัญชาการทหารสูงสุดส่วนหน้าเพื่อทำการรบกับจีน หากว่าในการทำสงครามในอินโดจีนของสหรัฐ ฯ นั้นจีนเข้าร่วมรบด้วย สหรัฐ ฯ จะใช้กองบัญชาการดังกล่าวเป็นกองบัญชาการส่วนหน้าเพื่อรบกับจีน โดยที่โครงสร้างองค์กรของกองบัญชาการนั้นสามารถที่จะดำเนินการระเบิดนิวเคลียร์ได้ด้วย

การสร้างกองบัญชาการดังกล่าวเป็นความลับมาก นายคิสซิงเจอร์กับคณะผู้ช่วยเองมาสู่เขา ก็เมื่อปี ๑๙๖๕ หลังจากได้ทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อ

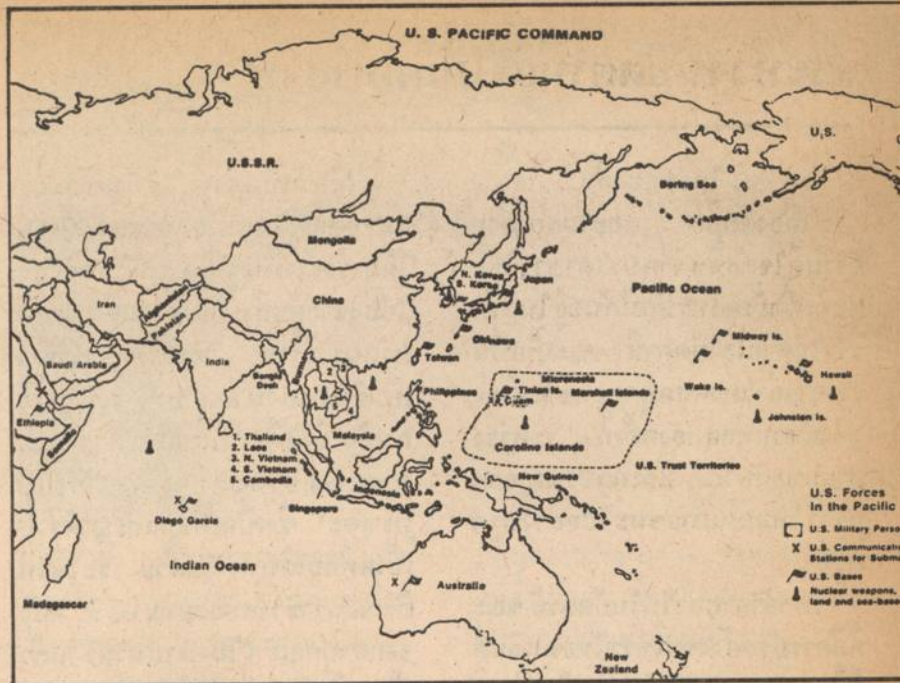
เขียนเสนอรายงานดังกล่าวขึ้นมา
จอร์จได้วิเคราะห์ข้อมูลที่เขา
ถึงมอจอร์แล้ว เห็นว่าโคราช หาก
เป็นที่ตั้งของกองบัญชาการทหารสูง-
สุดส่วนหน้าของสหรัฐแล้ว ย่อม
ยากที่จะมีการเก็บอาวุธนิวเคลียร์อยู่
ในที่เดียวกัน ปัญหาของโคราชนั้น
ดูเหมือนอยู่ท่ามกลางไทย ไม่ว่ารัฐ
บาลไทยหรือรัฐบาลปัจจุบันหรือ
ไม่ว่าสหรัฐได้สร้างกองบัญชาการ
ดังกล่าวขึ้นในไทย และภายใต้ข้อถก
ลงอะไรที่สหรัฐสามารถสร้างขึ้นใน
ไทย

อย่างไรก็ตาม เมื่อเดือนเมษายน
ปี ๑๙๖๔ ศูนย์ข่าวกลาโหมแห่งสห-
รัฐฯ ทวอชิงตันได้จัดทำรายงาน
แสดงถึงพื้นฐานที่ต่าง ๆ ของสหรัฐฯ
ในรายงานของศูนย์ฯ ซึ่งแสดงว่า ใน
ฐานที่ต่าง ๆ ของสหรัฐฯ ในเขต
เอเชียและแปซิฟิก สหรัฐฯ มีอาวุธ
นิวเคลียร์อยู่หลายแห่งด้วยกัน บาง
กองอาวุธนั้นจะอยู่ในเรือพิฆาตหรือ
เรือบรรทุกเครื่องบินซึ่งเขาจอดทำ
เรือที่สหรัฐฯ ใช้เป็นฐานที่เรือ ผู้
บัญชาการศูนย์ข่าวดังกล่าวบอกพลเรือ
ตรีลาร์ก อดีตนายทหารเรือสหรัฐฯ
ประจำภาคพื้นแปซิฟิก

พลเรือตรีลาร์กได้เปิดเผยว่า
เรือรบของสหรัฐฯ ซึ่งบรรทุกหัวอาวุธ
นิวเคลียร์ได้เคยเข้าไปจอดในท่าเรือ
ของญี่ปุ่นมาแล้ว เพราะการเปิดเผย
ครั้งนั้นของเขา ทำให้รัฐบาลญี่ปุ่น
เกิดวิกฤติการณ์ทางการเมืองขึ้นเมื่อ
ที่แล้ว ในแผนที่ซึ่งแสดงในเอกสาร
ของศูนย์ข่าวกลาโหมประเทศไทยก็มี
อาวุธนิวเคลียร์อยู่ด้วย

ผู้สื่อข่าวของจอร์จ ในกรุงวอชิง-
ตันได้เขาพบนายพลเรือตรีลาร์ก
ซึ่งเปิดเผยกับจอร์จว่า

ในระยะสงครามอินโดจีนนั้น
เขาและ พลเรือตรี ลาร์ก

แผนผังกำลังทหารสหรัฐฯ ในมหาสมุทรแปซิฟิก

เป็นไปได้ว่าสหรัฐฯ มีหัวอาวุธนิว-
เคลียร์ขนาดเล็กที่อุตะเกา สำหรับ
เครื่องบินทิ้งระเบิดแบบบี ๕๒ ซึ่ง
เป็นเครื่องบินทิ้งระเบิดแบบยุทธ
ศาสตร์ที่สหรัฐฯ ใช้สำหรับบรรทุก
ระเบิดนิวเคลียร์ และเรือพิฆาตต่างๆ
ที่แวะเข้าที่อุตะเกานัน อาจจะมหัว
อาวุธนิวเคลียร์อยู่ในเรือด้วย แต่ใน
ขณะนี้เขาเชื่อว่าไม่มี

และจากแฟ้มข่าวของจอร์จเอง
นั้นปรากฏว่ามีอยู่ระยะหนึ่งของสง-
ครามเวียดนาม ที่ทางสหรัฐฯ คิดว่า
อาจจะเป็นไปได้ว่า สหรัฐฯ จะใช้
ระเบิดนิวเคลียร์ขนาดเล็กทำสงคราม

กัน

เป็นเรื่องยากที่จะรู้ให้แน่ว่า
เดี๋ยวนี้ เวลานี้ มีอาวุธนิวเคลียร์อยู่
ในไทยหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตาม ใน
ความเห็นของผู้ชำนาญปัญหาความ
สัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐฯ คน
หนึ่งให้ความเห็นว่า

“ทางรัฐบาลไทยเองนั้น จำเป็น
ที่จะต้องระบุว่าสหรัฐฯ มีสิทธิที่จะนำ
อาวุธนิวเคลียร์เข้าไทย หรือผ่านไทย
หรือนำมาไว้ชั่วคราวหรือไม่ และอัน
ที่จริงแล้ว ประเด็นอยู่ที่ว่า ไทยควร
ที่จะมีฐานที่ทัพของต่างชาติอยู่ในไทย
หรือไม่”

ประท้วงที่ปัตตานียังไม่มัททำสงบ

เฮ... ไทยชนะแล้ว...เฮ...
เสียงตบมือ และโห่ร้องด้วยความดีใจดังขึ้นจากบรรดาชาวไทยมุสลิมที่นั่งดูโทรทัศน์กันอยู่ในร้านรวงในตัวเมืองปัตตานี ขณะนั้นเป็นรายการถ่ายทอดสดฟุตบอลชิงเหรียญทองกีฬาแหลมทองครั้งที่ ๘ ระหว่างมาเลเซียกับไทย และผลปรากฏออกมาว่าไทยเป็นฝ่ายชนะไปอย่างหวุดหวิด

บรรยากาศทั่วไปในปัตตานี ขณะที่มีการประท้วงของชาวไทยมุสลิมที่ผู้สื่อข่าวของจตุรัส ไปพบเห็นเมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมาคือ มีด้านตรงที่ต่งขึ้นเป็นพิเศษ นอกเหนือไปจากปกติอีก ๒ ชั้น ที่สถานตำรวจภูธรหนองจิกกับที่เขต อ. เมือง โดยมีตำรวจและทหารอาวุธครบมือเฝ้าอยู่อย่างเข้มแข็ง โดยเฉพาะในเวลากลางคืน ภายในตัวเมืองระหว่างเวลากลางวันผู้คนยังคงสัญจรไปตามปกติ แต่ในเวลากลางคืนบรรยากาศเงียบเหงาอย่างเห็นได้ชัด ยกเว้นบริเวณหน้ามัสยิดกลางอันเป็นสถานที่ชุมนุมของผู้ประท้วงซึ่งมีประชาชนมาแออัดกันหนาแน่นทั้งกลางวันและกลางคืนทำให้การจราจรบริเวณนั้นติดขัดมาก ส่วนบนถนนสายอื่นๆ ในตัวเมือง ร้านค้าบางแห่งปิดประตูเงียบ มีเจ้าหน้าที่หน่วยปฏิบัติการพิเศษ (นปพ.) ถืออาวุธบนเอ็ม ๑๖ เคินตรวจเป็นระยะๆ ทั่วทั้งตัวเมือง

การชุมนุมประท้วงของชาวไทยมุสลิม เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธค. มีสาเหตุซึ่งพอสรุปได้จากจดหมายร้องเรียนของญาติผู้ตายและผู้บาดเจ็บถึง นายสุทิน ภูษทธานนท์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดปัตตานี ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๑๘ ว่า

จตุรัส ๑๒

เมื่อวันที่ ๒๘ พย. ๑๕ นายสมมะแอ อีซอ และนายสมมะแอ ปาแย ได้มาว่าจ้างนายอูเซ็ง กาเซ็ง ขับรถไปส่งชายผู้หนึ่ง (ไม่ทราบชื่อ) ที่จังหวัดนราธิวาส โดยได้ตกลงว่าจ้างเป็นจำนวนเงิน ๑๕๐ บาท นายอูเซ็ง กาเซ็ง จึงได้ชวนนายบราเฮง กากะ, นายนารัง บราเซะ และ ด.ช. สือแม บราเซะ ซึ่งเป็นเพื่อนและญาติร่วมเป็นเพื่อนเดินทางไปด้วย รถได้ไปถึง จ. นราธิวาสประมาณ ๒๑ น. หลังจากส่งบุคคล (ไม่ทราบนาม) แล้วทั้งหกจึงขับรถกลับบ้านคูเต๋บราแองกรณเมื่อรถมาถึงวัดเซิงเขา ต. บารูกาสาเมะ อ. บาเจาะ จ. นราธิวาส ได้มีทหารหน่วยนาวิกโยธินซึ่งตั้งค่ายอยู่ที่นั่นได้เข้ากันรถให้หยุด ทหารผู้หนึ่งได้เรียกให้นายสมมะแอ อีซอ และนายสมมะแอ ปาแย ลงจากรถและพากันไปทั่ววัด กงทั้งทั้ง ๔ คนที่เหลืออยู่บนรถประมาณเกือบครึ่งชั่วโมง จึงได้นำนายสมมะแอ อีซอและนายสมมะแอ ปาแยออกจากวัด นำไปขึ้นรถบรรทุก ยีเอ็มซี. ของทหาร ๒ คัน พร้อมกับได้เรียกพรรคพวกที่คอยอยู่บนรถให้ขึ้นรถยี่เอ็มซี. ตามไปด้วย โดยให้แยกออกไปนั่งรถคันละ ๓ คน คันแรกมีนายบราเฮง บราเซะ นายสมมะแอ ปาแย และ ด.ช. สือแม บราเซะ, อีกคันหนึ่งมี นายสมมะแอ อีซอ นายอูเซ็ง กาเซ็ง และนายบราเฮง กากะ ทั้ง ๒ คันมีทหารคุมอยู่ ทหารที่ควบคุมสั่งให้นั่งขัดสมาธิหันหลังให้ และเมื่อรถแล่นไปได้สักครู่ ได้มีทหารคนหนึ่งเอามือค้ำปลายบนแท่งข้างหลังและอีกคนเอาไม้ฟาดศีรษะ จนทั้งหมดสลบและถึงแก่ความตาย เมื่อรถแล่นไปถึงสะพานกอตอ เขต อ. สายบุรี กับ จ. นราธิ

แห่งประเทศไทย

วาสต่อเนื่องกันก็ได้ช่วยกันแบกศพโยนลงน้ำ

“ผู้นำความทั้งหมดมาเล่าคือ ด.ช. สือแม บราเซะ ซึ่งรอดตายมาได้คนเดียว ได้รับบาดเจ็บสาหัส ขณะหนีการกักตัวอยู่ และพร้อมที่จะเปิดเผยให้โลกรู้ถึงข้อเท็จจริงทั้งหมด”
เป็นตอนหนึ่งของจดหมายฉบับนั้น
ข้อเรียกร้องของญาติผู้ตายมีทั้งหมด ๔ ประการ ประเด็นสำคัญคือให้รัฐบาลนำตัวผู้ผิดมาลงโทษ และอย่าได้ส่งทหารจากท้องถิ่นอื่นเข้ามาในเขต ๓ จังหวัดภาคใต้ ปรากฏว่ารัฐบาลได้ตอบข้อเรียกร้องแต่เพียงข้อเดียวคือ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ญาติผู้ตายรายละ ๕ หมื่น เมื่อวันที่ ๑ ธค. ๑๘ ทำให้ชาวไทยมุสลิมไม่พอใจและชุมนุมประท้วงที่หน้าศาลากลางจังหวัด

วันที่ ๑๓ ธค. อันเป็นวันระฆอยฮ์ดี (วันตรุษของอิสลาม) มีประชาชนทยอยกันมาชุมนุมมากที่สุดประมาณหมื่นกว่าคน ทั้งๆ ที่ฝนตกหนักมาก นายสุนทร เงินเจริญ กรรมการศูนย์พิทักษ์ประชาชน ผู้นำในการประท้วงได้กล่าวกับ จตุรัส ถึงเหตุการณ์ในวันนั้นว่า

“ตอนเช้า กองอำนวยการได้ข่าวกรองมาว่าเจ้าหน้าที่ นพ. จะบุกแตกได้มีคนไปพูดข่มขู่ที่จริงกับประชาชน จนเจ้าหน้าที่ นพ. ทอยกันล่อยออกไปทีละคนสองคน พอเวลาประมาณทุ่มเศษๆ ได้เกิดระเบิดขึ้นที่หน้ากองอำนวยการ มีคนเห็นว่าระเบิดถูกโยนมาจากหน้าต่างชั้นสอง แต่คนเห็นคนนั้นไม่กล้าแสดงตัว เมื่อเกิดระเบิดขึ้น นพ. ซึ่งเตรียมพร้อมอยู่แล้วก็ได้บอกถนนและเขยื้อนกองอำนวยการทันทีที่แสดงว่ามีการวางแผนกันล่วงหน้า”

เหตุการณ์ระเบิดที่เกิดขึ้นครั้งนี้มีผู้เสียชีวิตไปแล้วขณะนั้น ๑๒ ศพ บาดเจ็บนับสิบ นายประสิทธิ์ โกมลมาลย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดปัตตานี ผู้มีลักษณะพิเศษผิดกับผู้อื่นคือชอบใส่เสื้อม่อฮ่อม และสูบบุหรี่ใบจาก ได้กล่าวกับ จตุรัส ว่า “ขณะเกิดเหตุ ผมนั่งทำงานอยู่บนศาลากลางชั้นบน พอระเบิดขึ้น พวกผู้นำการประท้วงหนีกันหมด เงินทองข้าวของขนเอาไปกันหมด” พร้อมทั้งเสริมว่า “ระเบิดที่โยนเข้าไปเป็นชนิดน้อยหน่ามีขาทั่วไป การระเบิดครั้งนี้เชื่อว่าเป็นการกระทำของผู้พยายามก่อความไม่สงบขึ้นใน ๓ จังหวัดภาคใต้”

กับปัญหาที่ว่าใครเป็นผู้วางระเบิดนั้น ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ พตท. ประกอบ เด่นอดม ผู้กำกับการตำรวจภูธรปัตตานี ได้แถลงว่าทางกองพิสูจน์หลักฐานกรุงเทพฯ ได้ส่งเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการด้านระเบิดคือ พตท. เลิศศักดิ์ วรรณสูตร ไปสำรวจที่เกิดเหตุแล้ว ยืนยันได้ว่าระเบิดไม่มีทางถูกขว้างมาจากชั้นบนศาลากลางได้เลย แต่น่าจะถูกขว้างมาจากบริเวณเสาธงอันเป็นที่อยู่ประท้วงชุมนุมกันอยู่

มีผู้ตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับจตุรัสว่า “คุณ

เลิศศักดิ์ เป็นหลานชายของท่านผู้หญิงไสว จารเสถียร ท่านผู้หญิงไสวมีนามสกุลเดิมว่า วรรณสูตร”

พลโท สัมภ์ จิตรปฎิมา แม่ทัพกองทัพภาคที่ ๔ และผู้อำนวยการรักษาความสงบ ๓ จังหวัดภาคใต้ได้แถลงว่าเจ้าหน้าที่พบเอกสารในที่เกิดเหตุเตรียมจะส่งไปต่างประเทศ จึงเห็นได้ว่ามีเจตนาออกนอกไปจากการเรียกร้องขอความเป็นธรรม

“ผู้ที่เป็นตัวตั้งตัวตีในการประท้วงครั้งนี้ ไม่ใช่คนในจังหวัดปัตตานี และไม่ได้เกี่ยวข้องกับญาติผู้ตายทั้ง ๕ คน ส่วนมากเป็นนักศึกษาที่ได้รับการศึกษาแล้วเป็นอย่างดี” พลโท สัมภ์กล่าวกับกลุ่มผู้สื่อข่าวที่ค่ายอิงคยุทธบริหาร

จตุรัส ได้เข้าพบกับผู้นำการประท้วงที่มัสยิดกลาง อันเป็นสถานที่ชุมนุมในปัจจุบัน ผู้นำส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมพูดภาษามาเลย์ท้องถิ่น มีผู้เป็นนักศึกษาประมาณ ๓-๔ คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกมมุตมิมในเขต ๓ จังหวัดภาคใต้ที่เดินทางไปศึกษาในกรุงเทพฯ มีชาวมุสลิมกรุงเทพฯ เพียงคนเดียวคือ นายสนทรีเงินเจริญ นายสนทรีได้ชี้แจงว่าตัวเขาเป็นนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร เคยเป็นเจ้าหน้าที่โครงการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย (กรป.) ของศูนย์กลางนิสิตฯ ไป

ปฏิบัติงานในเขต ๓ จังหวัดภาคใต้ ไม่ต่ำกว่า ๔ เดือน จึงรู้สึกความผูกพันกับปัญหาที่เกิดขึ้นมาก

การย้ายมาชุมนุมที่มัสยิดกลางทำให้กรรมการของมัสยิด เข้าร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดว่าถูกยึดโดยไม่ชอบธรรม ซึ่งกรณีนี้ ผู้ร่วมชุมนุมคนหนึ่งกล่าวกับ จตุรัส ว่า

“เราถือว่ามัสยิดเป็นสถานที่สาธารณะ ตามหลักธรรมแล้ว มัสยิดเป็นที่ ๆ จะให้ประชาชนมาแสดงความคิดเห็นพบปะหารือปัญหาต่างๆ กัน สถานที่เป็นของประชาชน ไม่ใช่ของกรรมการมัสยิด” และในวันที่ ๑๖ ธค. บรรดาโต๊ะครู และ โต๊ะอิหม่าม ในเขต ๓ จังหวัดภาคใต้ได้ประชุมกันที่ค่ายทหารบ่อทอง และมีมติออกมา ๔ ข้อ คือ

ข้อแรก ให้มีการชุมนุมที่มัสยิดกลางได้โดยไม่ผิดหลักศาสนา

ข้อที่สอง สนับสนุนการประท้วงครั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความยุติธรรมอันเป็นกฎของศาสนา

ข้อที่สาม ทุกคนเห็นว่าการระเบิดสังหารหมู่ที่ศาลากลางฯ เป็นการกระทำของข้าราชการซึ่งได้วางแผนไว้ล่วงหน้า

ข้อที่สี่ ทั้งหมดไม่เห็นด้วยที่นายกฯ จะส่งตัวแทนมา นายกฯ ควรจะมาพบประชาชนด้วยตัวเอง อาจจะทำให้สถานการณ์ดีขึ้นได้

ในระหว่างที่โต๊ะประชุมกัน พลโทสัณฑ์ จิตรปฎิมา ได้วิทูรยา
งานผลการประชุมมายังกรุงเทพฯ ด้วย
การชุมนุมประท้วงที่มัสยิดกลาง
มีชาวไทยมุสลิมมาสมทบกันหนา
แน่นจนเรอๆ เสียงโฆษกของที่
ชุมนุม ประกาศด้วยเสียงหนักแน่น
ว่า “เป้าหมายที่สำคัญที่สุด เราไม่
ต้องการแบ่งแยกดินแดน”

“...เฮ...”

“ถ้าเราไม่ต้องการแบ่งแยกดิน
แดนให้ทุกคนไซโย ๓ ครั้ง”

“...ไซโย...ไซโย...ไซ
โย...”

“เราต้องการความยุติธรรมเท่า
กัน”

“...เฮ...”

“เราทุกคนต้องการจัดข้าราชการ
การทุจริต เราทุกคนขอประณามว่า
การกระทำของข้าราชการหรือของผู้
ที่ให้ข่าวว่าการชุมนุมครั้งนี้เป็นการ
กระทำเพื่อแบ่งแยกดินแดน...ว่า...
เป็นการกระทำของพวกสัตว์เดรัจฉาน”

และอีกตอนหนึ่งว่า

“เราจะต่อสู้โดยยึดอยู่ในแนว
ของหลักการ ไม่ว่าจะเป็นหลักการ

ของศาสนาใดก็ตาม เราเชื่อมั่นอยู่ใน
รากฐานของความยุติธรรม ทุกๆ
ศาสนาต้องการให้สังคมมีความยุติ
ธรรม ดังนั้นถ้าเราเชื่อมั่นในจุดนี้แล้ว
เราจะไม่มีการแบ่งแยกกันเด็ดขาด”

ผู้สังเกตการณ์คนหนึ่งกล่าวกับ
จตุรัสว่า “มีอบทน ไม่เหมือนตอน
ถ้าคุณอยู่ตอนเกิดระเบิดเมื่อวันที่ ๑๓
คุณจะมี เมื่อสนเสียงระเบิด เสียง...
อัลลาค...อัลลาค...อัลลาค...
ดังก้องไปหมด ยิ่งตอนเดินเข้าศพ
วันที่ ๑๔ เสียงสวดดังก้องไปทั่วเมือง
ทุกคนเปล่งออกมาด้วยความเกลียด
แค้น ฟังแล้วขนลุก”

ชาวไทยมุสลิมผู้หนึ่งซึ่งประ
ทับมาตั้งแต่ต้น และอยู่ในที่เกิด
เหตุวันเกิดระเบิดด้วย ได้ระบายถึง
ความรู้สึกของเขาด้วยภาษามลายู
ท้องถิ่นด้วยเสียงทรวดเร็ว และหนัก
แน่น ระคนไปด้วยความเกลียดแค้น
ซึ่งจตุรัสทราบความหมาย โดยผ่าน
ล่ามว่า เขามความเกลียดแค้นมาก
เพราะขณะที่พวกเขามาชุมนุมเรียกร้อง
ความเป็นธรรมให้กับผู้ที่ถูกฆ่า
๕ ศพ สิ่งที่เขาได้รับตอบแทนก็คือ
พวกเขาคือตายอีกสิบกว่าศพ เขาจะ
ต่อสู้เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมอย่าง

ถึงที่สุด

ในวันที่ ๑๓ ธ.ค. นายสุธรรม
แสงประทุม ตัวแทนแนวร่วมต่อต้าน
เผด็จการแห่งชาติได้แถลงกับจตุรัส
ที่มัสยิดกลางว่ากลุ่มพลังต่างๆ ใน ๓
จังหวัดภาคใต้ ได้ประชุมกันที่มหา
วิทยาลัยสงขลานครินทร์ศูนย์ปัตตานี
เพื่อพิจารณาการชุมนุมครั้งนี้เป็นกรณ
ณ์ที่ชอบธรรม กลุ่มต่างๆ ได้ทำ
จดหมายด่วนถึงนายกฯ ให้รับลงมา
แก้ปัญหาโดยด่วน และให้ความเป็น
ธรรมแก่คนที่ประท้วงอยู่ ถ้านายกฯ
ไม่มา กลุ่มพลังต่างๆ จะเข้าร่วม
ประท้วงด้วย พร้อมกันนายสุธรรม
ได้ตั้งข้อสังเกตว่า

“ทุกครั้งที่มีการชุมนุมเรียกร้อง
ความเป็นธรรมมักจะมีการระเบิด เช่นที่
พังงา ผมไม่เห็นด้วยกับการที่รัฐบาล
แก้ปัญหาโดยการใส่ร้ายป้ายสีว่าเป็น
การกระทำเพื่อแบ่งแยกดินแดน ถ้า
เราจะแบ่งแยกดินแดน เราอยู่ป่าแล้ว
ที่เราเรียกร้องรัฐบาลเพราะยังเห็นว่า
รัฐบาลเป็นเจ้าของบ้าน”

นายเสนีย์ บะดาเกกุล อาจารย์
คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้ซึ่ง
เคยถูกกล่าวหาว่าจะเป็นนายกรัฏฐบั
ตตานี ในการประท้วงครั้งนี้ เขาก็ถูก
กล่าวหาว่าเป็นผู้ยุยงเบื้องหลังอีก โดย
หนังสือพิมพ์เสียงปวงชน ฉบับวันที่
๑๔ ธ.ค. ระบุว่าเขาได้นำเครื่องโร
เนียวของมหาวิทยาลัยไปโรเนียว
แถลงการณ์ให้ผู้ประท้วงบนศาลา
กลางจังหวัด นายเสนีย์กล่าวกับ
จตุรัสว่า

“ผมไม่มีอำนาจให้ใช้เครื่องโร
เนียว ผมมีอำนาจคือคนปกติ ผมไป
ถามคนปกติ ก็ปรากฏว่าเครื่องยังอยู่
อย่างเรียบร้อยที่มหาวิทยาลัย ไม่มี
ใครเอาไปใช้ แสดงว่าคนรายงาน
ข่าวมีอคติต่อผม ผมไม่เชื่อว่าคน
อย่างพลโทสัณฑ์ แม้ที่ทใหญ่จะราย
งานไปอย่างนั้น”

ต่อกรณีประท้วงที่กำลังเกิดขึ้น
นายเสนีย์ปฤติเสฐที่จะให้ความเห็น
เพราะไม่ทราบรายละเอียด แต่ได้
กล่าวถึงปัญหาต่างๆ ไปได้

“การเรียกร้องความเป็นธรรม
ตามหลักของศาสนาอิสลาม แม้แต่
กับพ่อและแม่ หากไม่ให้เป็น
ธรรมแก่เราก็คงต่อสู้”

ในตอนเช้าวันที่ ๑๑ ธค. รัฐบาล
ได้ส่งคณะบุคคลมายัง ๓ จังหวัดภาค
ใต้เพื่อแก้ปัญหาหรรวม ๖ คน คือ นาย
บุญเท่ง ทองสวัสดิ์ นายวิญญู อัง
คนารักษ์ นายดำรง สุนทรสารทูล
พลตท. ศรีสุข มหิทธิรเทพ นายชวน
สุวรรณศาสน จุฬาราชมนตรี และ
คุณหญิงสมร ภุมณเรงค์ เลขาธิการ
ของนายชวน

การแก้ปัญหาจะดำเนินการเช่น
ใดยังไม่ปรากฏ เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งของ
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร (ธกส.) สาขาปัตตานี
กล่าวกับจตุรัสว่า

“ผมทำงานใกล้ชิดคนที่นี่ ผมรู้
ดี ถ้ารัฐบาลรีบแก้ปัญหาโดยให้
ความเป็นธรรมแก่คนที่นี่บ้าง เรื่อง
จะไม่ลุกลาม นกก็ถูกรังเล่นตั้งแต่
รายงานทางวิทยุจากข้าราชการที่
นั่นก็ทั้ง”

ปัญหาภาคใต้เป็นปัญหาที่ชัดเจน
และซับซ้อน เหตุการณ์ที่ปัตตานีวัน
นี้เป็นจุดประจักษ์หนึ่งของปัญหาและ
ไม่ว่าเหตุการณ์ครั้งนั้นจะปิดม่านลง
อย่างไรก็ตามปัญหาภาคใต้จะต้องได้
รับการสนใจติดตาม และแก้ต้นตอ
กันอย่างจริงจังและถูกต้องจากรัฐบาล
ความในใจของชาวไทยมุสลิมทั้งหมด
คงจะไม่ต่างจากคำร่ำพันของชาว
มุสลิมที่ปัตตานีคนหนึ่งเอ่ยกับ จตุรัส
ว่า

“พวกเราต้องการความยุติธรรม
และสันติภาพ สองอย่างนี้เป็นเรื่อง
สำคัญที่สุด ที่ไหนก็แล้วแต่ ใครปก
ครองก็ได้ เราเอาทางนั้น”

“๓๘๘” เทียวบินสุดท้ายจากโคราช

“หน้าที่ของกองทัพอากาศสหรัฐฯ คือ
การบินและการสู้รบ เจ้าอย่าลืมเป็นอันขาด
... กองบินประจักษ์บาน ๓๘๘”

คำขวัญที่แขวนไว้หน้าห้องบรร
ยายว่าไว้อย่างนั้น แต่ความจริงมีอยู่
ว่า กองบิน ๓๘๘ ถ้าสุดท้ายเพ่งจาก
ไทยไปและไม่ข้าม ความทรงจำเกี่ยว
กับ ‘๓๘๘’ ก็จะเลือนหายไปคนที่นี่
แต่คำขวัญนั้นจะอยู่หรือจะไปยังไม่
มีใครรู้

๑ โมงเช้าตรงเพ่งของวันที่ ๑๕
ธันวาคม เครื่องบินรบเครื่องสุดท้าย
ของสหรัฐฯ ในไทยก็เร่งเครื่องกระ
ห่มแถวทะยานผงดคนสู่ท้องฟ้าจาก
โคราชไปยังเกาะกวม และสหรัฐฯ
เครื่องบินลำนั้นคือเครื่อง เอ ๑ ขบ
เครื่องโดยนักบินหน้าตาทะลึง อายุ
๒๑ ปี นายมาร์ค ฟัลเดอร์

เช้าวันนั้น เป็นวันที่อากาศหนาว
เสียบกระดุก นักข่าวจากกรุงเทพฯ
ยืนตัวสั่นกางสั่นกันอยู่เป็นกลุ่มที่
ปลายทางวิ่งของลานบิน ทุกคนตั้งใจ
เหลอหลายทนายมาร์คบินขึ้นไปได้
แล้วต่างก็เดินเข้าห้องบรรยายกัน ว่า
ไปแล้ว ยังมีเครื่องบินแฟ้มทอมอีก

หนึ่งฝูงบินน้อยที่อุดรชงก็จะออกจาก
อุดรในเร็ววัน ฝูงบินนั้นเป็นทางเครื่องบิน
ของสงคราม ลมบอกไปว่าในห้อง
บรรยายนั้นมีเครื่องทำความร้อนด้วย
นักข่าวเห็นจะชอบห้องบรรยายตรง
นี้เอง

การบรรยายมีนายพลอเมริกัน
นายพันอากาศอเมริกันผู้ซึ่งเป็นผู้บัญชา
การฝูงบินและนายทหารไทยผู้บัญชา
การฐานทัพ พันตรีถาวร เกิดสิน
มาเป็นผู้บรรยาย ไม่มีอะไรที่น่าสน
ใจมากนักในการบรรยายครั้งนี้ นอก
จากว่าสหรัฐฯ ยังจะใช้คลังอาวุธที่โคร
าชต่อไป โดยทีมเจ้าหน้าที่ของสหรัฐฯ
คุมอยู่ เจ้าหน้าที่อเมริกันทุกคน
ที่จะทำงานที่นั่นต่อไป จะเป็นส่วน
หนึ่งของจัสแม็กภายใต้สถานทูต
สหรัฐฯ

นับได้ว่า เป็นการแถลงอย่าง
เป็นทางการครั้งแรกที่แถลงว่า ทหาร
สหรัฐฯ จะอยู่ต่อไปและเป็นครั้งแรก
อีกเช่นกันที่แถลงว่า ทหารสหรัฐฯ
ที่อยู่ต่อไป จะดำเนินกิจการของคลัง
แสงที่โคราช

ส่วนก่อนหน้านั้นเอกอัครราชทูต

๓๘๘ บินไปแล้วกับลมหนาว

สหรัฐฯ ประจำไทยนายชาร์ลส์ ไวท์เฮาส์ ได้กล่าวว่า “เราได้ทำการตกลงกับรัฐบาลไทยว่า สหรัฐฯ จะคงหน่วยจิสแม็กไว้ ซึ่งได้ดำเนินงานในไทยมาตั้งแต่ปี ๒๔๕๓ จิสแม็กจะให้ความช่วยเหลือในเรื่องอาวุธทางทหาร ให้คำปรึกษาเพื่อช่วยความพยายามของไทยที่จะจัดตั้งและสร้างโรงงานผลิตอาวุธและการบำรุงรักษา และช่วยด้านการฝึกกองกำลังนานาเทินที่ทางรัฐบาลไทยเห็นว่าควรจะมีต่อไป และเห็นว่าจำเป็น”

หลังจากการบรรยายแล้ว นักข่าวต่างก็ได้รับเชิญไปรับประทานอาหาร เช้าที่ห้องอาหารของฝ่ายทหารประจำฐานทัพ ก็เป็นอาหารเช้าที่อร่อยดีและมีคุยเรื่องสำคัญ ๆ กันได้เยอะในขณะที่กินกาแฟ ไช้ และ บิสกิตทานเยย และที่โต๊ะอาหารเขานเองเราก็ได้ทราบกันเป็นครั้งแรกว่า คำพูดนั้นของไวท์เฮาส์มีความสำคัญทีเดียว นายทหารไทยคนหนึ่งกล่าวถึงความยากลำบากของการบำรุงรักษาฐานทัพหลังจากอเมริกาไป หน่วยจิสแม็กในไทยปัจจุบันมีเจ้าหน้าที่ด้วยกันไม่เกิน ๗๒๐ คน แต่ในไม่ช้าจะมีเจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อย ๒,๐๐๐ คน

ผู้สื่อข่าวของจอร์รัสได้รับการบอกเล่าว่าทหารสหรัฐฯ ส่วนหนึ่งจะยังคงปฏิบัติงานกับเครื่องอิเล็กทรอนิกส์โทรคมนาคมซึ่งสร้างขึ้นในสมัยสงครามอินโดจีนต่อไป และอีกบางส่วนก็อาจจะคงอยู่ในคลังแสงที่โคราชต่อไป ซึ่งก็หมายความว่า พวกเขาอาจจะมีความหมายอย่างอื่นด้วย เช่นเดียวกับที่ผ่านมา ๆ มา

นอกจากนั้น เมื่อจอร์รัสถามทางเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยว่า สถานภาพของอะเตเกานันหลังเดือนมีนาคมซึ่งเป็นเดือนที่หน่วยกำลังรบของสหรัฐฯ ควรจะออกจากไทยหมดแล้วนั้น จะเป็นอย่างไร เจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยจอร์รัส ๑๖

เพียงแต่ตอบว่า “ยังไม่ได้มีการพูดถึงในรายละเอียด”
อาหารเข้านั้น อร่อยจริงๆ ทั้งนายพลสหรัฐฯ และนายพันไทยต่างก็สุภาพเรียบร้อยมาก หากว่าอากาศอันหนาวนั้นสักหน่อย ก็จะเป็นฉากสุดท้ายของสงครามอินโดจีนสำหรับสหรัฐฯ ที่สมบูรณ์ยิ่ง แต่ก็นั่นแหละ สงครามไม่เคยจบลงอย่างสมบูรณ์ นักข่าวต่างก็ขอรบยัธยธรรมาภิบาลกลับไปกรุงเทพฯ กัน บ้างก็หยดกินข้าวเหนียวท่อนสาวรายแม่ไม้อ้อ แล้วก็คิดถึงตัวเองว่าจะมีสงครามอีกครั้งหนึ่งไหมหนอ . . .

ไวท์เฮาส์

รายงานจากชายแดน การปะทะที่บ้านอ่างศิลา

“วันนี้ยังไม่มีข่าวจากปอยเปตเลยครับ” นายสนอง จารุพิตร ประธานคณะกรรมการชายแดนไทย-เขมร กล่าวขึ้นเป็นประโยคแรกกับจอร์รัส เมื่อบ่ายวันที่ ๑๖ ธ.ค. ๑๘ เมื่อถูกถามถึงการเจรจาตกลงระหว่างไทย-เขมร นายสนอง จารุพิตรกล่าวชัดเจนถึงสาเหตุของความล่าช้าของการเจรจาให้ จอร์รัส ฟังอย่างละเอียด นายสนอง จารุพิตรกล่าวว่า “หลังจากได้มีการปะทะกันขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๑ ธ.ค. ๑๘ แล้ว ได้เคยเจรจากับคณะกรรมการฝ่ายเขมรมาหลายครั้ง โดยมีหลักการใหญ่ ๆ อยู่ ๔ ข้อ คือ

ข้อที่หนึ่ง หยุดยิงก่อน
ข้อที่สอง ให้ทั้งสองฝ่ายถอยออกจากแนวที่เป็นฐานกำลังฝ่ายละ ๒ ก.ม. แต่ต่อมาทำให้ถอยออกไปเพียงฝ่ายละ ๑ ก.ม.

ข้อที่สาม เสนอให้กรรมการเข้าร่วมดูที่เกิดเหตุ โดยให้กรรมการระดับรัฐมนตรี

และ ข้อที่สี่ ให้ผู้ชำนาญการแผนที่ พิจารณาขอหลักเขตให้เด่น

ชัด
ในวันที่ ๑๔ ธ.ค. น ทางคณะของไทย ซึ่งมีคุณแผน วรรณเมธี ปลัดกระทรวงต่างประเทศ และผมได้เดินทางเข้าไปในปอยเปต และได้เปิดการเจรจากับเขมรเป็นครั้งสุดท้าย กับ นายแก็กบินฮ์ และนายอิม-เชอนตัวแทนฝ่ายเขมร ฝ่ายเขมรได้ตอบตกลงในข้อที่หนึ่ง ส่วนข้อที่สองถึงสิ้น นายแก็กบินฮ์ บอกว่า เขาไม่มีอำนาจที่จะตัดสินใจด้วยตัวเองได้ ต้องนำข้อเสนอไปให้หน่วยเหนือพิจารณาอนุมัติเสียเอง แล้วเขาก็นำข้อเสนอข้อสองถึงสี่ ไปให้หน่วย

ผลจากการปะทะ

เหนือพนมเปญตัดสิน ระยะทาง
จากปอยเปตไปพนมเปญนั้น ต้องใช้
เวลาไปกลับถึง ๔ วัน เพราะทางไม่
รุดแล่นได้เพียง ๓๐ ก.ม. ต่อ ช.ม.
การเจรจาจึงต้องยืดเวลาออกไปอีก
และตั้งแต่วันที่เจรจาวานที่ ๑๔ มา ก็
ยังไม่มีการประชุมกันเกิดขึ้นเลย”

เบื้องหลังการปะทะกันระหว่าง
ไทย-เขมรที่อ่างสิดา เมื่อต้นเดือน
ธ.ค. นั้น สืบเนื่องมาจากความเข้าใจ
ผิดเกี่ยวกับพรมแดน เพราะชาว
บ้านไทยที่หมู่บ้านอ่างสิดา ต. โคก-
สูง อ. ตาพระยา ซึ่งเพิ่งได้เมื่อ
๑-๒ ปีที่แล้วเอง โดยมีชาวบ้าน
จากบ้านโนนหมากมุ่น และโคกสูง
อพยพไปตั้งบ้านใหม่มาทำนา
ทำไร่ปอ และข้าวโพด ปัจจุบันมี
ประมาณ ๔๐-๕๐ หลังคาเรือน ชาว
บ้านอ่างสิดาได้เข้าไปทำนาในแผ่น
ดินที่ขึ้นออกไปทางพรมแดนเขมร
และยอมให้เขมรเก็บภาษีมาตั้งแต่
สมัยที่เขมรยังไม่เปลี่ยนการปกครอง

ต่อมาเมื่อเขมรเปลี่ยนแปลงการ
ปกครองก็เกิดระแวงว่าบริเวณดังกล่าว
นั้นจะเป็นแหล่งซ่องสุมกำลัง
ของนายพลอินตัม ทหารหนีออก
นอกประเทศเข้ามาในเขตไทย ฝ่าย
เขมรใหม่จึงตกลงกับชาวบ้านอ่าง-
สิดาว่า ให้ไทยเข้าทำนาได้ แต่ใน
การเก็บเกี่ยวเขมรจะเป็นฝ่ายเก็บ
เกี่ยวเอง แต่ยังไม่ตกลงกันเรียบร้อย
ชาวบ้านอ่างสิดาก็เข้าไปเก็บเกี่ยวข้าว
แล้วให้ ต.ช.ด. ประจำหมู่บ้านคุม
กำลังเข้าไปอารักขาด้วย ทางฝ่าย
เขมรไม่ยอม จึงได้นำทหารเขมร
๒๔ คน ไปเก็บเกี่ยวบ้าง แต่ถูกกำลัง
ฝ่ายไทยคุมตัวเอาไว้ พวกเขมรจึงยก
กำลังมาเพื่อจะตามเอาคนของตน
กลับไป จึงได้เกิดการปะทะกับฝ่าย
ไทยขึ้น

“เมื่อเวลาประมาณบ่ายสองโมง
กว่า ๆ พวกผมกับกองกำลัง ต.ช.ด. ที่
บ้านอ่างสิดา และ อ.ส. ประมาณ ๒

หมวดได้ลาดตระเวนไปทางริมห้วยเหย
ห่างจากกองบัญชาการบ้านอ่างสิดา
ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ห่าง
จากเขตแดน ๒ กิโลเมตร พอเดินไป
ได้ประมาณ ๓๐๐ เมตร ก็เจอกับระ-
เบิดของทางทหารเขมรที่วางเอาไว้
ผมโดนสะเก็ดระเบิดที่ทักทายยังฝัง
อยู่เลยครับ แต่ยังไม่ย่ำกว่า จ.ส.ต.
สุจินต์ เทียมทัต ส.ต.ท. สะพร่ง หลัก
ธงชัย อ.ส. ประวิทย์ แก้วประทีป
สามคนนั้นต้องส่งมารักษาพยาบาลที่
กรุงเทพฯ”

พลทหารบุญมาก สุดแสง ตั้ง
กัศพลร่มหน่วยกล้าตายค่ายนเรศวร
หัวหิน กล่าวกับผู้สื่อข่าว จตุรัส ที่
สถานอนามัยในอรัญญประเทศ

“เราขอมลยออกจากฐานกำลัง
แล้ว แต่ทางเขมรยังไม่ยอมมลยออก
ไป แสดงว่าเขมรต้องการรบกับเรา
ครับ เขมรต้องการลองดีกับเรา ผม
ว่าเราควรจะยกกำลังเข้าโจมตีเสีย
ดีกว่า ไม่ต้องรออีกแล้วละครับ” เพื่อน
พลร่มค่ายนเรศวรที่ไปเยี่ยม พลท.
บุญมาก สุดแสง พูดกับ จตุรัส ด้วย
น้ำเสียงของทหารเลือดนักรบ

ในวันที่ ๑๕ ธ.ค. นั้นเอง ขณะทรด
ไฟสินค้าของไทยขนเกลือ จำนวน
๖๒๒ ตัน ๔๔ ตู ได้ทำการขนเกลือไป

ถึงปอยเปต ตามสัญญาซื้อขายแบบ
มิตรภาพนั้น คณะผู้แทนส่งสินค้า
ไทยให้เขมร ก็ต้องวิ่งหนีกันหวัชุก
หวัชุน เพราะเขมรได้ระดมยิงด้วย
ปืนกลหนักหลายชุดแต่เป็นการยิงชน
ไปบนท้องฟ้า ปรากฏว่าเขมรได้
ระดมยิงเฮลิคอปเตอร์ของไทย ซึ่ง
บินเข้าเขตปอยเปต เฮลิคอปเตอร์ลำ
ที่ถูกระดมยิงแต่ไม่เป็นอันตราย ได้
ขึ้นที่ค่ายสรสังหนาทในไทย แต่นัก
บินบินเข้าไปใกล้ลำในเขตเขมร

“ยุทธวิธีทางการเมืองเราเป็น
รองเขมรมาก วันที่เราขอถ่วงหน
มาในวันรุ่งขึ้นที่เกิดการปะทะกัน
เราก็พร้อมที่จะโจมตีเขมรได้เลยทันที
แต่เราก็ต้องรอคำสั่งจากรัฐบาล
เขมรเลยนัยโอกาสทำสัญญาหยุดยิง
กับเรา เพื่อยืดเวลาในการเตรียม
พร้อมกับเรา” นายตำรวจผู้หนึ่งให้
ความเห็นกับผู้สื่อข่าว

“ถ้าหากใครได้หัวทหารเขมรมา
เอารางวัลจากผมได้ทันที ๑๐๐๐ บาท
เพราะที่ตรงนั้นเป็นของไทย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์”
เป็นคำพูดของนายตำรวจระ-
ดับสูงนายหนึ่ง ซึ่งกล่าวหลายครั้ง
และหลายสถานที่

เมื่อถามความเห็นว่าการจะต้อง
การจะรบกับไทยจริงหรือไม่ กับประ-

เตรียมพร้อมที่ชายแดน

ธานคณะกรรมการชายแดนไทยเขมร
นายสนองก็ตอบว่า

“เขมรเคยย้ายอยู่เสมอว่าไม่ต้อง
การก่อเรื่องกับไทย ไม่ต้องการได้
ผ่นแผ่นดินของใครเลยแม้แต่กระเบ
มือ และต่อหน้าท่านปลัดฯ คุณแผน
วรรณเมธี นายแก้กบินธุ์ และนาย
อิมเชอน ก็ได้คำรับรองอย่างหนัก
แน่นในเรื่องนี้ และยังได้กล่าวขอบ
คุณไทยที่ให้ความช่วยเหลือเขมรใน
ด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเขมรจำเป็นต้อง
ต้องพึ่งไทยอีกหลายอย่าง และกล่าว
ว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนี้ ควรที่จะหาทาง
พิจารณาาร่วมกันเพื่อยุติการปะทะกัน
ระหว่างทั้งสองฝ่าย เป็นการระงับ
ข้อขัดแย้งและเมื่อมีการเจรจากัน
แล้ว ทั้งไทยและเขมรก็ได้รายงาน
ให้หน่วยเหนือของตนทราบเพื่อค
เนินการต่อไป”

อนกฎหมายห้ามชุมนุม ไม่ใช่ยุคทองของฟาสซิสต์

ดูเหมือนว่าทุกๆ กระทบพห
ไทยก็เกิดรัฐประหารมาว่า ประชาชนใน
ประเทศที่อยู่ภายใต้การปกครองดูแล
ของตน ออกจะใช้ที่สาธารณะกระทำ
การชุมนุมกันอย่างง่ายเกินไป พร
เพื่อ และไม่ระเบียบ

จตุรัส ๑๔

และเมื่อผลข้อข่าว จตุรัส ได้ขอ
ความเห็นต่อไปว่าที่เกิดการปะทะกัน
นั้นใครผิด ก็ได้รับคำตอบว่า “อย่า
ให้ผมออกความเห็นเลยครับ มันด
ยาก เพราะระยะหลังเขต ๔๘-๔๙ ที่
เกิดการปะทะกันนั้นมันอยู่ห่างกัน
มาก แล้วมันก็เป็นผ่นผ่นดินต่อ
ผ่นดิน เป็นผ่นนาต่อผ่นนา ซึ่งมี
ดยากยิ่งกว่าดำเนินาใจไทย กับลาวอีก
ครับ”

เหตุการณ์พิพาททางด้านชาย
แดน ไทย กับเขมรได้เคยเกิดขึ้นครั้ง
หนึ่ง เมื่อเดือน พฤศจิกายน ๒๕๑๘
ที่หมู่บ้านโนนหมากมูน แต่เหตุการณ์
ครั้งนั้นไม่รุนแรง เท่ากับครั้ง ซึ่ง
ถ้าหากว่า หลังเขตแดนไทย-เขมร
ยังไม่มีมการตกลงกันให้แน่นอนชด
เจนขึ้น ปัญหาเช่นนี้จะยังคงเกิด
ขึ้นได้อีกอย่างแน่นอน

ในการชุมนุมสาธารณะและเพื่อ
คุ้มครองความสะดวกของประชาชน
ที่จะใช้ที่สาธารณะ หรือเพื่อรักษา
ความสงบเรียบร้อยในระหว่างเวลา
ประเทศอยู่ในภาวะการรบหรือการ
สงคราม หรือในระหว่างเวลาที่มี
ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือ
ประกาศใช้กฎอัยการศึก”

ข้อความข้างต้นนี้เป็นบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ หมวด ๓
ว่าด้วย สิทธิและเสรีภาพของชนชาว
ไทย มาตรา ๔๓ ซึ่งเป็นเหตุผล
กระทบพหชาติไทยนำมาอ้างเพื่อ
เสนอร่างพระราชบัญญัติการชุมนุม
สาธารณะเพื่อคุ้มครองความสะดวก
ของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ
และให้การชุมนุมสาธารณะเป็นไป
ด้วยความมีระเบียบเรียบร้อยให้ร
บาสพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติ
ทั้งหมด ๑๔ มาตรา แต่บทบัญญัติ
ที่มีสาระสำคัญควรแก่การสนใจอย่าง
ยิ่งอยู่ในมาตรา ๕, ๖, ๗, ๘, และ ๙ ซึ่ง
กำหนดให้กลุ่มบุคคลที่จะจัดชุมนุม
ในที่สาธารณะ ต้องทำดังนี้

มาตรา ๕ ผู้ใดประสงค์จะจัด
ให้มีการชุมนุมสาธารณะหรือเดิน
ขบวน ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อพนัก
งานเจ้าหน้าที่ก่อนวันและเวลาที่กำ
หนดให้มีการชุมนุมหรือการเดิน
ขบวนไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบสองชั่วโมง

มาตรา ๖ เมื่อได้รับคำขออน
ุญาตแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
พิจารณาส่งคำขอโดยเร็วและให้แจ้ง
คำส่งอนุญาตหรือไม่ เป็นหนังสือให้
ผู้ขออนุญาตทราบไม่น้อยกว่าสี่ชั่วโมง
ก่อนวันเวลาที่กำหนดให้มีการชุมนุม
หรือเดินขบวนในการที่พนักงานเจ้า
หน้าที่จะส่งไม่อนุญาตจะต้องเป็นกร
ณเพื่อคุ้มครองความสะดวกของประ
ชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะเท่านั้น และ

ต้องแสดงเหตุผลในการไม่อนุญาต
ให้ผู้ขอทราบด้วย

มาตรา ๗ ในกรณีที่พนักงานเจ้า
หน้าท่ามีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ที่มีสิทธิ
อุทธรณ์เป็นหนังสือภายในเจ็ดวันนับ
แต่วันที่ได้รับหนังสือของพนักงาน
เจ้าหน้าท่าแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต

การอุทธรณ์ สำหรับในกรุงเทพฯ
ให้ยื่นต่ออธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัด
อื่นให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ให้อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่า
ราชการจังหวัดมีคำสั่งภายในเจ็ดวัน
นับแต่วันรับอุทธรณ์และให้เจ้าพนักงาน
เจ้าหน้าท่าแจ้งคำสั่งให้ผู้ยื่นอุท
ธรณ์ทราบโดยไม่ชักช้า คำสั่งของ
อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด
ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๘ ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำ
การชุมนุมสาธารณะหรือเดินขบวน

ต้องแสดงหนังสืออนุญาตต่อพนักงาน
ฝ่ายปกครองหรือตำรวจเมื่อร้องขอ

มาตรา ๙ ให้พนักงานฝ่ายป
กครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจ
สั่งให้เลิกการชุมนุมสาธารณะหรือ
การเดินขบวน และสั่งให้ผู้ร่วมการ
ชุมนุมหรือการเดินขบวนแยกย้ายกัน
ไปเมื่อ

(๑) มีการชุมนุมหรือเดินขบวน
ในที่สาธารณะโดยไม่ปรากฏตัวผู้จัด

(๒) ผู้ร่วมการชุมนุมสาธารณะ
หรือเดินขบวนกระทำความผิดอาญา
ในระหว่างเวลาที่มีการชุมนุมหรือ
เดินขบวน

(๓) การชุมนุมสาธารณะหรือ
การเดินขบวนนั้นไม่สามารถจะดำเนิน
ไปโดยความสงบเรียบร้อยได้ หรือ

(๔) การชุมนุมหรือการเดิน
ขบวนมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง

พระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติผิดวิ
การและเงื่อนไขในหนังสืออนุญาต

ในกรณีที่การฝ่าฝืนคำสั่งตาม
วรรคหนึ่งให้พนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจสั่งให้
ใช้กำลัง อุปกรณ์ อาวุธ หรือมาตร
การใดๆ ได้เท่าที่จำเป็นแก่พฤติ
การณ์

สำหรับบุคคลที่จัดให้มีการช
มนุมสาธารณะหรือการเดินขบวน โดย
ไม่ได้รับอนุญาตจะต้องถูกลงโทษดัง
นี้

มาตรา ๑๐ ผู้ใดจัดให้มีการช
มนุมสาธารณะหรือการเดินขบวน โดย
ไม่ได้รับอนุญาตมีความผิดต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่
เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ผู้จัดให้มีการชุมนุม
สาธารณะหรือการเดินขบวนคนใดไม่

เสวต เปี่ยมพงศ์สานต์

แสดงหนังสือต่อเจ้าหน้าที่ความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดขัดคำสั่งเจ้าหน้าที่ซึ่งได้สั่งตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓ ผู้ใดกระทำการใดๆ อันทำให้เสียความสงบเรียบร้อยหรือรบกวนต่อการชุมนุมฯ หรือการเดินทางต้องโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

หลังจากมีข่าวออกมาถึงเสียงคัดค้านจากบุคคลหลายๆ ฝ่าย เช่น นายสุธรรม แสงประทุม ผู้ประสานงานแนวร่วมต่อต้านเผด็จการแห่งชาติกล่าวว่า รัฐบาลพยายามใช้เครื่องมือเข้าควบคุมรัดรอนเสรีภาพชนมูลฐานของประชาชน เพราะการชุมนุมของประชาชนคือวิถีทางเดียวที่จะต่อรองผลประโยชน์กับรัฐบาลได้

ถ้าการเดินขบวนผิดกฎหมาย รัฐบาลก็ชอบที่จะจัดการตามกฎหมายอาญาที่มีอยู่แล้ว

“การที่ประชาชนชุมนุมเดินขบวนแต่ละครั้งแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่สามารถแก้ความเดือดร้อนของประชาชน มีแต่รัฐบาลเผด็จการเท่านั้นที่กลัวการเดินขบวน”

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ หัวหน้าพรรคเกษตรสังคมนิกกล่าวว่า

ไม่เห็นด้วยที่จะออกกฎหมายฉบับนี้ถ้ารัฐบาลต้องการจะควบคุมการชุมนุมสาธารณะก็ควรที่จะควบคุมให้การชุมนุมอยู่ในระเบียบเรียบร้อย การเดินขบวนจะต้องไม่กีดขวางทางจราจร แต่ก็มีกฎหมายจราจรอยู่แล้ว

การจะให้ขออนุญาตก่อนมีการชุมนุมเจ็ดสิบสองชั่วโมง ก็เป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

“ผมไม่เห็นด้วย เพราะว่าเรามีกฎหมายควบคุมอยู่แล้ว และจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ”

นายเจริญ คุรานนต์ รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยกับจตุรัสว่า คณะรัฐมนตรีไม่ได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ เพราะรัฐมนตรีส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีกล่าวในที่ประชุมว่า “ในภาวะการณ์เช่นนี้ยังไม่จำเป็นที่จะเสนอพระราชบัญญัติเข้ามา”

หลังจากที่ คณะรัฐมนตรีมีมติให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติไปพิจารณาใหม่ และมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ไม่เห็นด้วยอย่างมากจากบุคคลหลายๆ ฝ่าย เป็นเหตุให้นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ขอลอนร่างพระราชบัญญัติกลับไป โดยอ้างว่าเพื่อไปศึกษาอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี ให้สัมภาษณ์ว่า ไม่มีปัญหาอะไรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีกแล้ว เพราะคณะรัฐมนตรีมีมติไม่รับหลักการ

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ กล่าวว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเก่า การร่างกฎหมายนี้เป็นไปตามสายงานแล้วเสนอขึ้นมา เมื่อคณะรัฐมนตรีไม่เอาก็ได้กลับไปให้เก็บไว้ตามเดิม

“เรื่องนมคนวาดหนดอิติเลอ์ให้ผม อยากได้เหมือนกันดูๆ ก็เข้าที่”

ประชาธิปไตย

นคร

เข่นกรุงเทพมหานคร นคร หรือ นคร
แห่งอื่นที่มีคนอยู่ และแข่งขันอยู่จำนวน
เรือนล้าน ล้านเป็นแหล่งรวมของชีวิต
งาน ความระกำลำบาก ความสุข ความฝัน
อาชญากรรม กลุ่มคนรูปแบบต่างๆ ครอบ
ครว้ ขาเสทศคึกคนๆ หนึ่งที่กำลังหงา โส-
เกณั้วร้อน ห้ายัน ส้วมที่ขาดน้ำ กดองน้ำ
สลัม บ้านจัดสรร เมียน้อย และอื่นๆ

ในนคร

เป็นหน้าใหม่ของ **ประชาธิปไตย**
ที่จะทำขึ้นด้วยการวางสายงาน ขาว ใหม่ ถ้า
สุด เพื่อผู้อ่านที่คอมมิวนิสต์คลุกคลีกับสิ่ง
เหล่านี้ สำหรับผู้อ่านที่มิใช่คอมมิวนิสต์ ในนคร

ในนคร

เป็นก้าวใหม่ของหนังสือพิมพ์ไทยที่ต้อง
พัฒนาตัวเองเข้าไปในสังคม และสิ่งแวดล้อม
ล้อมที่สัมพันธ์ และกระทบชีวิตผู้อ่านทุกคน
อย่างจริงจังเป็นหน้า-ขาวภาพ และการ
วิจารณ์ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น **ในนคร**
หรือในกลุ่มคนนับล้านที่เบียดเสียดกันอยู่
ขณะนี้

ขอบอกรับเป็นสมาชิกราย

- ☐ 3 เดือน 130 บาท ☐ 6 เดือน 250 บาท
☐ 12 เดือน 450 บาท (โปรดใส่ x ในช่อง ☐ ที่ท่านประสงค์)

ประชาธิปไตย

ถึงบ้านท่านทุกเช้าตรู่

ข้าพเจ้า นาย / นาง / นางสาว

ที่อยู่

ใกล้เคียง

โทร

โปรดมาเก็บเงินในวันที่ เดือน พ.ศ.

ลงชื่อ

เมื่อวันที่

ถึง

แยกสาธิต โทร. 822141-7 ต่อ 22, 28

33/28 ซอยเพชรบุรี ถนนเพชรบุรี กรุงเทพฯ.

จีนได้อันดับสามด้านโครงการอวกาศ

จีนได้ส่งดาวเทียมขึ้นโคจรในอวกาศเป็นลูกที่ ๒ ของเดือนนี้ เมื่อวันที่ ๑๖ ธค. เป็นดาวเทียมลูกที่ ๕ ตั้งแต่จีนได้ส่งดาวเทียมครั้งแรกในปี ๑๙๗๐

ในการส่งดาวเทียมครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๒๖ พย. น. ผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศให้ความเห็นว่าการที่จีนประสบความสำเร็จสามารถนำดาวเทียมโคจรกลับสู่พื้นโลกได้ นับเป็นชัยชนะในด้านโครงการอวกาศของจีนในช่วงระยะเวลาเพียง ๖ ปี โดยไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือทางเทคนิคจากต่างประเทศเลย

ความสำเร็จในโครงการอวกาศดังกล่าว ได้ทำให้จีนก้าวขึ้นมาเป็นประเทศอันดับที่ ๓ รองลงมาจากสหราชอาณาจักร และโซเวียต ทางด้านโครงการอวกาศ

ผู้เชี่ยวชาญจากหลายประเทศเชื่อว่าจีนอาจส่งสัตว์มีชีวิต ขึ้นไปพร้อมกับดาวเทียมลูกที่ ๕ นี้ด้วย และอีกไม่นานจีนก็คงสามารถส่งมนุษย์ขึ้นไปเป็นครั้งแรกได้ อย่างไรก็ตามผู้เชี่ยวชาญวิจารณ์ในเรื่องนี้ว่า จีนคงยังสนใจการทดลองค้นคว้าทางด้านเครื่องยนต์กลไกมากกว่าที่จะใช้มนุษย์จริงๆเป็นเครื่องทดลองอย่างเสี่ยงต่ออันตรายและความเสียหาย

เบรชเนฟเจ็บหนัก

หนังสือรายสัปดาห์นิวส์วีกอ้างว่าเลขาพรรคคอมมิวนิสต์รัสเซีย นายเลียวเนด เบรชเนฟ เจ็บหนัก

นิวส์วีกอ้างว่าเอกอัครราชทูต จตุรัส ๒๒

โซเวียตรัสเซียประจำออสเตรียเป็นผู้บอกกับรัฐมนตรีต่างประเทศสหรัฐฯ นายคิสซิงเจอร์ว่า นายเบรชเนฟเจ็บหนัก

หนังสือฉบับนี้อ้างต่อว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ในการประชุมพรรคกรรมาชีพของไปแลนดิง นายเบรชเนฟได้เข้าประชุมด้วย เห็นได้อย่างชัดเจนว่า ระหว่างการประชุมนั้นเขาพูดเสียงแผ่วเบา และทำทางออกอีก นอกจากนั้นในหน้ายังระบุชัดอีกด้วย

ทูตจีนไปฟิลิปปินส์

เอกอัครราชทูตจีนคนแรกประจำฟิลิปปินส์ นายเคอหวา เดินทางจากฮ่องกงตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธค. เพื่อไปประจำยังกรุงมะนิลาแล้ว

ญี่ปุ่นส่งวิศวกรช่วยเวียดนาม

รายงานข่าวจากโตเกียวแจ้งว่า บริษัทเครื่องไฟฟ้าญี่ปุ่นโคอิแห่งโตเกียวได้ส่งวิศวกรไฟฟ้าสามคนไปเวียดนามใต้เพื่อช่วยซ่อมเครื่องกำเนิดไฟฟ้าจากน้ำเขื่อนในเวียดนามใต้

โฆษกของบริษัทแถลงว่า ทางเวียดนามเหนือได้เชิญให้บริษัทส่งเจ้าหน้าที่ของบริษัทไปสามคนเมื่อเร็ว ๆ นี้ วิศวกรสามคนออกเดินทาง

ตั้งแต่เมื่อวันพุธที่แล้ว และจะอยู่ในเวียดนามเป็นเวลาหนึ่งอาทิตย์เขื่อนที่ไปซ่อมคือเขื่อนดานันในเวียดนามใต้

บริษัทญี่ปุ่นโคอิยังจะให้ความร่วมมือกับเวียดนามในเรื่องอื่นๆ ด้วย เขื่อนที่ดานันสามารถกำเนิดกระแสไฟให้จังหวัดหลายจังหวัดในเวียดนามใต้และยังเป็นแหล่งส่งไฟของไซ่ง่อนด้วย เมื่อไซ่ง่อนแตก ทางการเวียดนามใต้เขายึดทำการของบริษัทวงการอุตสาหกรรมในโตเกียว เชื่อว่าการส่งวิศวกรไปเวียดนามครั้งนี้เป็นสัญลักษณ์ที่ดีสำหรับความร่วมมือทางการค้าระหว่างประเทศทั้งสอง

หนังสือพิมพ์เวียดนามใต้ เล่นงานเจ้าหน้าที่รัฐบาล

หนังสือพิมพ์ของรัฐบาลเวียดนามใต้โหย่ฝ่อง ประจำวันที่ ๑๖ เดือนนี้ เล่นงานเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเวียดนามใต้บางคน ซึ่งทำหน้าที่อย่างผิดๆ และทำการจับกุมประชาชนอย่างผิดๆ หรือเก็บภาษีอย่างผิดกฎหมาย

โหย่ฝ่องรายงานว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลปฏิวัติได้มีคำสั่งให้องค์กรต่างๆ ของรัฐบาลระงับการกระทำดังกล่าวทันที นับเป็นครั้งแรกที่หนังสือพิมพ์กล่าวถึงการเก็บภาษีอย่างผิดกฎหมาย

หนังสือพิมพ์นี้ ยังกล่าวถึงการใช้อำนาจราชการที่ผิด โดยเฉพาะเกี่ยวกับตัวเลข ผู้ซึ่งถูกจับในฐานะ “นายทุนนายหนา” เพราะว่าเจ้าหน้าที่บางคนจับเอาคนที่ฐานะดีโดยไม่เลือกหน้าว่าเป็นนายทุนนายหนาทั้งหมด แต่หนังสือพิมพ์นี้ ก็กล่าวชมเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลที่ทำหน้าที่อย่างถูกต้องด้วย

สาวผมแดงถูกตัดสินจำคุกตลอดชีวิต

นางสาวลินเนต ฟรอมซึ่งถูกรัฐบาลสหรัฐฯ ฟ้องในฐานะผู้ต้องหาฐานคิดฆ่าประธานาธิบดีฟอร์ด ทักษิฟอร์เนย์ ถูกศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิตเมื่อวันที่ 17 เดือนน

วันที่ได้ยื่นคำพิพากษา ฟรอมขึ้นขึ้นตะโกนพร้อมกับปาลูกแอปเปิ้ลใส่ผู้พิพากษานายโทมัส แมคไบรด์ ตำรวจจับเข้าจับตัวเธอแล้วลากออกจากห้องพิพากษา

ก่อนที่จะประกาศคำลงโทษ ฟรอม ผู้พิพากษาอ่านคำพิพากษาว่าศาลเชื่อว่าฟรอมคงจะฆ่าประธานาธิบดีฟอร์ด ถ้าเธอจะทำได้

ฟรอมอ่านคำแถลงของเธอว่า “ฉันต้องการโลกของฉันให้อยู่ในความสงบ . . . ฉันรู้ว่าพวกเธอไม่มีทางที่จะนำความสงบนั้นมาสู่โลกของฉันได้ . . . ฉันขณตอบ . . . อย่าให้ฉันต้องลั่นไกเลย . . . แต่พวกเธอบอกว่า . . . เอาเลย . . . เอาเลย . . . ”

จีนเสียผู้นำอาวุโส

กั๋ง เซิน รองประธานพรรคคอมมิวนิสต์จีน และรองประธานสภาประชาชนแห่งชาติ บุคคลสำคัญหมายเลขสองของพรรคคอมมิวนิสต์จีนถึงแก่กรรมแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ ธ.ค. อายุ ๗๓ ปี

กั๋ง เซิน ได้รับเลือกเมื่อเดือนตุลาคม ปีที่แล้ว ให้เป็นรองประธานพรรคฯ อันดับ ๓ ในจำนวนรองประธานทั้งสิ้น ๖ คน ของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

สมัชชาสหประชาชาติปิดประชุม

การประชุมสมัชชาใหญ่ สหประชาชาติครั้งที่ ๓๐ เป็นเวลาสามเดือน ได้เสร็จสิ้นลงแล้วเมื่อวันที่ ๑๓ ธ.ค.

หลายมติจากสมัชชา ถือเป็นชัยชนะของกลุ่มประเทศโลกที่สาม เช่น ปาเลสไตน์ ได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมประชุมที่เจนีวาได้ ประเทศโลกที่สามเกิดใหม่ ๖ ประเทศ ได้รับการรับรองเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ และลัทธิฟิสิกซ์ยังถูกที่ประชุมลงมติว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของลัทธิแบ่งแยกเชื้อชาติ

นายมอยนิอัน เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา ประจำสหประชาชาติกล่าวปราศรัยในพิธีปิดการประชุมครั้งนี้สร้างความน่าผิดหวังอย่างลึกซึ้ง และมติหรือข้อตกลงที่ได้มาจากการประชุมครั้งนี้ เป็นเพียงข้อชักชวนที่ไม่มีผลในทางปฏิบัติ ขณะที่นายมอยนิอันปราศรัย นายจาคอบ มาลิก ผู้แทนโซเวียตได้เดินออกจากที่ประชุม

มองเอเชีย

ประเทศลาวของประชาชน

ลาวได้ประกาศตนเป็นประเทศเอกราชอย่างเป็นทางการแล้วโดยใช้ชื่อว่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ความเปลี่ยนแปลงนี้เป็นผลที่ถูกต้องของการต่อสู้ที่ยาวนานถึง ๓๐ ปี ระหว่างประชาชนลาวภายใต้การนำของขบวนการแนวลาวยุติธรรมกับพลังปฏิวัติต่างๆ กับประเทศจักรวรรดินิยมฝรั่งเศส และจักรวรรดินิยมแผนใหม่สหรัฐฯ

เมื่อครั้งที่ลาวประกาศเอกราชในปี ๑๙๔๕ นั้น ฝรั่งเศสซึ่งได้รับความยินยอมจากจักรวรรดินิยมสหรัฯ ก็ได้จัดส่งกำลังทหารเข้ายึดครองอาณานิคมที่เคยเป็นของตนเองในแถบพื้นที่ แต่หลังจากที่จักรวรรดินิยมฝรั่งเศสพ่ายแพ้แก่ประชาชนอินโดจีน ในปี ๑๙๔๕ หลังสหรัฐฯ ได้พยายามเข้ามาแทนที่พยายามทำลายพลังปฏิวัติของลาว และครอบงำลาวให้อยู่ใต้ระบบอาณานิคมแผนใหม่ของตนพร้อมกัน สหรัฐฯ ก็ทำการกวาดล้างและโจมตีลาวและกัมพูชาอย่างบ้าเลือน อันเป็นยุทธวิธีเดียวกับที่สหรัฐฯ ใช้ทำลายการต่อสู้ในเวียดนามใต้

แต่ความพยายามทั้งหมดของสหรัฐฯ ก็ไร้ผลโดยสิ้นเชิง เช่น ในเรื่องการเพิ่มการแทรกแซงในลาวโดยใช้ทหารหนุนจากไซ่ง่อนก็ประสบความล้มเหลวทันตาเห็น และได้กลายเป็นการเสริมกำลังต่อต้านของประชาชนลาวให้เข้มแข็งขึ้น ยิ่งไปกว่า

นั้นสหรัฐฯ ยังประสบความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงในการข่มขู่พันธมิตรของประชาชนในประเทศอินโดจีนทั้งสาม พันมิตรเหล่านี้ได้เป็นแรงหนุนสำคัญที่ทำให้ประชาชนอินโดจีนได้ชัยชนะเหนือจักรวรรดินิยมสหรัฐฯ และทหารจ้างของพวกเขานะ

หลังจากที่พลังฝ่ายปฏิกริยาในลาวไม่ได้รับความสนับสนุนทางอาวุธจากสหรัฐฯ อีกต่อไป พวกพลังปฏิกริยาที่พยายามดำเนินการก่อกวนรัฐบาลผสมที่ก่อตั้งขึ้น ผลก็คือเป็นการเพิ่มความโกรธแค้นให้แก่มวลประชาชนผู้ทนทุกข์ช้ำกษมขมจนจากระบบจักรวรรดินิยมมานาน และเมื่อพวกปฏิกริยาต้องเผชิญกับการล่าแดงกำลังของมวลชน ซึ่งได้รับการอารักขาจากกองกำลังปฏิวัติ พวกสมุนต่างชาติและพวกขายชาติก็ได้หลบหนีเข้าไปในเมืองไทย

เหตุการณ์ในลาวตลอดช่วงเวลา ๓๐ ปี ในอดีต ได้เปิดเผยให้เห็นความจริงพื้นฐานที่สำคัญว่า ประชาชนในประเทศเล็กๆ ที่รวมตัวกันภายใต้การนำของขบวนการปฏิวัติสามารถโค่นล้มพลังมหาอำนาจจักร

วรรดินิยมที่ยิ่งใหญ่ได้ และเป็นที่น่าเห็นใจที่ได้เห็นว่า การโค่นล้มมหาอำนาจจักรวรรดินิยมลง ได้ก็จะนำไปสู่การโค่นล้มพลังปฏิกริยาภายในประเทศ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศได้อย่างรวดเร็ว และแนวโน้มของประชาชาติโลกที่สามทั้งหมดในปัจจุบันนี้ก็คือ การต่อสู้เพื่อให้หลุดพ้นจากการแทรกแซงครอบงำ ของจักรวรรดินิยมทุกรูปแบบ

เดอะ การ์เดียนท์ และประชาชนชาวอเมริกันที่ปรารถนาดีทั้งหมด ขอแสดงความยินดีอย่างจริงใจต่อการจัดตั้งรัฐบาลปฏิวัติแห่งลาว และเป็นเรื่องที่น่าสนใจได้ว่า รัฐบาลปฏิวัตินี้จะเป็นผู้เบ็ดเสร็จใหม่ ในประวัติศาสตร์ชาติลาวด้วยวัฒนธรรมอันเจริญรุ่งเรืองของมวลชนชาวลาว

บทนำของ เดอะ การ์เดียนท์ แห่งนิวยอร์ก

ฉบับประจำวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๔

อินโดนีเซีย : ตำรวจคนใหม่ ของเอเซียอาคเนย์

การเยือนอินโดนีเซียอย่างไม่เป็นทางการเมื่อเร็ว ๆ นี้ของประธานาธิบดีฟอร์ด อาจจะเป็นสาเหตุให้ประเทศกลายเป็น "อิหร่าน" แห่งใหม่ของเอเซียอาคเนย์ก็ได้

อุปสรรคสำคัญที่กีดขวางอินโดนีเซียไม่ให้ก้าวขึ้นไปเป็นชาติมหาอำนาจ ก็คือ สภาพเศรษฐกิจที่อ่อนแอ และการถูกคุกคามจากพวกกบฏฝ่ายซ้ายซึ่งปัจจุบันได้รับความสนับสนุนจากพวกเฟรติลินในติมอร์

จากการที่ออสเตรเลียซึ่งกำลังเอนเอียงไปทางซ้ายและสภาพทางการเมืองที่กำลังยุ่งเหยิง กับการที่ฟิลิปปินส์พยายามเข้าควบคุมฐานทัพของสหรัฐอเมริกา ทำให้อินโดนีเซียเป็นประเทศเดียวที่เหลืออยู่ที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์ และเป็นขมกำลังใหญ่ที่ให้การสนับสนุนสหรัฐอเมริกาในบริเวณมหาสมุทรอินเดีย

นอกจากนี้แล้ว สภาพด้านอื่นๆ ของอินโดนีเซียล้วนเหมือนกับอิหร่านมาก เช่น การมีรัฐบาลทหารที่อำนาจมั่นคงซึ่งปราบปรามฝ่ายซ้ายอย่างเหี้ยมโหดทั่วประเทศเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว มีทรัพยากรธรรมชาติที่มากคือ น้ำมันและแร่ มีกองทัพพร้อมอาวุธอย่างดี และยังคงอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมทั้งช่องแคบมะละกาและช่องแคบซุนดา อันเป็นเส้นทางลำเลียงน้ำมันระหว่างตะวันออกกลางและแปซิฟิก และเป็นจุดยุทธศาสตร์ใช้

เทศ และว่า “จริงๆ แล้วความช่วยเหลือดังกล่าวอาจจะใช้ได้แค่รักษาความปลอดภัยภายในเท่านั้น แต่คงนำมาใช้ต่อสู้กับต่างประเทศไม่ได้”

แต่ตอนนั้น อุปสรรคสำคัญของการขยายบทบาทของอินโดนีเซียเห็นจะเป็นรัฐสภาอเมริกันเอง เพราะสมาชิกสภาทั้งพวกเสรีนิยมซึ่งรู้งานข่าวการจับกุมตัวผู้ต้องสงสัยทางการเมืองของอินโดนีเซียจำนวน ๕๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ คน และพวกอนุรักษนิยม

ซึ่งไม่เห็นด้วยกับการให้ความช่วยเหลือทางอาวุธแก่ชาติในโอเปก เช่น อินโดนีเซีย ก็จะรวมหัวกันคัดค้านคำขอของประธานาธิบดีฟอร์ดที่จะให้ความช่วยเหลือเพิ่มขึ้น

และในที่สุด รัฐบาลของชาติต่างๆ ในเอเชียอาคเนย์ก็จะหันไปสู่นโยบายกับรัฐบาลทหารของอินโดนีเซีย เพราะความหวาดกลัวที่จะต้องล้มเหลวเหมือนกับประเทศที่นิยมสหรัฐๆ ที่แล้วๆ มา

ที่มี “แต่ความคิดผิดๆ” เช่น ลีโอ นิค ฟลอซ นักคณิตศาสตร์หม้อของรัสเซีย ซึ่งตอนนั้นถูกกักตัวอยู่ในคุกโรจิจิตของโรงพยาบาลเป็นเวลา ๓ ปีแล้ว และถูกบ่อนยาประเภทกดประสาทเอาหลายขนาน

ตามข่าวของรัสเซีย อ้างว่า เดียว โกวาเลฟกลับมาเป็นเหมือนคนอื่น ๆ แล้ว แต่แพทย์ที่เคยควบคุมเขาคนหนึ่งให้การเป็นพยานที่เมืองวิลเนียสว่า โกวาเลฟ ถึงกับต้องนอนเขียนเรื่องเมื่อเขาเขียนถึงการใช้ชีวิตวิทยุทวารักษ์าโรคในโรงพยาบาล

ขณะที่ การพิจารณาคดีของ โกวาเลฟเริ่มขึ้นนั้น เป็นวันเดียวกับที่นักโทษการเมืองในรัสเซีย ถือเป็นวันสิทธิมนุษยชนและทำการประท้วงอดอาหารเป็นเวลา ๒๕ ชม. ในวันนั้นมีการนำตัวผู้ที่ถูกควบคุมอยู่ในค่ายแรงงานมาให้การประจักษ์ปราโกวาเลฟ ทั้งๆ ที่พวกนั้นจะร่วมมือกับนักโทษการเมือง พวกนั้นอ้างว่า “พวกเราต้องการที่จะเตือนความจำแก่โลกภายนอกถึงวิธีที่เราฉลองวันที่ระลึกสิทธิมนุษยชนในประเทศเรา

โกวาเลฟเป็นสมาชิกคนหนึ่งในเบรชเนฟ ระหว่างการประชุมที่โปแลนด์

งานพิเศษของปัญญาชนในรัสเซีย ช่วยกันปกป้องความเป็นคน

“ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะพูด” เป็นเสียงตะโกนของอังเดร ซาคารอฟ นักฟิสิกส์ผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพประจำปีที่เขาพูดประโยคนี้นี้เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคมที่เมืองวิลเนียส เมืองหลวงของลิทัวเนีย ในสหภาพสังคมนิยมโซเวียต

เมื่อซาคารอฟถูกทางการโซเวียตห้ามเดินทางไปรับรางวัลที่นอร์เวย์ เขาก็พยายามที่จะปกป้องเพื่อนเก่าของเขาที่เป็นนักชีววิทยา คือ เซอร์โก โกวาเลฟ

โกวาเลฟเป็นเหยื่อปัญญาชนวัยล่าสุดที่ถูกพิพากษาลงโทษให้ทำงานหนักและถูกเนรเทศ เขาถูกจับครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๑๙๖๔ ฐานมีส่วนเกี่ยวข้องกับปฏิบัติการของ เคจีบี ใน เหตุการณ์ที่โบสถ์แคธอลิกของลิทัวเนีย” โกวาเลฟกล่าวไว้ในบทความชิ้นหนึ่งของเขาว่านักโทษในค่ายก็ถนัดรัสเซียจะถูกนำตัวไปลงโทษถึง ๑ ครั้ง ผู้คุมค่ายนายหนึ่งซึ่งอยู่ ณ ที่นั่นได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องนี้

“เป็นไปไม่ได้ที่คนธรรมดาๆ

จะทนกับการลงโทษอย่างนั้นถึง ๑ ครั้ง”

และบอกว่า ตัวเขาเองก็ไปที่นั่นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น

เป็นทรมานมานานแล้วว่า บรรดาผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับทางการจะถูกปรับเข้ารักษาตัวในโรงพยาบาลโรจิจิต ด้วยเหตุผลว่าพวกเขามีปัญหาทางสุขภาพจิต แต่จริงๆ แล้วพวกนั้นจะถูกแพทย์ทรมานดัดยาเพื่อล้างสมอง

จำนวน ๓ คน ขององค์การนิรโทษกรรมระหว่างชาติสาขาสหประชาชาติถูกจับตงแต่บัดแล้ว

องค์การนิรโทษกรรมระหว่างชาติเป็นสถาบันซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองทางการเมืองนักโทษทางการเมืองทั่วโลกโดยเฉพาะ และอุทิศตัวให้กับการป้องกันสิทธิมนุษยชนในรัสเซียเป็นพิเศษ

เมื่อการพิจารณาของโควาลอฟซึ่งถือว่าเป็น "การเยาะเย้ยความยุติธรรม" ใกล้จะสิ้นสุดลงนั้น อเลกซานดรา ภรรยาของอังเดร ซาคารอฟ

ได้พูดที่กรุงปารีสหลังจากการเดินทางไปรับรางวัลโนเบลแทนสามีที่อสโล และกำลังจะเดินทางกลับกรุงมอสโกว่า

"บางทีการไม่ยินยอมให้อังเดร ซาคารอฟไปอสโล และเรื่องการพิจารณาของโควาลอฟอาจจะเป็นผลมาจากการที่โลกตะวันตก ขาดความสนใจปัญหาของประเทศเราไปได้"

เธอปฏิเสธที่จะเดาว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับสามีของเธอที่เป็นตัวขัดขวางในการปกป้องโควาลอฟ

ตามกฎหมาย

กล่าวกันว่า หมู่เกาะพาราเซลที่เบ็นตู๋ด้วยนามแห่งนามันซึ่งยัง

ไม่ได้รับการสำรวจอีกมาก และบริเวณรอบๆ หมู่เกาะซึ่งมีคุณค่าทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาล เพราะมีปลาเกือบ ๔๐๐ ชนิด ใน ๖ เดือนแรกของปีนี้ จีนได้สำรวจหมู่เกาะพาราเซลอย่างละเอียด และถึงกับตั้งคณะกรรมการขนชุดหนังเพื่อดูแลแผ่นดินของตน

ในขณะที่จีนกำลังตั้งแง่กับโซเวียต จีนก็จะปรับความสัมพันธ์กับเวียดนาม แม้ว่า นายเลอ ดวน เลขานุการคนแรกของเวียดนามเหนือจะไปเยือนปักกิ่งเมื่อเร็วๆ นี้ก็ตาม แต่ยังไม่มีการกล่าวถึงปัญหาหมู่เกาะชวาลี และในการพบปะกันครั้งหนึ่งทั้งสองฝ่ายมีท่าทีที่ค่อนข้างจะเย็นชาต่อกัน

เป็นที่หวังกันในบรรดาประเทศต่างๆ ในเอเชียอาคเนย์ว่า ความขัดแย้งระหว่างจีนกับรัสเซียจะไม่ขยายกว้างออกไป เพราะเรื่องการแย่งชิงดินแดนแห่งนี้ ระหว่างจีนกับเวียดนามกัน

พาราเซล : จีนเอาไปแล้ว เวียดนามยังเสียตาย

เมื่อเดือนมกราคม ปี ๑๙๖๔ กำลังทหารของจีนได้เข้ายึดครองหมู่เกาะพาราเซล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหมู่เกาะชวาลี ในทะเลจีนใต้ และขับไล่กองทหารของประธานาธิบดีเหวี่ยงแห่งเวียดนามให้ออกไป เวียดนามก็เคลื่อนไหวกำลังเข้าครอบครองเกาะสปราทลีย์ทันทีเป็นการตอบโต้ การเผชิญหน้ากันครั้งนี้ ยังคาราคาซังอยู่ และมีผลทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างจีนแดงกับเวียดนามต้องหมองมนไป

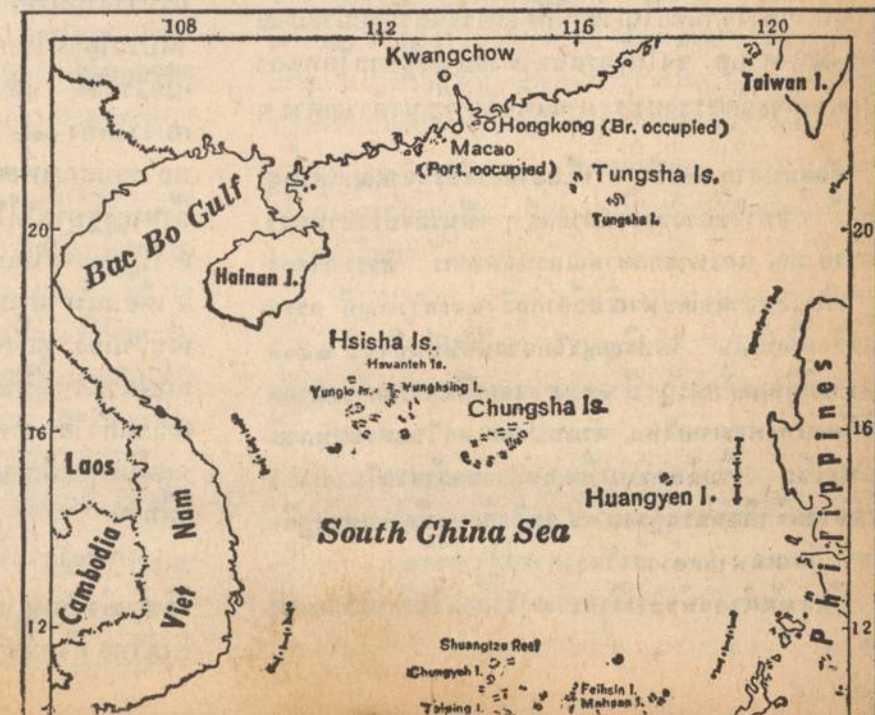
ฟิลิปปินส์และไต้หวัน ยังอ้างสิทธิความเป็นเจ้าของเหนือดินแดนบางส่วนของเกาะสปราทลีย์ด้วย แต่จีนแดงกลับบังคับเอาหลักฐานทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์สมัยโบราณมาเป็นข้ออ้างสิทธิของตน

วันที่ ๒๒ กันยายน หนังสือพิมพ์ปราชดา ของรัสเซียได้กล่าวถึงการเข้ายึดครองเกาะพาราเซลของจีนแดงว่า เป็นตัวอย่างอันหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่า ได้ใช้กำลังอาวุธเพื่อสนองความต้องการของตน และตั้งข้อสังเกตว่าการเรียกร้องสิทธิของจีนเหนือดินแดนต่างๆ ในอินเดีย พม่า มอง-

โกเลีย นอก เวียดนาม และรัสเซียกินอาณาเขตถึง ๑ ใน ๓ ของจีนปัจจุบัน

นายฮวงตุง บรรณาธิการ นสพ. หานชานของเวียดนามกล่าวว่า จีนแดงไม่ได้อยู่ในเอเชียอาคเนย์ เพราะฉะนั้น ข้อเรียกร้องของจีนในดินแดนนอกชายฝั่งเวียดนามจึงไม่ถูกต้อง

แผนที่แสดงน่านน้ำที่จีนอ้างว่าเป็นของจีน เครื่องหมาย - - - - - เป็นเครื่องหมายแสดงเขต

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม

การผันเงิน . . . เป็นการหว่านเงินไปเพื่อขอเวลาให้รัฐบาล

จตุรัส: อยากทราบความหมายที่แท้จริงของคำว่า 'ผันเงิน' เกริกเกียรติ: ความหมายของคำว่า 'ผันเงิน' ที่เราพูดกันอยู่ทุกวันนี้กับที่รัฐบาลแถลงความจริงมันมีอยู่ ๒ ความหมาย

ความหมายที่ ๑ ของคำว่า 'ผันเงิน' ที่รัฐบาลแถลงต่อสภาก็คือ 'ผันเงินทุน' จากสถาบันการเงินและธนาคารเพื่อให้เกษตรกร โดยหลักการแล้วรัฐบาลมีนโยบายจะให้ธนาคารและสถาบันการเงินต่างๆ ปลดปล่อยเงินให้เกษตรกรกู้มากที่สุด โดยรัฐบาลบอกว่าบ่งชี้ว่า 'ผันเงิน' ออกสู่ชนบทไม่ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ ล้านบาท

ที่ปัญหาว่าทำไมมันเป็นอย่างนั้น ถ้าเราจะดูความจริงในปัจจุบันและอดีตที่ผ่านมา กรุงเทพฯเจริญได้เพราะได้เงินจากต่างจังหวัดโดยธนาคารพาณิชย์สาขาธนาคารต่างๆ เงินเข้ามา แล้วเอามาปล่อยให้พ่อค้ากับธุรกิจลงทุนในกรุงเทพฯ นี่เป็นความหมายหนึ่งของคำว่า 'ผันเงิน' หรืออาจจะบอกได้ว่าเป็นความหมายที่แท้จริงของคำว่า 'ผันเงิน' ที่รัฐบาลใช้ในการแถลงนโยบาย

อีกความหมายหนึ่ง คำว่า 'ผันเงิน' ที่ชาวบ้านหรือว่าเราทุกคนเข้าใจกันอยู่ในเวลานี้คือการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาตำบล ซึ่งในการแถลงนโยบายรัฐบาลได้พูดถึงนโยบายที่จะจัดสรรงบประมาณเพื่อไปพัฒนาตำบลต่างๆ

ปัจจุบันอายุ ๓๗ ปี เป็นอาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นรองประธานสภาอาจารย์ มธ. และนายกสมาคมเศรษฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์ เรียนจบจากคณะพาณิชย์ศาสตร์ และการบัญชี ธรรมศาสตร์ เมื่อปี ๐๖ ได้ปริญญาโทจากฟิลิปปินส์ในปี ๒๕๐๑ และจากอิลลินอยส์สหรัฐ ปี ๒๕๐๕ เคยเป็นกรรมการสมาคมผู้บริโภคแห่งประเทศไทย, ตัวแทนประเทศไทยประชุมภาคีอาเซียน เริ่มมีผลงานเป็นบทความครั้งแรกในวารสารธรรมศาสตร์ เดือนกรกฎาคม ๐๖ สนใจศึกษาปัญหาเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการปฏิรูปที่ดิน

ปัจจุบันกำลังทำการวิเคราะห์โครงการผันเงินของรัฐบาล

บ่งชี้ สำหรับปีแรก ๒,๕๐๐ ล้านบาท อันนั้นถ้าจะพูดไปแล้วไม่ใช่คำว่าผันเงินที่รัฐบาลพูด แต่ว่าตอนหลังคำนี้เป็นคำที่ติดปากชาวบ้านของคำว่า 'ผันเงิน'

เพราะฉะนั้นถ้าจะพูดถึงความหมายแท้ๆ ที่รัฐบาลแถลงก็คือ อันแรกคือการผันเงินจากธนาคารสู่ภาคการเกษตรซึ่งรัฐบาลทำไม่สำเร็จ ส่วนอันที่ ๒ นี่ ก็ เป็นสิ่งที่ได้ทำไปแล้ว และรัฐบาลจะทำต่อหน้า ผันอีก ๓,๕๐๐ ล้านบาท ถ้าจะพูดคำว่าผันเงินในปัจจุบัน ไปถามใครก็ตาม แม้แต่ไปถามรัฐมนตรีคลังเขาจะหมายความว่าอันนี้ซึ่งไม่ใช่ความหมายของ 'ผันเงิน' ที่แถลงไว้ตอนแรก

จตุรัส: จุดประสงค์ของรัฐบาลในการเสนอ โครงการผันเงินคืออะไร

เกริกเกียรติ: ถ้า 'ผันเงิน' ในความหมายอันที่สองที่ผมเล่าให้ฟัง จุดประสงค์มุ่งหมายที่แท้จริงมันอยู่ที่ผลประโยชน์ทางการเมือง

คุณต้องดูว่าการจัดตั้งรัฐบาลในรูปของสหพรรคคน ซึ่งพรรคเล็กๆ น้อยๆ ต่างๆ มากมาย ซึ่งผมชอบเรียกว่ามันเป็น "อุบัติเหตุทางการเมือง" ที่บังเอิญพรรคกิจสังคมมี ๑๔ เสียง ได้มาเป็นรัฐบาลทั้งๆ ที่ผู้ที่จะเป็นรัฐบาลโดยคะแนนเสียงข้างมากนั้นต้องมี ไม่น้อยกว่า ๑๓๕ เสียง

ที่ปัญหาหมิ่นน้อยว่าในเมื่อพรรคการเมืองต่างๆ เข้ามาจัดตั้งรัฐบาลกันอย่างมากมายเวลานั้น คนที่จะเป็นรัฐบาลหรือร่างนโยบายรัฐบาลในขณะนั้นย่อม ไม่คิดว่าตนจะอยู่ได้นาน เมื่อคิดว่าตนอยู่ได้ไม่นาน จะทำอย่างไรก็ต้องบริหารงานหรือร่างนโยบายในลักษณะที่จะช่วยให้ตนนั้นได้ประโยชน์ในการเลือกตั้งมากที่สุด เพราะรัฐบาลจะล้มเมื่อไรก็ได้ แล้วก็ตามรัฐธรรมนูญของเรา มาตราเท่าที่ผมจำได้คง ๑๑๒ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะเสนอให้ในหลวงยุบสภาเพื่อเลือกตั้งได้ เพราะฉะนั้นในกรณีอย่างนี้ถ้าหากรัฐบาลได้ใช้จ่ายในการที่สร้างคะแนนนิยมให้แก่ตัวเองรัฐบาลจะได้เปรียบ และผมคิดว่าที่รัฐบาลอยู่ได้มาถึง ๘ เดือนนั้น สาเหตุประการหนึ่งก็เพราะไอ้โครงการ 'ผันเงิน' นี่เอง หลังจากโครงการผันเงินออกไป คนรู้จัก ชื่อเสียงส่วนใหญ่มันตกแก่นายกรัฐมนตรีคือพรรคกิจสังคมเสร็จแล้วไอ้พรรคอื่นๆ นี่ก็ไม่พร้อมที่จะเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นนายกก็สามารถใช้อันนี้เป็นเครื่องต่อรอง ทำให้อยู่ได้นาน

ผมอยากจะชี้ให้เห็นอีกอันหนึ่งว่าในสหพรรคนี้ ความจริงก็แย่งกันหลายๆ พรรค อย่างพรรคใหญ่มี พรรคสังคมชาติไทย สังคมชาตินิยมก็มี โครงการอยู่ ๒ โครงการ ที่น่า

จะเปรียบเทียบกัน คือระหว่างโครงการ “ผันเงิน” กับโครงการปฏิรูปที่ดิน

โครงการปฏิรูปที่ดินถ้าจะพูดไปแล้วเป็นโครงการที่มีประโยชน์มากกว่าโครงการผันเงิน แต่ว่าพรรคธรรมสังคมอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าโครงการปฏิรูปที่ดินสำเร็จ พรรคธรรมสังคมก็จะเป็นพรรคที่ได้คะแนนนิยมที่สุด แต่ว่าคุณจะพบว่าในทางที่เป็นจริงแล้ว นายทวิช กลิ่นประทุมทำอะไรไม่ได้ เพราะไม่ได้งบประมาณ อย่างงบประมาณปี ๒๕๑๕ ที่ผ่านไปแล้ว ๖๐,๐๐๐ กว่าล้าน งบประมาณปฏิรูปที่ดินได้แค่ประมาณ ๓๕ ล้าน แล้วรัฐบาลสัญญาว่าจะให้เงินอีก ๕๐๐ ล้าน ให้ทำการปฏิรูปที่ดิน และที่รู้จริงๆ เวลาในโครงการปฏิรูปที่ดินได้เงินเพียง ๑๐๐ ล้าน จากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ซึ่งก็เป็นเงินของชาวนาเอามาช่วยชาวนา เก็บเงินจากคนจนมาช่วยคนจน แล้วเงินจำนวนนั้นมันทำอะไรไม่ได้มาก ถ้าจะทำแบบจินตนาการของนายทวิช กลิ่นประทุม ที่ออกที่วันนั้นก็ทำได้แค่ ๒ โครงการแค่นั้นเอง

ถ้าจะพูดกันไปแล้ว ใ้การแย่งโครงการเพื่อหาเสียงในสหพรรคมันมีอยู่ ที่มันยังเอื้อมถึงสังคมมันคุ้มได้มากกว่า เพราะฉะนั้นจุดมุ่งหมายหลัก คือ จุดมุ่งหมายทางการเมือง ซึ่งอันหนึ่งก็คือหาคะแนนนิยมให้แก่พรรคการเมืองของรัฐบาลเอง อันที่สองก็คือเป็นโครงการให้การช่วยเหลืออันอาจจะเป็นเครื่องมือในการต่อต้านฝ่ายตรงข้าม หรือบางคนบอกว่าอันนี้คือยุทธวิธีต่อต้านปาล้อมเมือง เป็นในลักษณะที่ว่าเอาเงินหว่าน ไปให้ประชาชนในชนบทเพื่อให้เห็นว่ารัฐบาลนั้นก็สนใจเหลือแล้วประชาชน เป็นลักษณะคล้ายๆ แบบที่อเมริกาต่อสู้กับพวกคอมมิวนิสต์ให้การช่วยเหลือแก่ประเทศอินโดจีน ด้วยการหว่านเงินลงมาแล้วคิดว่าจะบ่อนกันไว้

จริงๆ อยู่ การผันเงินออกไปในระยะแรกมันช่วยได้บ้าง ช่วยได้แง่ที่ว่าเป็นการผ่อนปรนสถานการณ์ให้คนเล็กน้อย หรือว่าเป็นการหว่านเงินไปเพื่อขอเวลาให้รัฐบาลแต่ปัญหาอยู่ว่ารัฐบาลมีความตั้งใจจริงที่จะแก้ปัญหาในชนบทหรือเปล่า หรือว่าเวลาที่รัฐบาลขอมาได้นั้นจะพอเพียงไหม เพราะฉะนั้นตราบดีก็ตามที่โครงสร้างการกระจาย

รัฐบาลค้นหาความจริงใจได้ยาก ความจริงใจจะมีก็ต่อเมื่อความจริงใจนั้นไปสอดคล้องกับผลประโยชน์ของรัฐบาล

ที่ประชาชนพอใจก็เพราะ ไม่รู้ว่าตนต้องแบกภาระเสียภาษี ชาวไร่ ชาวนาทั้งหลาย ที่แท้ก็คือผู้แบกภาระในโครงการผันเงินนั่นเอง

ผลประโยชน์ในสังคมยังไม่ได้เป็นไปอย่างยุติธรรม หรือว่าการฉ้อราษฎร์บังหลวงยังมีอยู่ทั่วไปแล้ว ใ้วิธีการผันเงินนั้นมันทำอะไรไม่ได้มาก ตรงกันข้ามบางครั้งอาจจะเป็นเหตุให้มันเร็วขึ้นก็ได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราดูจุดมุ่งหมายทางการเมืองของรัฐบาลในการรักษาเสถียรภาพในชนบทหรืออะไรต่างๆ ก็ตาม เราอาจจะบอกได้ว่าโครงการผันเงินนั้นทำได้บ้าง แต่มันจะเป็นชั่วระยะหนึ่งไม่ได้เป็นการแก้ปัญหา

แต่นอกจากนี้ มันมีจุดมุ่งหมายทางเศรษฐกิจแฝงอยู่ด้วย จุดมุ่งหมายนั้นก็ว่า ในขณะที่รัฐบาลก็ถูกกดดันจากรัฐบาลนั้นเป็นช่วงระยะที่ประเทศเรากำลังประสบปัญหาเศรษฐกิจซบเซา ต่างประเทศไม่กล้าลงทุน พ่อค้าก็ไม่กล้าลงทุน ทั้งนี้เนื่องจากว่าไม่เชื่อมั่นในเสถียรภาพทางการเมืองของรัฐบาล เนื่องจากเหตุการณ์ในอินโดจีนเป็นต้นเหตุ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มีการลงทุน เศรษฐกิจมันก็ซบเซา แล้วบรรดาธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ก็เจอปัญหา คือว่ามีเงินอยู่มากไม่รู้จะปล่อยยังไง เพราะฉะนั้นใ้โครงการ

ผันเงินก็เกิดขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือธนาคารพาณิชย์ ซึ่งมี
ออกมาใน ๒ รูป รูปหนึ่งก็คือการผันเงินจากระบบธนาคาร
เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรครบละ ๔,๐๐๐ ล้านบาทตามที่ผมพูดใน
ข้อแรก รูปที่ ๒ คือผันเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทเพื่อที่จะใช้จ่าย
เงินออกไป เพื่อให้ประชาชนที่ได้รับเงินนั้นเอาเงินไปใช้
จ่ายในการบริโภค แล้วจะช่วยให้การค้าต่าง ๆ มันก็คล่องขึ้น
ปัญหาจุดมุ่งหมายทางเศรษฐกิจอันนี้ ว่ามันช่วยให้
เศรษฐกิจช่วยตัวจริง แต่ว่าผลประโยชน์มันตกไปอยู่แก่
ใคร เราจะพบว่าผลประโยชน์อาจจะตกแก่ผู้ที่ไปรับจ้าง
ทำงานบ้างหรือว่าชนบทอาจจะได้รับประโยชน์บ้าง แต่ผล
ประโยชน์จริง ๆ ส่วนใหญ่แล้วมันจะหมุนกลับมาอยู่ที่พ่อค้า
ต่าง ๆ

พูดถึงเรื่องนั้น ผมอยากจะพูดอีกนิดหนึ่ง ว่าผันเงินนี้
คนชอบหรือไม่ชอบ ตอบได้เลยว่าทุกคนชอบทั้งนั้น คน
ในชนบท เพราะว่าอยู่ได้ ๆ ก็ได้มีเงินใช้ แต่คนเหล่านี้
เขาไม่รู้ว่าเป็นเงินนั้นมันมาจากไหน แท้จริงแล้วเงินนั้น
มาจากการเก็บภาษีจากเขา การที่รัฐบาลบอกว่าประชาชน
ชอบ อ้อ... ต้องชอบแน่ เพราะว่าอยู่ได้ ๆ ก็ได้เงินไปใช้
แต่ปัญหามันมีว่าความสูญเสียหรือความสับสนสับสนของการ
ใช้เงินมันมีมาก

จตุรัส : ขอบทพร่องของโครงการผันเงินที่นำไปในคราวนี้
แล้วมีอะไรบ้าง

กรีกเกียรติ : มันมีอยู่หลายข้อ คือในข้อแรก ก็คือ คนทำ
งาน เจ้าหน้าที่ทำงานในระดับตำบลต่าง ๆ ไม่รู้ตัว อยู่ ๆ
ปั๊บปั๊บเกิดขึ้นโดยที่ไม่รู้ตัวไม่มีการเตรียมการในระดับท้อง
ถื่น การใช้เงินไม่เป็นประโยชน์เท่าที่ควร เพราะว่าไม่มี
การเตรียมการมาก่อน สำหรับตำบลที่เคยทำงานพัฒนา
ท้องถิ่นมาแล้วก็สามารถใช้เงินได้ดั่งนั้น มันมีข้อเสียใน
หลายด้าน ด้านหนึ่งคือข้อจำกัดเรื่องระยะเวลา ปั๊บปั๊บ
รัฐบาลก็บอกให้ทุกตำบลเสนอโครงการมาเพื่อที่จะทำงาน
นั้นในช่วงระยะเวลาเพียง... เท่าที่ผมจำได้... เพียง ๑๐
วัน ในช่วงแรกที่รัฐบาลให้ทำโครงการเสนอ เพียงชั่ว
ระยะเวลาแค่นั้นใครจะคิดทันในเมื่อไม่เคยทำมาก่อน จน
ตอนหลังรัฐบาลก็ต้องขยายเวลาออกไป

เนื่องจากว่าโครงการมันจำกัดอย่างนั้นเองและ... ทุก
คนต้องพยายามใช้เงินตามสิทธิของตำบลที่ตนได้รับ ตำบล
หนึ่งประมาณ ๔๘๘,๑๘๕ บาท ก็หาทางใช้ยังไงก็ได้ที่อยู่
ในเงื่อนไขของรัฐบาลโดยไม่คำนึงว่า ผลนั้นจะออกมา
อย่างไร ก็ขอให้ได้ใช้เงิน ดีกว่าไม่ได้ใช้เงิน

ทุนขอจากดอกอันหนึ่งก็บอกว่า ข้อจำกัดในเรื่องของ
วงเงิน เงินที่รัฐบาลกำหนดให้โดยเอาจำนวนตำบลที่ได้รับ
ความช่วยเหลือหารด้วยจำนวนเงิน ๒,๕๐๐ ล้าน ซึ่งมันตก

จตุรัส ๓๐

ประมาณ ๔๘๘,๑๘๕ บาท ผมบอกแล้ว เงินจำนวนนั้น
ทำอะไรไม่ได้มาก คุณอาจจะทำโครงการใหญ่ ๆ คุณก็ทำ
ไม่ได้ อีกอย่างหนึ่งก็คือข้อจำกัดในเรื่องของการจ้าง
งาน ก็รัฐบาลกำหนดบอกว่า ต้องใช้จ้างแรงงานส่วนหนึ่ง
จะจ้างเครื่องจักรได้ ไม่เกินครึ่งหนึ่งของการจ้างแรงงาน
ลักษณะข้อจำกัดอย่างนั้นทำให้หลายๆ โครงการทำออกมา
ในลักษณะที่ไม่ค่อยได้ผลเท่าไร

ผมจะยกตัวอย่างอันหนึ่งให้ฟังคือ มันมีโครงการหนึ่ง
ในอำเภอปากพูนที่พัทลุง เขาสร้างถนนสร้างแบบใช้แรง
งานตามเงื่อนไขของรัฐบาล ก็พื้นดินนั้น แล้วไม่ได้เอา
ไม่ออก ระยะแรก ๆ ก็ดี จากนั้นฝนตกลงมา ไร่ออไม่ขึ้น
หน่อมันก็โผล่ขึ้นมาถนนมันก็กลายเป็นปลัก หรืออย่างบาง
แห่งแถวอยุธยาเขาสร้างถนนไป เนื่องจากคำนวณไม่ได้
เงินไม่พอ สร้างถนนไปได้ครึ่งทางก็ต้องหยุด สร้างต่อไป
ไม่ได้ ผลที่ตามมาคือ ถนนนั้นมันก่อให้เกิดประโยชน์อะไร
เลย

เนื่องจากว่าข้อจำกัดในเรื่องเงินและระยะเวลาการ
ใช้เงิน เราจะพบว่าหลายๆ ตำบลใช้เงินแบบเบย บาง
ตำบลเล่นเอาจำนวนหมู่บ้านมาหาร แล้วก็ให้เงินจำนวน ๆ
เท่า ๆ กันแบ่งแล้วแต่คนจะไปใช้ เราจะพบรายการแปลก ๆ
ถ้าคุณดูตามโครงการที่เขาเสนอมา อย่างเช่น โครงการ
ซ่อมเตาเผาศพ โครงการซ่อมบ่อน้ำ ศาลาในบ่อน้ำ ขุด
รางน้ำโรงเรียน หรือว่าทำซุ้มประตูอะไรต่าง ๆ อันนี้คือ
ทุกคนเพียงแต่ขอให้ได้ใช้เงินเท่านั้นเอง ขอบทพร่องอื่นๆ
ก็ยังมีเช่นการทุจริตอะไรต่าง ๆ ซึ่งตัวนายกรัฐมนตรีก็ยอมรับ
ในสภานี้ว่ามีจริง แต่ในเรื่องนี้เราก็ไม่มีสถิติตัวเลขที่
จะมายืนยันได้ เท่าที่ฟังมา มันก็มี ๔๐๐ กว่ารายที่เกิดการ
ทุจริตขึ้น

จตุรัส : ผู้ที่จะได้รับประโยชน์มากที่สุดจากโครงการผันเงิน
ทั้งทางเศรษฐกิจ และการเมืองคือใคร

กรีกเกียรติ : ก็บุคคลที่กุมอำนาจทางเศรษฐกิจ และ กุม
อำนาจทางการเมือง

ในทรรศนะการผันเงินอย่างที่ผมพูดมาผู้ที่ได้รับประ
โยชน์คือพวกพ่อค้า ในแง่ของการเมืองเราจะพบว่ารัฐบาล
ได้รับประโยชน์มากที่สุด และในหมู่บ้านแต่ละพรรคก็
ได้รับประโยชน์ไม่เท่ากัน ผมคิดว่าพรรคที่ได้รับประโยชน์
มากที่สุดคือพรรคกิจสังคม ถ้าคุณไปถามชาวบ้านดูเขาจะ
รู้ว่าโครงการนี้เป็นโครงการของนายกรัฐมนตรี และถ้า
คุณสังเกตต่อไป การเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาเวลาพรรคกิจ
สังคมหาเสียง เขามักจะใช้ตัวนายกรัฐมนตรีเป็นสัญลักษณ์
ในการหาเสียง เพราะฉะนั้น ผลประโยชน์ทางการเมืองส่วน
ใหญ่ตกแก่พรรครัฐบาลโดยเฉพาะพรรคกิจสังคม

ถ้าจะพูดไปแล้วบุคคลในชนบทได้รับประโยชน์บ้าง แต่
ปัญหาที่เราจะถามก็คือ ผลประโยชน์ที่เขาได้รับนั้นคุ้ม
กับเงินที่เขาเสียไปหรือไม่ การสูญเสียของโครงการนี้
มีมาก เช่น สร้างถนนขึ้นมาแล้วไม่แข็งแรง น้ำพัดไป

ในกรณีสูญเสียอย่างนั้นผมว่ามันไม่น่าทำ ที่ประชา
ชนพอใจก็เพราะไม่รู้ว่าจะต้องแบกภาระเสียหาย ในบ้าน
เราไม่ได้เก็บภาษีทางตรง ส่วนใหญ่เป็นภาษีทางอ้อม หา
รู้ไม่ว่าชาวไร่ชาวนาทั้งหลาย ที่แท้ก็อยู่แบกภาระใน
โครงการผันเงินนั่นเอง

โครงการผันเงิน มองในแง่ของการเมือง มัน
เริ่มแล้วเลิกไม่ค่อยได้ เพราะได้ทำให้ประชาชนดีใจไป
แล้ว ถ้าหยุดชะงักจะทำให้ประชาชนไม่พอใจ เพราะฉะนั้น
นักเป็นภาระของรัฐบาลต่อไปที่จะต้องรับ รัฐบาลชุด
ต่อไปสร้างความหวังให้กับประชาชน เสร็จแล้วความหวัง
นั้นไม่เป็นความจริงสักที ความไม่พอใจมันจะรุนแรงมาก
ขึ้น ถ้าเป็นอย่างนั้นฝ่ายตรงข้ามจะได้เปรียบ เป็นผลเสีย
อย่างหนึ่ง

ในอีกแง่หนึ่ง ถ้าโครงการผันเงินได้ทำให้คน ให้
เป็นประโยชน์แก่ชาวไร่ชาวนาจริงๆมันก็อาจเป็นประ
โยชน์แก่ประเทศต่อไป ก็ในข้อต่อไปโครงการผันเงินมัน
ดี แล้วมันคุ้มกัน มองในแง่ของรัฐบาลมันก็ไม่เสียหาย
อะไรเพราะว่าเศรษฐกิจดีรัฐบาลก็เก็บภาษีได้มากขึ้น

จตุรัส: มีข้อเสนอแนะอย่างไร สำหรับโครงการผันเงิน
ถ้าหากจะทำต่อไป

เกริกเกียรติ: ถ้าหากจะทำต่อไป ผมว่าต้องพิจารณาปรับ
ปรุงหลายอย่างเท่าที่คิดได้เวลานี้ ถ้าโครงการผันเงิน
คราวที่แล้ว จะพบว่าสังคมต้องการมากที่สุด ก็คือ ถนน

หลาย ๆ ตำบลใช้เงินแบบเบย และจะ
พบรายการแปลก ... ซ่อมเตาเผาศพ

และเรื่องน้ำ และก็ปรากฏว่าประชาชนทำไม่ได้เท่าที่
ต้องการเนื่องจากเงินน้อย ความรู้น้อย ขาดเครื่องมือเครื่องมือ
ในการทำงาน

ตามความคิดเห็นของผมแล้วคิดว่า โครงการอย่าง
รัฐบาลควรจะไปจัดทำเสียเองในรูปของโครงการพัฒนา
ส่วนภูมิภาคหรืออะไรก็ได้แต่ ถือว่าเป็นหลักเลย สำหรับ
โครงการที่นอกเหนือไปจากนั้น ก็อาจจะมอบให้แก่
ผู้เป็นคนที่ทำ เป็นโครงการย่อยๆ แต่ปัญหาว่าการจำ
เงินควรจะทำอย่างไร

อย่างไรที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมันไม่ยุติธรรม เพราะเล่า
เอาตำบลมาหาร เพราะฉะนั้นจังหวัดไหนที่ตำบลมากก็
ได้เงินมาก เปรียบเทียบระหว่างตำบลด้วยกัน ตำบลไหน
มีคนน้อยก็ได้เปรียบ ตำบลไหนใหญ่มีคนมากก็เสียเปรียบ
เพราะว่าเงินแต่ละตำบลเท่ากัน เราต้องเอาปัจจัยหลาย
อย่างมาใช้ด้วยกัน ผมคิดว่าเงินช่วยเหลือควรให้เป็นราย
จังหวัด ก็ในแต่ละจังหวัดให้เขาไปวางโครงการพัฒนา
ในเขตจังหวัดของเขา แล้วเงินจัดสรรก็ให้แต่ละจังหวัดไป
จัดสรรต่ออีกที

หลักเกณฑ์ในการให้เสนอครัวๆก็คือ หนึ่งให้ทุก
จังหวัดเท่ากันจังหวัดละสิบล้านบาท แล้วก็ไม่มีข้อผูกพัน
เงินนั้นจะเอาไปทำอะไรก็ได้แล้วแต่สภาจังหวัดจะตัดสินใจ

ประเภทที่สองคือ เอาจำนวนประชากรในจังหวัดนั้น
ตั้งแล้วคูณด้วยจำนวนเงินช่วยเหลือ เหลือต่อหัวให้แก่อน
ในจังหวัดนั้น จังหวัดที่มีคนจนมากก็ได้เงินช่วยเหลือมาก
จังหวัดที่มีคนจนน้อยก็ได้เงินน้อย ผมคิดคร่าวๆนะ

ข้อเสนออีกอันหนึ่งก็คือ ให้รัฐบาลออกเงินสมทบให้
เป็นสัดส่วนกับเงินที่ท้องถิ่นเก็บมาได้ คือพยายามให้ท้องถิ่น
ช่วยตัวเอง อัตราสมทบอาจไม่เหมือนกันทุกภาค ภาค
ที่รวยแล้วก็ให้น้อยหน่อย ส่วนภาคที่ยากจนเช่นภาคอีสาน
ก็ให้มากกว่าหน่อย ลักษณะที่ผมคิดว่ามันให้ความเป็นธรรม
มากกว่าที่รัฐบาลทำอยู่เวลานี้ การควบคุมเกี่ยวกับการใช้
เงินต่างๆก็ต้องมี ให้เงินรั่วไหลน้อยที่สุด

จตุรัส: การที่รัฐบาลแถลงนโยบายต่อสภาว่า รัฐบาลจะทำ
สงครามกับความยากจน เท่าที่ผ่านมามีคิดว่ารัฐบาลทำได้
สำเร็จหรือไม่ เพียงใด

เกริกเกียรติ: เป็นปัญหาหลัก การทำสงครามกับความยาก
จน ผมเห็นว่ามันเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องทำ และอาจจะ
เป็นทางออกหรือทางเดียวเท่านั้นสำหรับบ้านเราที่เหลืออยู่
คือทำอย่างไรถึงจะให้ประเทศอยู่ได้อย่างสันติสุข การที่จะ
อยู่ได้อย่างสันติสุขก็ทำให้ทุกคนมีความเป็นอยู่ดี พอดี
ง่าย ๆ คือ ทำสงครามกับความยากจน ทนปัญหาหนักอยู่
ต่อไปว่าจะอะไรคือสาเหตุของความยากจน

ถ้าจะพูดในทางเศรษฐศาสตร์ บ้างก็สำคัญที่เงิน

ปัจจัยให้เกิดรายได้มันได้แก่

หนึ่งเรื่องของการกระจายกรรมสิทธิ์ในปัจจัยการผลิตทั้งหลายเช่นที่ดิน แรงงาน เพราะว่าคนที่เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตเหล่านี้จะเป็นผู้ที่สามารถจะมีรายได้มาก เช่นคนที่เป็นเจ้าของที่ดินก็ไม่ต้องไปเสียค่าเช่า ชาวไร่ชาวนาที่ไม่มียากินของตนเอง ไปเช่าที่ดินเขาทำกินก็ต้องเสียค่าเช่าประมาณ ๑ ใน ๓ ของผลผลิตที่ผลิตขึ้นมาได้ ปัญหาหลักก่อนหน้านั้นก็ต้องพยายามช่วยให้ชาวไร่ชาวนามีที่ดินทำกินของตนเองอย่าง โครงการปฏิรูปที่ดินอันนี้เป็นปัญหาหลักก่อนหน้านั้น

อันที่สองก็คือการกำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรมให้แก่ปัจจัยการผลิตต่างๆ หมายความว่า ผลผลิตที่ชาวไร่ชาวนาผลิตขึ้นมาได้หรือว่าแรงงานที่กรรมกรทำงานนั้นควรจะได้รับในอัตราที่เป็นธรรมคือ สูงพอสมควร

ความเป็นธรรมในที่ดินมันกินขอบเขตแค่นี้ มันเลยกันได้มากอาจบอกได้ว่าความเป็นธรรมในที่ดินหมายถึงว่าทุกคนทำงานอย่างเต็มที่แล้วควรจะมียากินได้พอเพียงแก่การเลี้ยงชีพและมีความเป็นอยู่ที่ไม่แตกต่างกับคนอื่นสังคมทั่วไปมากนัก นี่เป็นหลักกว้างๆ

เพราะฉะนั้น ถ้าหากรัฐบาลจะทำสงครามกับความยากจน รัฐบาลจะต้องพยายามช่วยให้ราคาพืชผลของเกษตรกรดีขึ้น ค่าแรงงานของกรรมกรอยู่ในอัตราที่เหมาะสมพอสมควร เป็นต้น ปัญหาทั้งสองนี้เป็นปัญหาหลัก

ปัญหาอีกอันหนึ่งที่ไม่ได้ก็คือ ถ้าจะช่วยให้คนอยู่ดีกินดีจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการการผลิตของประเทศให้สูงขึ้น อย่างไรก็ดีตามอันหลังนี้เป็นส่วนประกอบของ ๒ ข้อแรก ถ้า ๒ ข้อแรกดีอันหลังมันก็ตามมาเอง

สิ่งที่รัฐบาลทำผมยังมองไม่เห็นเลยว่ารัฐบาลได้ทำสงครามกับความยากจนยังไป เพราะถ้าการทำสงครามกับความยากจนคุณจะต้องปรับโครงสร้างของไอ ๒ สิ่งนี้ รัฐบาลได้ทำตามที่คุณไม่ปรับโครงสร้างของ ๒ สิ่งนี้ คุณจะพูดว่าทำสงครามกับความยากจนไม่ได้เพราะมันคอมมิวนิสต์สำคัญทำให้คนมียากินได้ค่า เมื่อเราไม่แก้ไขตรงนั้นที่ยังไปเรายังอยากจนอยู่ ในเรื่องของโครงการรณรงค์เพื่อการศึกษาพยาบาลฟรีก็ตาม หรือว่าเงินกู้ตามมันอาจมีผลในชั่วประเดี๋ยวประด๋าว ก็ว่าขี้เล็กน้อยๆ นั่นเองแบบเราให้เงินขอทาน ขอทานก็เอาไปทำอะไรไม่ได้ เขาก็ต้องเป็นขอทานต่อไป ปัญหาอันนี้ที่ว่าเราจะทำอย่างไรให้ขอทานคนนั้นมันงานทำรู้จักทำงาน โดยที่เราจะไม่ต้องช่วยต่อไป

ในความเห็นของผมถ้าวิเคราะห์นโยบายต่างๆ ของรัฐบาล ผมยังไม่เห็นเลยว่ารัฐบาลได้โดดเข้าไปทำสงคราม

กับความยากจนมากนัก้อยแค่ไหน ตัวอย่างที่อยากจะยกให้ดูก็คือโครงการปฏิรูปที่ดิน รัฐบาลใช้จ่ายเงินทั้งหมด ๖๐,๐๐๐ กว่าล้าน โครงการปฏิรูปที่ดินได้รับเพียง ๓๕ ล้าน อีก ๑๐๐ ล้านก็เป็นเงินที่มาจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรซึ่งเป็นเงินของชาวนาเอง

จตุรัส: มองในแง่ประชาชน โครงการผันเงินควรจะดำเนินต่อไปหรือไม่

เกริกเกียรติ: ในแง่ของประชาชน ถ้าหากเป็นอย่างผมอย่างคุณ หรือคนที่พอจะรู้อะไรบ้าง จะเห็นว่าโครงการนี้ไม่น่าทำ เพราะโครงการนี้เท่าที่เรามองเห็นง่าย ๆ ก็ว่าคุณค่าของเงินที่ใช้กับประโยชน์ที่ได้รับไม่คุ้มกัน มันได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น และแท้จริงแล้วประโยชน์มันตกแก่คนส่วนน้อยควรจะเลิกเสีย

แต่ถ้าพูดถึงคนทั่วๆ ไปอย่างชาวไร่ชาวนา ซึ่งพวกเขาไม่รู้ว่าจะเงินมาจากไหน รู้แต่ว่าอยู่ๆ ก็ได้เงินมาใช้เขาก็ชอบ แต่ถ้าเขาเห็นว่าเงินที่เขาใช้จ่ายนั้น มันก็ได้มาจากการเก็บภาษีจากเขาแล้ว เขาก็อาจจะไม่พอใจก็ได้ อันนี้เป็นหลักธรรมดา พอดีๆ ก็ถือว่ารัฐบาลไม่ได้เป็นผู้นรมิตเงินทองขึ้นมาได้ เอามาก็จากการเก็บภาษี ถ้าดูโครงสร้างของเราแล้ว จะพบว่าไอ้คนชนกลางหรือคนจนแบกภาระภาษีมากกว่าคนรวย ผมว่าถ้าประชาชนรู้จริงๆ แล้ว ก็คงไม่อยากให้โครงการผันเงินต่อไป แต่สำหรับคนที่ไม่มีความจริง และรัฐบาลที่ไม่พยายามที่จะเปิดเผยความจริงก็อยากที่จะมีโครงการผันเงินต่อไป

จตุรัส: เท่าที่ฟังศรีสก็ว่ารัฐบาลกำลังหลอกลวงประชาชน

เกริกเกียรติ: ออแน่นอนฮะ

ถ้าคุณติดตามพฤติกรรมของรัฐบาลชุดนี้ คุณจะเห็นว่ารัฐบาลหลอกลวงหรือว่าปล้นปล่อนตลอดเวลา หลายๆ อย่างเช่น โครงการผันเงินนี้เอง ที่รัฐบาลแถลงต่อสภาบอกว่าไอ้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ประมาณว่าจะใช้จากเงินคงคลังเพียง ๑,๕๐๐ ล้าน อีก ๑,๐๐๐ ล้านบาท จะตัดมาจากงบประมาณรายจ่ายแผ่นดิน พอเอาเข้าจริงๆ เงินทั้ง ๒,๕๐๐ ล้านก็มาจากเงินคงคลัง

อย่างนั้นถ้าหากเราบอกว่าการแถลงต่อสภาของรัฐบาลคือการให้สัญญาแก่ประชาชน สิ่งที่ว่ารัฐบาลทำออกมาก็คือรัฐบาลได้หลอกลวงประชาชนทั้งประเทศ

ผมว่าไอ้เนี้ยการเมืองหรือตัวรัฐมนตรีมันกลับข้างจะตายไป ค่อนข้างเร็ว วันก่อนก็บอกว่า ๕๐ สตางค์ พอโดนตีหนักๆ เขาก็บอกว่าขอโทษมันผิดไปแล้ว คือพลาดไป รัฐบาลชุดนี้หาความจริงใจได้ยาก ความจริงใจจะมีก็ต่อเมื่อบังเอิญความจริงนั้นไปสอดคล้องกับผลประโยชน์ของรัฐบาล

รายงานภาวะเศรษฐกิจในรอบหกเดือนของประเทศไทย วิเคราะห์และสรุปโดยเจ้าหน้าที่อเมริกันประจำไทย

ประเทศไทยควรได้รับการยกย่องอย่างมาก ต่อการที่สามารถวางตัวได้ดีในการเผชิญหน้ากับสถานการณ์ปัจจุบันที่คล้ายอำนาจกำลังเปลี่ยนแปลงอยู่ในเอเชียอาคเนย์ ยิ่งกว่านั้น รัฐบาลไทยยังจัดการกับปัญหาภายในที่เป็นผลมาจากการขึ้นราคาอาหารและน้ำมันทั่วโลกได้อย่างค่อนข้างนุ่มนวล ในด้านปัญหาภายในประเทศโดยตรง ระหว่างช่วงหกเดือนล่าสุดนี้ อนาคตของระบบประชาธิปไตยไทยได้รับการเสริมสร้างให้มั่นคงยิ่งขึ้น

ภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำทั่วโลก ความหวาดเกรงต่อความมั่นคงของประเทศไทยที่อยู่ในชั้นล่อแหลมหลังชัยชนะของคอมมิวนิสต์ในอินโดจีน และข่าวร้ายที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ระหว่างประเทศที่ทำให้เห็นว่าการใช้เสรีภาพใหม่ๆ (เช่น สิทธิในการนัดหยุดงาน) เป็นการทำให้เสียเสรีภาพในสังคมสันถลอน สิ่งต่างๆ เหล่านี้เมื่อประมวลกันเข้าแล้ว ก็สามารถชี้ให้เห็นการลงทุนจากต่างชาติที่จะเข้ามาในประเทศไทยได้

อย่างไรก็ดี การลงทุนจากต่างชาติก็ยังไม่ถึงกับหมดไปโดยสิ้นเชิง โครงการสำคัญๆ หลายโครงการ ยังคงดำเนินการต่อไป ฝ่ายรัฐบาลเองก็

กำลังเร่งรีบที่จะให้หลักประกันแก่วงการธุรกิจระหว่างประเทศ ให้มั่นใจว่า พลังพื้นฐานทางเศรษฐกิจของไทยอยู่ในสภาพที่ไม่กระทบกระเทือน

ผลิตผลทางการเกษตรประเภทสำคัญๆ ของไทย ได้ปริมาณที่น่าพอใจ เนื่องจากได้มีการขยายพื้นที่เพาะปลูกและสภาวะดินฟ้าอากาศที่เอื้ออำนวย การส่งสินค้าเข้าและการส่งสินค้าออกมีปริมาณลดน้อยลงกว่าตัวเลขของเมื่อปีที่แล้ว อันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก และการพยายามจะสร้างดุลย์มากขึ้น อย่างไรก็ตาม อัตราเพื่อทางเศรษฐกิจก็ลดปริมาณลงอย่างน่าพอใจ

สำหรับนักธุรกิจอุตสาหกรรมชาวอเมริกัน และพ่อค้าส่งออกทั้งหลาย โอกาสยังคงมีอยู่ในวงการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร วงการอุตสาหกรรม การทำเหมืองแร่ รวมทั้งกิจการให้คำปรึกษาทางด้านการจัดการ และความรู้ทางเทคนิคต่างๆ

ไทยไม่ใช่ตัวโคมินท์ที่กำลังจะล้มเมื่อเร็วๆ นี้ ข้าราชการไทยชั้นนำหลายคนได้เดินทางไปตามที่ต่างๆ หลายแห่งทั้งในและนอกประเทศ เพื่อให้ความมั่นใจแก่วงการธุรกิจ

หว่างประเทศถึงความมั่นคงของพลังพื้นฐานทางเศรษฐกิจของไทย เนื่องจากว่า กลุ่มผู้เข้าพึ่งส่วนใหญ่เป็นนายธนาคารนักธุรกิจ เรื่องราวที่พูดถึงค่อนข้างหนักไปทางด้านการเมือง เป็นความพยายามที่จะตอบโต้ทัศนะบุญชู : “ความเปลี่ยนแปลงในบ้านเรา เป็นผลของเสรีภาพใหม่ๆ”

ในทางลบเกี่ยวกับเมืองไทยที่สะพัด
ออกไปทั่วโลก ภายหลังจากชัยชนะของ
ฝ่ายคอมมิวนิสต์ในประเทศอินโดจีน
เพื่อนบ้าน ประเทศไทยมีเขตแดน
ติดต่อกับเพื่อนบ้านเหล่านั้นอย่างชิด
ชิด มีปัญหาสังคมและความไม่สงบ
ภายในกรุงรัตนโกสินทร์ ระเบียบรัฐธรรมนูญที่
เพิ่งเริ่มต้น และยังมีปัญหาการก่อ
การร้ายต่างๆ อยู่ ดังนั้นเองไทยจึง
ย่อมถูกมองว่าเป็นตัวโคมในพิภพที่กำลัง
จะล้มเป็นตัวอย่างต่อไป

แต่พวกผู้นำไทย กลับมองภาพ
ที่น่าตลกตระหนกกันอย่างแตกต่างออกไป
ในสุนทรพจน์ที่นายกรัฐมนตรี
กล่าวกับสมาชิกหอการค้าอเมริกัน
ในกรุงเทพฯ เมื่อเดือนสิงหาคม มี
ความว่าเมืองไทยในตอนนั้น มีความ
เหมาะสมกับการทำธุรกิจยิ่งกว่าเมื่อ
ก่อนเสียอีก นายบุญชูธรรมันตร์ว่าการ
กระทรวงการคลังก็พูดไว้เมื่อคราว
สนทนากับนักธุรกิจ นายธนาคาร
ในนิวยอร์กและชิคาโก ก็ได้แสดง
ทัศนะในแง่บวก เกี่ยวกับความไม่
สงบในสังคมไทยว่า เป็นลักษณะที่
ดีของประชาธิปไตยใหม่ของไทย
และแม้จะยังไม่ได้แสดงความเห็น
ด้วยอย่างเต็มที่ต่อที่ชนะเหล่านั้นก็
สังเกตการณ์ส่วนใหญ่ ก็ยังเห็นพ้อง
กันในข้อที่ว่า พลัทธิฐานทาง
เศรษฐกิจของไทยยังมีความเข้มแข็ง
มั่นคงอยู่มาก

รัฐบาลไทยเองสมควรที่จะได้รับ
การยกย่องอย่างสูงในแง่ที่สามารถ
ปรับตัวให้การเปลี่ยนแปลงของดุลย
อำนาจในเอเชียอาคเนย์ได้ดี อัน
เป็นความเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมา
จากการลดบทบาทด้านรักษาความ
มั่นคงของอเมริกันในภูมิภาค และ
ความพ่ายแพ้ของรัฐบาลในอินโดจีน
ที่สนับสนุนอเมริกัน

หลังจากที่อินโดจีนพ่ายแพ้แก่
คอมมิวนิสต์แล้ว ไม่มีประเทศใดใน
โลกจะถูกทำลายอย่างหนักเท่าเมือง

ไทยยังต้องการการลงทุนด้าน
อุตสาหกรรมหนักจากต่างประเทศ

ไทย แต่แม้กระนั้นไทยก็ยังไม่คลอน
แคลน ไทยได้เปิดสัมพันธภาพกับ
ปักกิ่งอย่างคล่องแคล่วขณะเดียวกัน
ก็ยังรักษาท่าทีถูกต้องและหนักแน่น
มั่นคงต่อสัมพันธภาพกับฮานอย และ
รัฐบาลใหม่ในพนมเปญและไซ่ง่อน
ไทยยังแสดงให้เห็นถึงความรอบคอบ
และการมีความอดกลั้นอันดีในการติด
ต่อกับรัฐบาลในเวียงจันทน์อีกด้วย
การทำลายทมิฬมาเป็นเวลานานจาก
ฮานอยและจากการก่อการร้ายที่ต่าง
ชาติหนุนหลังยังคงมีอยู่ แต่รัฐบาล
ไทยก็ยังดำเนินสัมพันธภาพกับเพื่อน
บ้านหลังการเปลี่ยนแปลงได้อย่างซำ
นิ ซำณญ ความสามารถของรัฐบาล
ไทยเหล่านั้นเองจะทำให้เมืองไทยยัง
คงต่อไปได้อีกยาวนาน

สองปีแห่งประชาธิปไตย : นับวันจะดีขึ้น

การปกครองด้วยระบบทหาร
ของไทยล้มครืนลงเมื่อเดือนตุลาคม
๒๕๑๖ รัฐบาลเลือกตั้งขึ้นภายใต้
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่เริ่มปฏิบัติงาน
มาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา
ในรายงานของสถานทูตเรา ว่าด้วย
ภาวะและแนวโน้มทางเศรษฐกิจเมื่อ
หกเดือนที่แล้ว ได้รายงานถึงสิ่งที่น่า
สังเกตไว้สิ่งหนึ่งคือ ความไร้เสถียร
ภาพที่แนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นได้ จาก
การที่พรรคการเมืองจำนวนมาก
มาในรัฐบาลแห่งชาติ และไม่มี
พรรคใดเลยที่ได้เสียงชนะเด็ดขาด
ในสภา

ในรายงานฉบับนั้นของเรา ได้
กล่าวถึงการจัดตั้งรัฐบาลครั้งแรกที่
ประสบความสำเร็จ และครั้งที่สอง
ซึ่งนำโดยกฤษฎา ปราโมช ผู้สมา
รจัดตั้งรัฐบาลขึ้นได้ ด้วยการรวม
พรรคการเมืองหลายพรรค แต่รวม
แล้วยังมีเสียงมากกว่าครึ่งอยู่เพียง
เล็กน้อย รัฐบาล กฤษฎา ได้ทำทาส
ฝ่ายที่ไม่เชื่อมือเขา ให้เห็นฝีมือ ด้วย
การที่ไม่เพียงแต่จัดบริหารงานกันอยู่
แต่ในห้วงเท่านั้น ทั้งยังด้วยการ
พยายามสร้างความเข้มแข็งภายใน
รัฐบาลผสมอีกด้วย

ในบรรดางานหลักที่รัฐบาลกฤษฎา
ทำสำเร็จไปแล้วก็มี การ
ผันเงินสู่ฝ่ายปกครองในท้องถิ่นและ
งบประมาณเพื่อพัฒนาชนบทก็ได้รับ
การจัดไว้ในอันดับต้นๆ ในงบประ
มาณของปีหน้า และการจัดงบประมาณ
ประจำปี ๒๕๑๘ ก็แสดงให้เห็น
ถึงความพยายามจะต่อต้านแนวโน้ม
ของภาวะตกต่ำทางเศรษฐกิจ และ
การมุ่งจะเสริมสร้างให้เกิดการขยายตัว
ในทางเศรษฐกิจ
การรณรงค์เพื่อดึงดูดการลงทุน
จากต่างชาติ

ข้อที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง ในรายงานการเศรษฐกิจเมื่อหกเดือนที่แล้ว ก็คือการเพิ่มขึ้นของความเป็นชาตินิยมในทางเศรษฐกิจ ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่ในปี ๒๕๑๕ เมื่อได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกา จำกัดไม่ให้ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของธุรกิจบางประเภทและประกอบอาชีพบางอย่าง ความชาตินิยมทางเศรษฐกิจแสดงตัวชัดเจนขึ้นอีก เมื่อต้นปี ในการยกเลิกสัมปทานเหมืองแร่ดิบของบริษัทรหว่างอเมริกัน ดัชนีในภาคใต้

รัฐบาลไทยจึงต้องประสบความยากลำบากอย่างใหญ่หลวงไม่เพียงแต่ในเรื่องให้ความมั่นใจแก่นักลงทุนชาวต่างชาติที่อยู่ในเมืองไทยเท่านั้น แต่ยังมีปัญหาในเรื่องการดึงดูดทุนจากต่างประเทศก้อนใหม่ ๆ เข้ามาเพิ่มเติมด้วย รัฐบาลต้องเข้าขอผูกพันที่จะให้กับบริษัทเอกชนต่างๆ และที่จะให้กับการเชิญชวนนักลงทุนหน้าใหม่จากต่างชาติ อย่างไรก็ตาม นักลงทุนชาวต่างชาติก็ยังคงจะลงทุนในกิจการที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจไทยในระยะยาว

นายกรัฐมนตรี ได้กล่าวว่าการลงทุนจากต่างชาติ จะได้รับการต้อนรับอย่างดีในโครงการซึ่ง “เราตระ

หนักว่าเราทำไม่ได้ อันเป็นโครงการที่ต้องมีการวางงานจำนวนมาก หรือโครงการที่ต้องใช้ทุนหนา โครงการที่จะช่วยถ่ายทอดความรู้ทางเทคนิคให้คนไทย โครงการที่ต้องตั้งอยู่ในชนบท และโครงการที่ให้ประโยชน์อย่างคุ้มค่ากับทรัพยากรธรรมชาติของเราที่ต้องเสียไป” และในเดือนกันยายนเอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ไปลงนามในสหรัฐ ฯ เพื่อจัดตั้งโครงการธุรกิจเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมส่งเสริมการค้าตะวันออกสู่ต่างประเทศ

เมื่อเดือนสิงหาคม นายกรัฐมนตรีได้เชิญผู้นำของหอการค้าชาติต่างๆ ในเมืองไทย เข้าวร่วมเป็นสภาที่ปรึกษาการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งจะทำงานร่วมกับคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลในเรื่องนโยบายการลงทุนและปัญหาต่างๆ สภาใหม่นี้จะสามารถเป็นช่องทางให้มีการติดต่อกันได้ระหว่างบริษัทต่างชาติทั้งหลายกับรัฐบาลไทย ซึ่งช่องทางเช่นนี้ไม่เคยมีมาก่อนในอดีต

๒๕๑๘ - ช่วงปีแห่งความตกต่ำทางเศรษฐกิจ

ในปี ๒๕๑๗ ราคาสินค้าขาออกที่สูงขึ้นทำให้ไทยมีปรากฏการที่จะต่อสู้กับราคาน้ำมันที่แพงขึ้น รวมทั้งกับภาวะทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำ

ในปี ๒๕๑๘ ปรากฏการณ์หดไป แล้ว และความเคลื่อนไหวทางเศรษฐกิจภายในประเทศทรุดลง ข้าวซึ่งเป็นสินค้าขาออกลดจำนวนส่งออกลงทั้งปริมาณและรายได้ ความต้องการสินค้าขาเข้าก็ต่ำลงจากผลของความบั่นคั้นทางเศรษฐกิจภายใน ด้วยความที่เกรงว่าจะต้องเผชิญกับการต่อสู้จากคนงานหรือปฏิกิริยาทางการเมือง หน่วยงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังคงไม่ได้ปลดคนงานออก แต่ก็ลดปริมาณการผลิตลงอย่างฮวบ

ฮวบ โดยเฉพาะในแขนงอุตสาหกรรมพวกสิ่งทอ และวัสดุก่อสร้าง และสินค้าที่ค้างสต็อกก็เพิ่มจำนวนสูงขึ้นมาก แต่แม้ว่าธุรกิจหลายๆ แขนงจะซบเซาลงเช่นนั้น ก็ยังไม่มีหน่วยธุรกิจใหญ่ใดๆ ล้มละลายไป

มีความคาดหมายกันอยู่เป็นทางการว่า ผลผลิตข้าวมวลรวมประจำชาติของปี ๒๕๑๘ จะสูงขึ้นมากกว่า ๔ เปอร์เซ็นต์ เมื่อปี ๒๕๑๗ ที่แล้วมาสูงขึ้นประมาณ ๓.๘ เปอร์เซ็นต์ (ตัวเลขทั้งสองนี้ได้ปรับเพื่อภาวะเงินเฟ้อแล้ว) แต่ทางสถานทูตเองเชื่อว่า การเพิ่มผลผลิตข้าวมวลรวมประจำชาติจะน้อยกว่า ๔ เปอร์เซ็นต์ ไม่ว่าจะออกมาในรูปไหนก็ตาม ตัวเลขที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นตัวเลขที่ทำให้สูงขึ้นกว่าความเป็นจริง เพราะความลำเอียงในการคำนวณจัดพิ (ผลผลิตข้าวมวลรวมภายในประเทศ) มากกว่าจะเป็นตัวเลขที่เพิ่มขึ้นตามสภาพข้อเท็จจริง ผลผลิตทางเกษตรกรรมจะให้ผลได้ในปีก่อนข้างซบเซาเช่นปี

ผลิตผล ทางเกษตรกรรมของปี จะสูงเป็นประวัติการณ์

ดูเหมือนว่า ผลผลิตทางเกษตรกรรมประเภทสำคัญๆ ของไทยจะให้ผลผลิตสูงสุดหรือเกือบสูงสุดในปี พืชเพาะปลูกที่เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งสภาพดินฟ้าอากาศที่เหมาะสม บอกล่วงหน้าได้ถึงปริมาณผลผลิตข้าวในสนับ การปลูกข้าวครั้งที่สองในพื้นที่ที่อยู่ในเขตชลประทานก็ให้ผลดีมาก ผลผลิตข้าวเจ้าของสหรัฐ ฯ ในปีนี้เองก็ทว่าทำให้ผลผลิตงา จึงคาดกันได้ว่าอาจมีผลบับให้ราคาข้าวในตลาดโลกต้องตกต่ำลงไปบ้าง แต่แรงบันดาลใจหมดไปได้ ถ้าราคาข้าวสต็อกเพิ่มสูงขึ้น เพราะผลผลิตข้าวทั้งสองชนิดนี้จะแข่งขันกันอยู่เสมอ เมื่อข้าวสต็อกราคาสูงขึ้น ก็อาจเป็นผลให้ความต้องการข้าวเจ้าที่ราคา

ถูกกว่ามากจน ดูเหมือนว่า รายได้
จากผลผลิตข้าวของไทยในต้นปี
๒๕๑๘ จะต่ำกว่าที่ได้รับในช่วง ๔
เดือนแรกของปี ๒๕๑๘

น้ำตาลอาจจะเปลี่ยนสินค้าออก
ที่ทำเงินเข้าประเทศได้สูงเป็นอันดับ
ที่สองของไทยในปี ๒๕๑๘ นี้ ก่อนปี
๒๕๑๔ น้ำตาลไม่ใช่สินค้าออกที่
สำคัญของไทยเลย มันถูกจัดให้อยู่
ในอันดับที่อยู่รองจากพวกถั่วลิสง
และข้าวฟ่าง อันเป็นพืชผลชนิดที่สาม
ของไทยด้วยซ้ำ แต่ราคาน้ำตาลใน
ตลาดโลกที่เพิ่มสูงขึ้น ดึงดูดให้มีการ
เพิ่มเนื้อที่เพาะปลูกอ้อยมากขึ้นทั่ว
ประเทศ และมีการพัฒนาปรับปรุง
คุณภาพของน้ำตาลให้ดีขึ้น เมื่อปี
๒๕๑๗ น้ำตาลเป็นสินค้าออกอันดับ
ห้าของไทยรองจากข้าวเจ้า ข้าว
โพด ยาง และมันสำปะหลัง แต่
สำหรับปี น้ำตาลคงจะกลับตัวขึ้นมา
อยู่ในอันดับที่สองของสินค้าที่ทำรายได้
เข้าประเทศ ควบคู่กับข้าวโพด

ผลผลิตข้าวโพดก็จะขยับปริมาณ
การผลิตได้เช่นกัน ข้าวโพดเป็นสิน
ค้าที่มีความต้องการมาก และมีราคา
ดีด้วย เช่นเดียวกับมันสำปะหลัง แต่
ปอกระเจาไม่สู้เป็นที่ต้องการ และ
ราคาก็ไม่ค่อยน่าพอใจ วงการค้า
คาดหมายกันว่า ราคาของผลผลิต
ยางจะเพิ่มสูงขึ้นกว่า ๑๐ เปอร์เซ็นต์
ในปีนั้น แม้ว่าจะมีการเสียหายจากน้ำ
ท่วมเมือต้นปี

ประมาณการของการขาดดุลการ ชำระเงินในปี

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้
คาดการณ์ไว้อย่างเป็นทางการว่า
ดุลการชำระเงินในปี ๒๕๑๘ จะขาด
ดุลเป็นจำนวนประมาณ ๘๕ ล้าน
เหรียญดอลลาร์ เมื่อดุลการชำระ
เงินในครั้งแรกของปี ไทยได้ดุล
อยู่ ๑๖๕ ล้านเหรียญ ซึ่งจะหมายความว่า
ครึ่งหลังของปี ไทยจะ
ขาดดุลประมาณ ๒๖๐ ล้านเหรียญ
จตุรัส ๓๖

ภาคเกษตรกรรม หนทางเข้มใส

การขาดดุลชำระเงินของไทยในปี
นี้เป็นขาดดุลชำระเงินครั้งแรก
นับตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ สาเหตุ ที่มีอยู่
หลายประการ เช่น การขาดดุลทาง
การค้ามากขึ้น การลดลงของการลง
ทุนจากต่างประเทศ และการลด
ปริมาณการใช้จ่ายของทหารสหรัฐ ฯ

ในช่วงหลังของปีแล้ว ภาวะ
ทางการค้าได้กระทบประเทศไทย
อย่างรุนแรง เนื่องจากราคาสินค้า
ออกของประเทศไทยลดต่ำลง ขณะที่
ราคาสินค้าเข้าคงสูงขึ้นอยู่เรื่อย ๆ
ภาวะการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวยเริ่มกล
ลายในทางที่ดีขึ้น ในช่วงระยะสาม
เดือนแรกของปี ๒๕๑๘ อันเป็นช่วง
เวลาที่ใกล้ที่สุดที่เริ่มขอมูลอยู่ แต่
ภาวะการณ์ที่ไม่เอื้ออำนวย ก็มีทำ
ท่าว่าจะกลับเป็นเช่นมาได้อีก เงินทุน
สำรองสุทธิ สำหรับการแลกเปลี่ยน
เงินตราต่างประเทศ ซึ่งขึ้นสูงถึง
กว่า ๑.๘ พันล้านเหรียญ ในเดือน
เมษายน สกน อยู่ในระดับต่ำกว่า
๑.๖ พันล้านเหรียญ เมื่อปลายเดือน
กรกฎาคม

การขาดดุลชำระเงินตามที่คาด
ไว้ในปีนั้น ไม่น่าจะเป็นสาเหตุให้ต้น
ตกใจ สงทเป็นสาเหตุที่ทำให้แนวโน้ม
ห่วงใย น่าจะอยู่ที่การคาดการณ์ใน
ระยะยาวเกี่ยวกับต้นทุนของสินค้า
เข้าที่ยังคงเพิ่มขึ้นอยู่เรื่อย ๆ ถ้ามาตร
การต่างๆ ในข้อเสนอที่ท่านรัฐมนตรี

กิสซิงเจอร์ กล่าวไว้ในสุนทรพจน์
ในวาระการประชุมพิเศษของสหประชา
ชาติ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน โดย
เฉพาะมาตรการที่วางไว้ เพื่อให้
ตลาดสินค้าสำคัญๆ มีความมั่นคงขึ้น
หากได้รับมาปฏิบัติแล้ว ประเทศไทย
อาจจะต้องยอมรับสภาพที่มีเงินทุน
สำรอง สำหรับการแลกเปลี่ยนเงิน
ตราต่างประเทศ ในระดับที่ต่ำ
กว่าที่สมำนาจทางการเงินของไทย
เคยคิดว่าจำเป็นจะต้องมี

ภาวะเงินเพื่อคลคลคลายขึ้นมาก

ดัชนีราคาสินค้ายังคงรักษาระดับ
คงที่มาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๑๗
หลังจากที่ได้สูงขึ้นประมาณ ๑.๘ เปอร์เซ็นต์
ในระหว่างเดือนแรกของปี
แล้วราคาอาหารซึ่งเป็นประเภทหนึ่ง
ที่สำคัญในดัชนีนี้ มีราคาสูงขึ้นถึง ๓.๕
เปอร์เซ็นต์ในระหว่างสี่สัปดาห์ก่อนหน้า
เดือนพฤษภาคมนี้แล้ว และ
คงอยู่ในระดับที่เกือบจะเท่าเดิมนับ
ตั้งแต่นั้นมา รัฐบาลกำลังประมาณ
ว่าอัตราเงินเฟ้อ สำหรับปี ๒๕๑๘
น่าจะประมาณ ๖ เปอร์เซ็นต์

เนื่องจากภาวะเงินเฟ้อในประเทศไทย
ส่วนใหญ่เป็นผลมาจากราคาสิน
ค้าเข้าที่เพิ่มสูงขึ้น ฉะนั้นหาก
หากเกิดภาวะเงินเฟ้อภายในประเทศ
อุตสาหกรรมนอก ก็จะทำให้การ
ควบคุมอัตราเงินเฟ้อภายในประเทศ
ของไทยทำได้ยากขึ้น

การตัดสินใจขึ้นราคาน้ำมันอีก
๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของโอเปก เมื่อเร็ว ๆ
นี้ก็จะก่อให้เกิดภาวะบั่นคั้นทางด้าน
เงินเฟ้อด้วย

ความเคลื่อนไหวทางด้านแรงงาน

ภาวะแรงงานของประเทศไทย
ยังคงอยู่ใน สภาพที่เปลี่ยนแปลง
ตลอดเวลา ข้าราชการนัดหยุดงานยังคง
พาดหัวอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์ต่างๆ
มีการเผชิญหน้ากันอย่างยดเยื้อ ระ
หว่างลูกจ้างกับฝ่ายจัดการในระหว่าง
เดือนพฤษภาคมและมีมิถุนายนหลาย

ราย ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจหลายกลุ่มได้
พร้อมใจกันนัดหยุดงาน หลายอาทิตย์
ที่ผ่านมา มีการนัดหยุดงานและการ
เดินขบวนประท้วงของไทยการ์ด
(ซึ่งทางรัฐบาลไทยจ้างไว้เพื่อเป็น
ยามรักษาความปลอดภัยตามฐานทัพ
ต่างๆ ที่รัฐบาลสหรัฐฯ เข้าไว้) การ
นัดหยุดงานของกองงานขนขะใน
กรุงเทพ ฯ ของพนักงานกรมไปรษณีย์
โทรเลข ตำรวจ และพนักงานรถ
เมล์ในกรุงเทพ ฯ

การนัดหยุดงานของกลุ่มต่างๆ
เหล่านี้ชกเว้นพวกไทยการ์ด ได้กลับ
เข้าทำงานหลังจากการนัดหยุดงาน
เพียงสองสามวัน การนัดหยุดงาน
ครั้งแล้วครั้งเล่าในระยะหลังนับร้อย
ครั้งที่เคยเกิดจากความตั้งใจจะบีบ
รัฐบาลให้ดำเนินมาตรการบางประ
การหรือออกพระราชบัญญัติ ที่จะก่อ
ให้เกิดผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ
แก่พวกกองงานเพิ่มขึ้น

ถึงแม้ว่าจำนวนสมาชิกของสห
ภาพและพลังของสหภาพต่างๆ จะคง
มีอยู่น้อย และยังไม่เข้มแข็ง แต่จำ
นวนสหภาพที่จัดจดทะเบียนกับกรม
แรงงานของรัฐบาลก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

โครงการให้การศึกษาก่อนงาน
ที่กรมแรงงานที่จัดโดยความอุปถัมภ์
ขององค์การกรรมกรสากลแห่งสห
ประชาชาติก็ยังคงได้รับความสนใจ
เป็นอันดี

การว่างงานยังคงเป็นปัญหาอยู่
ตลาดแรงงานของไทยขึ้นอยู่กับอิทธิ
พลของตลาดโลกที่ทรุดซบลง ขึ้น
กับอัตราการลดลงของการเพิ่มขึ้นที่
ช้าลงของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
ขึ้นกับการลงทุนจากต่างประเทศ
และขึ้นกับการถอนกำลังของสหรัฐ ฯ

เมื่อเร็วๆ นี้รัฐบาลไทยได้ประ
มาณอัตราการว่างงานของคนในเมือง
ไว้ว่ามีประมาณ ๕ - ๗ เปอร์เซ็นต์
ขณะที่มีข้อกล่าวอ้างกันว่า บัญชีที่เพิ่ง
จบใหม่ ๆ กำลังหางานทำอยู่ ๓๐ เปอร์

เซ็นต์ อย่างไรก็ตามสถิติการว่างงาน
นั้นเชื่อถือได้ไม่มากนัก ผู้สังเกตการณ์
หลายคนประมาณการว่าระดับการ
ว่างงานมีสูงกว่านั้น

ความหวังในอนาคตปีโตรเลียม

ผู้ได้รับสัมปทานในการขุดเจาะ
หาน้ำมันในอ่าวไทย ๓ ราย ได้เจาะ
บ่อนอกชายฝั่งแล้วรวมทั้งสิ้น ๒๔ บ่อ
ในระยะ ๕ ปี ระหว่าง ๒๕๐๔-๒๕๐๙
และได้พบแก๊สธรรมชาติหรือน้ำมัน
อยู่ ๘ บ่อ จะเป็น “สัดส่วนที่ประ
สพผลสำเร็จ” อย่างสูงอย่างที่ไม่
ปรากฏบ่อยนัก แต่บ่อ ๓ บ่อที่เจาะ
ในปี ๒๕๐๓-๒๕๐๔ เพื่อจะวิเคราะห์
พื้นที่นั้นปรากฏว่าแห้ง แสดงว่า
แหล่งน้ำมันปีโตรเลียมในอ่าวไทยมี
อยู่บริเวณนั้นอย่างแยกกันกระจัดกระ
จายมากกว่าจะอยู่เป็นบ่อใหญ่บ่อเดียว

อย่างไรก็ตามความหวังในอนาคต
ก็ยังแจ่มใสอยู่ในการขุดบ่อ ๒ บ่อ
เมื่อเดือนกรกฎาคม และสิงหาคม
๒๕๐๙ ได้พบน้ำมันและผลิตภัณฑ์อื่นๆ
ด้วย การดำเนินการขุดตามแผนที่
วางไว้สำหรับปี ๒๕๐๘ (ซึ่งเพิ่งต้อง
ตัดทอนลงบ้างด้วยผลจากการเปลี่ยน
แปลงของสหรัฐ ฯ ในเรื่องการให้เคร
ดิตแก่การเสียภาษีในต่างประเทศ)
จะชี้ขาดว่าปริมาณปีโตรเลียมที่มีอยู่
ในอ่าวไทยจะมีมากพอกับความต้องการ
ทุนทำการค้าได้หรือไม่รัฐบาล
ไทยได้ให้สัมปทานหลักในทะเลอัน
ดามัน ๓ แปลงไปแล้ว แปลงแรกจะ
เริ่มทำการขุดตรงบริเวณไหล่ทวีปตั้ง
แต่ปี ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

หนทางสำหรับสหรัฐอเมริกา

การที่บริษัทอเมริกันทั้งหลายจะ
ตัดสินใจลงทุนในประเทศไทยหรือไม่
นั้น น่าจะขึ้นอยู่กับภาวะประเมิ
ณสถานการณ์ทางการเมืองมากพอๆ
กับการประเมินปัจจัยทางเศรษฐกิจ
และทางการค้า ดูเหมือนว่าวงการค
าอเมริกันในประเทศไทยจะมีความเชอ

มั่นในอนาคตทางการเมืองของประ
เทศไทยมากกว่ากลุ่มคนที่นั่งอยู่ใน
ห้องคณะกรรมการของบริษัทต่างๆ
ในสหรัฐอย่างมาก และแม้ว่าหนังสือ
พิมพ์ต่างประเทศจะลงแต่เรื่องที่
ร้ายๆ เกี่ยวกับบรรยากาศการลงทุน
ในประเทศไทย แต่ข้อเท็จจริงก็ยัง
คงเชื่อว่าบริษัทอเมริกันจำนวนมากได้
ตัดสินใจที่จะคงดำเนินงานต่อไปตาม
แผนการขยายงานหรือลงทุนใหม่ ดัง
เช่นในบริษัทการขุดประกันจาก โอ พี
ไอ ซี (OPIC - Oversea Private
Investment Corporation) เพื่อกู้
ครองการลงทุนของสหรัฐ ฯ ในประเทศ
ไทยมากกว่าเมื่อสองปีที่ผ่านมา

รัฐบาลไทยได้สนับสนุนการลงทุน
จากต่างประเทศอย่างแข็งขัน โดยเฉพาะ
ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการ
เกษตรและการอุตสาหกรรมที่มุ่งเพอ
การส่งออก บริษัทที่ตั้งใจจะดำเนิน
ธุรกิจในแขนงดังกล่าว จึงเป็นพวก
ที่โอกาสดีที่สุดในการลงทุนใน
ปัจจุบัน แต่ที่จริงกิจการทางด้านการ
ทำเหมืองแร่ และการอุตสาหกรรม
โรงงานบางประเภทก็ยังน่าจะได้รับการ
พิจารณาด้วย

เมื่อการลงทุนลดต่ำลงอย่างฮวบ
ฮาบเช่นนั้น ความต้องการผลผลิตบาง
อย่าง เช่น เครื่องจักรสำหรับโรงงาน
และอุปกรณ์การก่อสร้างก็มีที่ทว่า
คงจะน้อยลงบ้าง และในทางตรง
ข้ามการเน้นหนักในด้านการพัฒนา
ชนบทที่เริ่มเมื่อเร็วๆ นี้ ทำให้พอจะ
คาดได้ว่า อาจจะมีความต้องการ

เครื่องจักรสำหรับการทำอุตสาหกรรมอาหาร และสินค้าเพิ่มจำนวนทางวัตถุดิบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและอุปกรณ์เครื่องมือไฟฟ้าต่างๆ ตลาดสำหรับเครื่องมือประกอบอุตสาหกรรมมีโตรเลียมและการทำเหมืองก็อาจจะขยายขึ้นได้ ซึ่งก็ต้องขึ้นอยู่กับผลของการสำรวจ

ในเดือนต่อไป ฝ่ายส่งเสริมการค้าของทางสถานทูตจะพยายามสนับสนุนเน้นหนักในด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงพยาบาลและการแพทย์ การพิมพ์และกราฟฟิคออร์ต เครื่องมือเครื่องใช้ทางอุตสาหกรรม อุปกรณ์ในการซ่อมแซมและบำรุงรักษา และอุปกรณ์สำหรับอุตสาหกรรมประมง

โครงการใหญ่สองโครงการที่วางไว้สำหรับอนาคต จะก่อให้เกิดความต้องการ การบริการและอุปกรณ์ในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างกว้างขวาง โครงการแรกคือการตั้งโรงงานที่ใช้พลังปรมาณูขึ้นสองแห่ง แห่งแรกอาจเริ่มสร้างในปี ๒๕๑๕ อีกโครงการหนึ่งคือการสร้างท่าอากาศยานนานาชาติขึ้นใหม่อีกแห่งสำหรับกรุงเทพฯ รัฐบาลวางแผนจะว่าจ้างให้การศึกษาแผนงานเพื่อประกอบการตัดสินใจว่าจะขยายท่าอากาศยานที่มีอยู่เดิมในกรุงเทพฯ หรือจะสร้างท่าอากาศยานแห่งใหม่ขึ้น

ดอนเมือง ท่าอากาศยานที่เล็กลงไปเสียแล้ว

จิตวิทยา

กลยุทธ์ขายยาอม

ชวยามกินทีละอัน (เซอะ) ไม่ทันสมัย
ต้องชอทีละหลาย ๆ อัน มันถึงจะทันสมัย (ขึ้น่า)

ลูกเด็กเล็กแดง วัยรุ่นหนุ่มสาว กระทั่งผู้เฒ่าผู้แก่ ถ้าเป็นแฟนโทรทัศน์ ก็คงจะคุ้นกับโฆษณาขายชนิดหนึ่งที่เขาตรา ๒-๓ คน ที่กำลังเป็นทีนขม มาพกขายอมทีละดงหลาย ๆ เม็ด ที่รวมอยู่ในห่อที่เรียกว่า 'พกแพก' (ไม่รู้ว่าเป็นภาษาอะไรเหมือนกัน) และในโฆษณานั้น ก็มีประดาแฟนดาราทั้งหลายไปตามแอบดู แล้วก็มานั่งดกเถียงกันว่า ทำไมคุณดาราคณ โปรดถึงชอบอะไรพิลึกแบบนั้น เช่น ชอบชวยามที่เป็นห่อแท่งเหลี่ยม หรือชอบห่อที่มันพกง่าย

“ถ้าคุณอยากจะทันสมัยละก็อย่ามัวไปชวยามทีละอันเข้าล่ะ ต้องชอมาอมทีละหลาย ๆ อันให้เป็นพกแพกอย่างนี้แหละ มันถึงจะทันสมัย”

ถ้าจะให้วิเคราะห์แบบเบ็ดเตล็ด จิตวิทยาแล้ว ก็เรียกว่า โฆษณาชวนใจวิทย์ขายทุกันหลายเพลงทีเดียว

ประการแรกนั้น ตามหลักธรรมดา เวลาเราจะชออะไรมาใช้ก็ตาม เรามักจะชอมาใช้แต่พอประมาณ ชอปลีกชอย่อยเอาแค่ว่าพอใช้ หอม กะบี้น่าปลา ก็ชอทีละดงสองดงเอาให้ใช้ไม่เหลือไม่เสียเปล่า ส่วนพวกที่จะชอชก โหล โดยถกคติเหมาโหลลูกกว่านั้น ก็น่าจะเป็นแต่พวกที่มึนลึเป็นโหล แต่เดี๋ยวนี้คงหาคนมึนลึเป็นโหลได้ยาก เพราะคนซึกเชอสุกษาคิดทว่า ลูกมากจะยากจน ทุงๆบางคนไม่มึนลึเลยสักกณก็ขึงจนเลออดตา

แทบกระเด็น

เวลาทีบรรดาแม่ครัวหัวป่าเขาถิดรยการจ่ายกับข้าว เขาก็จะกะให้มันพอดๆ เพราะคุณแม่ครัวเหล่านั้นรู้จักหลักเศรษฐกิจอย่างพื้นบ้านว่าการชอของมาเก็บตุนเอาไว้มันผิดหลักเศรษฐศาสตร์

การคิดแบบนี้มาแต่โบราณ ทำให้คนไทยทั่วไปอย่างทีพอเห็นอยู่บ้างในชนบท ได้สร้างสมนิสัยกินให้พอด อยู่ให้พอด มีค่าส่งสอนแต่โบราณว่า การใช้จ่ายอะไร อย่าให้มันเดิบนั้ก อะไรควรชอชกชอ อะไรไม่ควรชอก็อย่าไปฟิไรชอ คนสมบัติน่าอย่างนี้แหละทีเหมาะกับลักษณะประเทศที่ยากจนอย่างบ้านเรา เรียกว่ามีสันโดษในการกินการอยู่

อันธรรมชาติคนอย่างชวยามมันสมัยปู่ย่าตายายเราก็ดีกินกัน แต่ต่อมานุษย์พูดกันมากขึ้น พูดกันจนคอเจ็บต้องหาชวยามมาอม ชวยามแบบนั้กเลยกลายเป็นของจำเป็น อดกันทุกรุ่นทุควัย เวลาชวยามจะชอยา

อมแบบนมมากิน ก็ชอตามหน่วยสะ
ดวกของราคา เช่นถ้า ๔ เม็ดหนึ่ง
บาท ก็ชอทะละบาท

ทีน ถ้าเจ้าของบริษัทเขาอยาก
ขายคุณทะละ ๒.๕๐ บาท ๕ เม็ดเขาจะ
ทำอย่างไร ก่อนอื่น เขาก็ต้องทำลาย
ความเชื่อเดิม และวิธีการปฏิบัติเดิมๆ
ที่คุณเคยมามาก่อนว่า จะชอเอาแต่
พอกิน “การทำลายความเชื่อเดิมนั้น
จะทำได้โดยใส่ความเชื่อใหม่ที่มีนา
หนักเด่นกว่าเข้าไป”

นี่แหละเป็นวิทย์ขายทรเพลงที่
หนึ่ง

เพลงนี้ใช้กันมาก หนูน้อยจอม
แก่นเมืองสารขันธ์ของเราใช้มากที่
สุด ดูได้ตั้งแต่ตอนทีพูดให้ชาวบ้าน
ชาวเมืองฟังเรื่องไข่ของใครๆ แล้วก็
สรุปว่า “ไข่ของผมดีกว่าเพื่อน ราคา
ถูกกว่าเพื่อน”

แต่แล้วก็เล่นเอาชาวบ้านสะอึก
กำลังเคลิบเคลิ้มเรื่องไข่ลงราคาอยู่
พอด น้าตาลกับข่าวสารภีราคาเพิ่ม
พรวดๆ ตอนโฆษณาว่า “ผมทำได้
ผมทำได้” พุดชะเสียงดัง แต่พอม
คนมาทักทวงว่า ขอมลนผลิตงเพ
ก็ลงแก้ตัวในหนังสือพิมพ์สนๆนิด
เดียวว่า เขาส่งขอมลมาให้ผลิต อย่าง
นี้เรียกว่า พวกจิตวิทย์ขายจริงๆ

เพลงจิตวิทย์ขายเพลงที่สอง ก็คือ
“น้ำหนักเด้นนั้นจะใช่อะไร” พวก
นักจิตวิทย์ขายของบริษัทโฆษณาเหล่านี้
แะจะท้าวจ้ยค้นคว้าว่า คนรุ่นๆที่
จะชอขายอมพวกนมาอมกัน ก็คงเป็น
คนหนุ่มสาวเป็นส่วนมาก สิ่งทีคน
หนุ่มสาวต้องการก็คือความทันสมัย
เพราะยังไม่ถึงวัยจะเป็นพวกไดโน
เสาร์เต่าพันปี ทางบริษัทโฆษณาก็
เอาเจ้าความทันสมัยมาเข้าคู่ (ศัพท์
จิตวิทย์เขาเรียกว่า Condition) กับ
การชอขายอมกินทั้งพกดแพค ดารา

สองสามคนที่เขาเลือกมาก็จะเห็นว่า
เป็นดาราทีมคนสมบัติทันสมัยทั้งนั้น
ไม่ว่าจะเป็นคนศิริพร วงศ์สวัสดิ์
หรือคุณภาณุวัฒน์ มังคลารัตน์ “ผู้
มีหน้าอย่างนี้”

เมื่อทำลายนิสัยเดิมๆ ในการ
ชอของแต่พอใช่ไปแล้วหนึ่งอย่างละ
ก็สบายไปแปดอย่าง เข้าหลัก “ขาย
ความคิดก่อน ขายค่านิยมก่อน แล้ว
จึงขายสินค้าตามหลัง” พอพวกเรา
พากันทันสมัยเป็นแฉะๆ นายห้างทั้ง
หลายก็จะนอนกระดิกเท้าเป็นแฉะๆ
บ้างเหมือนกัน เพราะขายสินค้าได้
ทะละหลายๆ ไอ้สินค้าที่จะตกค้างอยู่
ในสต็อก ก็กลับออกมาอยู่ตามกระ
เป๋าผู้ชอ

มองดูแก่นอาจไม่เป็นอันตราย
ก็ชอของแพงขึ้นเล็กน้อย ตามแรง
ลมของรัฐบาลเท่านั้น แต่แท้ทีจริง
แล้ว ลักษณะแบบนเป็นการทำลายนิ
สัยดั้งเดิมของพวกเราทีเดียว ที่ท่าน
สุนทรภู่เคยสอนเอาไว้ว่า “มีสติ
ฟังบรรจบให้ครบบาท” ก็ถูกเอามา
ต่อเติมว่า “พอครบบาทฟาดให้เหว
เด็นกระเป๋า กินเข้าไปกลัวอะไร
เงินของเรา อย่ามัวเขลาเก็บไว้เข้าใจ
เอะ” นี่เป็นวิธีการเปลี่ยนบุคลิกภาพ
ของเราให้เป็นบุคลิกภาพแบบตะกละ
ตะกลาม เห็นไอ้โน่นก็ชออยากกิน เห็น
ไอ้โน้ก็ชออยากได้ เรียกภาษาวิชาการว่า
บุคลิกแบบนักบริโภค (Consumptive
Personality) อันเป็นบุคลิกทีพวก
นายทุนพึ่งปรารถนาอย่างยิ่ง

ทุกวันนี้ คนในศตวรรษที่ ๒๐
ก็มีบุคลิกภาพแบบนักชออยู่มาก ไม่
ว่าจะเบ็ดเสร็จการคาชนมากแห่งๆ ก็
มีคนตามไปชอทุกแห่ง เป็นบุคลิก
ภาพบริโภคทีเอือกับระบบการผลิต
ทุนนิยมอย่างข่ง เสร็จแล้ว ก็มานั่ง
หาเงินกันงกๆ ทำงานหามรุ่งหามค่ำ

จนไม่มีเวลาคิดถึงว่า ชีวิตต้องการ
อะไรอีกหรือไม่ นอกจากการชอๆๆ
หาเงินมาได้ก็ออกไปชอของกันหมด
นับเป็นสภาพของทาสสมัยใหม่ คือ
ทาสค่าจ้าง

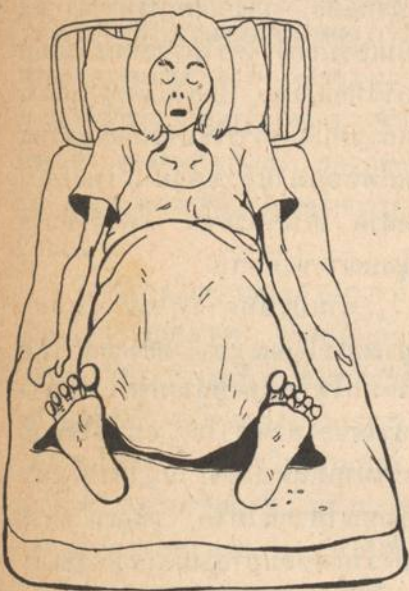
การโฆษณาเป็นหัวใจของ
ระบบทุนนิยมทีเดียว เพราะระบบ
การทำของขึ้นมาจากขายของเรานั้นเป็น
ระบบเสรี (ที่เรียกกันหรรหว่า ระ
บบเสรีนิยม) ใครใคร่ผลิตอะไรออก
มาขายก็ผลิต โดยไม่ได้ดูว่าจริงๆ
แล้วมีคนต้องการใช้มากน้อยเท่าไร
ผลิตออกมาแล้วของมันก็เหลือล้น
ตลาด เกินคนจะชอ ก็ต้องใช้การ
โฆษณาแข่งขันกัน

ตามบริษัทต่างๆ จะตั้งงบประมาณ
การโฆษณาเอาไว้อย่างสูง เพื่อ
ให้นักโฆษณาทั้งหลายมาลวงดับดวง
หัวใจของพวกเราไปดู คนทีรู้ใจพวก
เรามากที่สุดเห็นจะไม่มีใครเกินนัก
โฆษณาพวกนี้ไปได้ เขาสนใจกระ
ทั่งว่าคุณชอบขอมเม็ดกลมหรือเม็ด
เหลี่ยม กระดาศห่อชอให้ใสๆมอ
เห็นข้างใน หรือชอให้กระดาศห่อ
เป็นสี่สวๆ ไอ้แะๆยาก็แก่นแะและ
เขายอมเสียเงินเป็นหมน เพื่อให้ได้
กินมาเป็นแสนเป็นล้าน

แท้ทีจริงก็ถูกเขาหลอกทั้งเพ ถูก
หลอกให้ทันสมัย (ตามคำจำกัดความ
ของนายห้างเจ้าของร้านลูกอม) ที
จริงส่วนหนึ่งนายทุนเขาอยากชน
ราคาขายของกับชออยากขายทีละมากๆ
นี่เป็นผลได้ทีเห็นๆ ของเขา ไอ้ผล
ได้ของเราก็คือรู้สึกทันสมัยขึ้นมาเล็ก
น้อยทีไดอมพกดแพคเหมือนดารา แต่
ผลเสียก็มีมากมายอย่างทีพูดมาทั้ง
หมดขอให้ร้องเพลง “เชอะอะไรเขา
บอก” ให้มากๆเอาไว้ เพราะใน
ระบบทุนนิยมอย่างนี้ ผลอทีไรเป็น
ถูกเขาหลอกได้ทุกทีสิน่า

ฟาย

ชะตากรรม ของหญิงชานา

ความเจ็บไข้ได้ป่วยเกิดขึ้นได้เสมอ เป็นเรื่องธรรมดาๆ มากสำหรับชีวิต ที่อยู่ใกล้หูกยามดหมอ แต่ในแห่ง หนึ่งตำบลห่างไกล อำเภอสักๆ ใน ชนบท ซึ่งใช้เวลาประมาณสามชั่วโมง (ถ้าโชคดี) ตั้งแต่เดินจากหมู่บ้านมาถึงจุดทอดผ่านและเวลาที่คอยรถ หรืออาจต้องรอนั่งรถกวนหนึ่ง หากตรอกที่มืดเพียงเดียวในวันนั้น เมื่อนับเวลาที่เสียไปเปล่าๆ นี่ยังจะได้ถึงสิบแปดชั่วโมง สำหรับการเดินทางระยะยี่สิบกิโลเมตร คนไข้อาการหนักจะมีสภาพใกล้เคียงซากศพ เมื่อถึงมือของนายแพทย์ประจำศูนย์การ

แพทย์และอนามัย

ผู้เขียนเคยพบคนไข้บางราย ปวดท้องอย่างรุนแรง จากการตรวจรักษาพบว่า เป็นโรคกระเพาะเรื้อรัง แต่ไม่ได้รับการรักษาถูกต้อง ปล่อยทิ้งไว้จนกระเพาะอาหารทะลุ กรณี นายแพทย์และเครื่องมือพร้อม เคยช่วยให้รอดอยู่ชั่วชีวิตที่ขมขื่นต่อไปได้อีก คนไข้รายต่อมาเป็นหนองที่ผนังลำตัวด้านหลัง จนแผลทะลุ เห็นอวัยวะภายใน ความขาดแคลนทำให้เขาไม่ได้รับการรักษาจนทเลา ก็ต้องออกจากโรงพยาบาลไป เชื่อว่าอายุการใช้ชีวิตของเขาจะสั้นกว่าปกติ เพราะโอกาสที่เชื้อโรคจะเข้าสู่ อวัยวะภายในได้ง่ายเหลือเกิน

ลองติดตามประวัติการคนรณ รักษาชีวิตรอดของคนไข้ในชนบท อย่างละเอียดดูสักรายหนึ่ง เหตุเกิดในภาคอีสาน

คนไข้หญิงอายุยี่สิบสี่ปี อาชีพทำนา แท่งบุตรท้องแรก ขณะตั้งครรภ์ได้สี่เดือนสาเหตุเนื่องจากเดินตกคันนา หกล้มฟาดพื้นอย่างแรง กลับมาที่บ้านกตกรเล็ดถึงรุ่งเช้าจึงหยุด จากนั้นก็ทำงานไปตามปกติคือออกไปดำนา ทำงานหนักได้สองวัน ก็ล้มหมอนนอนเสื่อ สามไปหาชอยา โคมัยชิน (ด้วยยาโคลอแรมเฟนิคอล) มาให้ทาน ก็ไม่หาย คนไข้มีอาการตัวเหลือง มือ เท้า ขาวซีด ด้วยยาโคลอแรมเฟนิคอลนี้มีพิษต่อระบบการสร้างเม็ดเลือดในร่างกายอย่างร้ายแรง จึงไม่แปลกอะไรที่คนไข้จะมีอาการเหมือนคนเสียเลือดมาก

เวลาผ่านไปจนถึงวันที่ห้า สามไปพาแม่ใหญ่ในหมู่บ้านมาดูอาการ แม่ใหญ่ผู้หนึ่งสามประพฤตตินเป็นหมอนัดยา คือเทยวัดดยาตามบ้านที่มีการบวชไข้ได้เงินมาเป็นครั้งคราว

ผู้มีการศึกษาเรียกพวกนี้ว่าหมอเถื่อน เพราะแถมไม่ได้ร่ำเรียนจากคณะแพทยศาสตร์ และไม่เคยขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะใดอีกด้วย แม่ใหญ่มาดูอาการแล้วก็กลับไปจัดยาที่บ้านตนเอง เมื่อกลับมาอีกครั้ง แถมก็คิดไวความนี้ให้คนไข้เข็มหนึ่งเป็นเสร็จสิ้นการรักษา สามคนไข้จ่ายเงินค่าบวชการกรงนยี่สิบบาท หลังจากอาการของคนไข้ทรงอยู่ในระดับเดิมและมีที่ท้าวจะทรุดหนักลง คนไข้ไม่ทานอาหารเลย

เมื่อรักษาด้วยยาไม่ได้ผล หนทางต่อไปก็คือเชิญผู้เฒ่าที่นับถือมาเป่ากระหม่อม ผูกแขนและรดน้ำให้ ผลออกมาปรากฏว่าคนไข้มีอาการทรุดลงทุกที จนถึงขั้นเพ้อ หายใจไม่ออก สาม ญาติพี่น้องทั้งหลายได้

แต่นั่งล้อมวง มองตากันอยู่ไปมา โดยไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกันดี

ในที่สุด ครุใหญ่โรงเรียนประจำหมู่บ้านแนะนำให้พาไปโรงพยาบาลในจังหวัด ด้วยเหตุผลว่าเมื่อก่อนเคยเป็นแบบนี้มาก่อน เมื่อพาไปโรงพยาบาลจึงหายเป็นปกติ สามคนไข้ไปขอยืมเงินพระครูที่วัดในหมู่บ้าน ได้เงินมาเจ็ดสิบบาท วานญาติไปตามรถซึ่งอยู่ที่ตัวตำบลห่างออกไปสี่กิโลเมตร เสียเวลาอยู่ครึ่งวันจึงได้รถมา คนไข้ถูกนำส่งศูนย์การแพทย์และอนามัยในตัวอำเภอเวลาเย็นนั้น สามคนไข้จ่ายค่ารถห้าสิบบาทเป็นค่าเดินทางยี่สิบกิโลเมตร

ที่ศูนย์การแพทย์ฯ เจ้าหน้าที่เวร คือพนักงานอนามัยรับคนไข้ไว้ให้นาเกลือหนึ่งพรมลิลิตร แล้วปล่อยให้คนไข้หลับ จนรุ่งเช้า นายแพทย์ผู้อำนวยการศูนย์ฯ มาดูอาการแล้วจัดยาให้อีก คนไข้อยู่ที่ศูนย์ฯ จนถึงวันที่แปด อาการต่างๆ ยังไม่

ดิฉัน นายแพทย์แนะนำให้ไปโรงพยาบาลในจังหวัด

คนไข้ต้องออกจากศูนย์ฯ ไปฝากนอนอยู่ร้านส่วนตัวของพยาบาล-ผดุงครรภ์ในอำเภอนเอง สามคนไข้กลับบ้านไปรวบรวมเงินได้สี่ร้อยบาท ในจำนวนนี้เป็นเงินกู้เสียครึ่งหนึ่ง รุ่งเช้าจึงได้เช่ารถเข็นจังหวัดซึ่งอยู่ห่างแปดสิบกิโลเมตร ค่าเช่ารถสองร้อยบาท

นับตั้งแต่คนไข้แท้งบุตร มีอาการไม่สบาย จนถึงได้รับการรักษาอย่างถูกต้องที่โรงพยาบาล ใช้เวลาเก้าวัน เมื่อถึงโรงพยาบาลนายแพทย์รับไว้เป็นคนไข้ในทันทีและส่งให้เลือดหารอยมิลลิตร สามคนไข้เข้าไปส่งยาไปทห้องยาพบว่าราคาเลือดขวดละสามร้อยบาท และต้องใช้ถึงสองขวด เพื่อที่จะแก้ปัญหาเงินค่าเลือด สามคนไข้จ่ายเลือดตนเอง แลกเปลี่ยนกับเลือดในคลังเลือด ต่อมาอีกสองวันคนไข้ก็ฟื้นคืนสภาพปกติ

ขณะนี้คนไข้ได้กลับบ้านไปแล้ว เธอกลับไปทำนา ใช้ชีวิตคล้ายๆ กับก่อนที่จะล้มเจ็บลง ต่างกันอยู่หน่อยหนึ่งตรงที่เธอและสามีต้องเกี้ยวข้าวให้ได้ข้าว ๒๕ ถึงเพื่อชดใช้หนี้สิน ๒๐๐ บาท ที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งเธออ่อนป่วยอยู่หลายวันนั้นพร้อมๆ กันนี้สิ่งที่สามีของเธอได้รับมาด้วยกับกับชีวิตของเธอก็คือ รอยแผลเป็นแห่งความเจ็บปวดเพราะความยากจน

เขากล่าวออกมาจริงๆ ให้ผู้เขียนได้ยินว่า “เงินเป็นเหมือนอาวุธที่ร้ายกาจที่สุดที่เคยทำร้ายคนบ้านนอกมันเหมือนแสตคเคยเข่นตขาวบ้านจนๆ อย่างเรา”

ปองชัย เวชสิทธิ์

หลักสูตรทันตแพทย์ ลอกเขามา ย่อมมีปัญหา

จงสอนสวดฤทธ
ศักดิ์ศรีมนุษย์

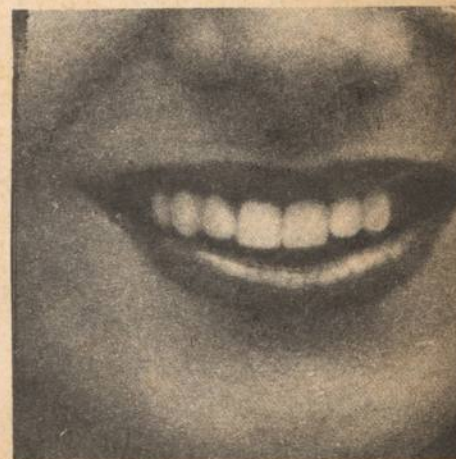
แม้ชีวิตจะคับขัน
ไม่ยอมทนเป็นทาสใคร

บทกวีซึ่งเคยใช้เป็นคำปลุกใจในการต่อสู้เรียกร้องความเป็นธรรมของนักศึกษา ประชาชน ในโอกาสต่างๆ นับตั้งแต่กรณีต่อต้าน ดร. ศักดิ์, การคัดค้านคำสั่งห้ามคนภายนอกอภิปรายในมหาวิทยาลัย ตลอดจนเหตุการณ์ ๑๔ ตุลา ได้ปรากฏขึ้นอีกครั้งหนึ่งทั้งในแถลงการณ์ และบนแผ่นโปสเตอร์ต่างๆ ภายในบริเวณคณะทันตแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมีประปรายภายในบริเวณมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ให้ความสนับสนุนการต่อสู้ของนักศึกษาทันตแพทย์มหิดล

นักศึกษาคณะทันตแพทย์ศาสตร์มหิดล กำลังอยู่ในระหว่างที่มีความขัดแย้งกับอาจารย์ผู้บริหารของคณะนักศึกษาทางคณะ ได้พร้อมใจกันนัดหยุดเรียนมาตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ความเป็นมาของกรณีโดยสรุปก็คือว่า

คณะทันตแพทย์ศาสตร์ ได้เริ่ม

ตั้งขึ้นเมื่อ ๕ ปีก่อน โดยผู้ตั้งคืออาจารย์อิสระ ยกตนันท์ คณะบดีคนปัจจุบัน ซึ่งได้ยอมรับกับนักศึกษาเองว่า หลักสูตรทั้งหมดลอกเลียนมาจากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา โดยมีได้ดัดแปลงแก้ไข ภายในขณะมีการวางระเบียบการต่างๆ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด เช่น ระเบียบการแต่งกายที่จะต้องถูกระเบียบอยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้นจะไม่ให้เข้านัก

มี “การทำโทษ” โดยให้ลดข้อความ
ทลิมหรือผิดหลาย ๆ สิบเที่ยว นักศึกษา
ทุกคนต้องนั่งโต๊ะเรียนประจำที่
ของตนเองตลอดเวลา

การบริหารงานทั้งหลายภายใน
คณะ นักศึกษาที่เรียกร้อง กล่าวว่า
โดยแท้จริงแล้ว อยู่ภายใต้อิทธิพล
ของอาจารย์ผู้บริหาร ๔ ท่าน คือ
อาจารย์อิสระ ยกตนันท์ คณบดี อา
จารย์พิสุทธ สังขะเวต รองคณบดี
ฝ่ายการนักศึกษา และอาจารย์หัวหน้า
ภาควิชาอีก ๒ ท่านคือ อาจารย์
เพ็ญศรี สุทธิสารสุนทร และอาจารย์
ภูษณ ฤทธา

“อาจารย์ชนผู้น้อยที่ ส่วน
ใหญ่เคยเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์อาวุ
โสเหล่านั้นมาก่อน ดังนั้นความ
เกรงใจจึงมีอยู่มาก ทำให้การทำงาน
เป็นไปแบบครอบครั้ว” นักศึกษา
ทันตแพทย์ผู้หนึ่งกล่าวกับ จตุรัส

เนื่องจากการนำหลักสูตรมาจาก
ต่างประเทศโดยมิได้ปรับปรุงให้
เหมาะสมกับภาวะของนักศึกษาไทย ทำ

ให้ผลการเรียนของนักศึกษาในตอน
แรกออกมาค่อนข้างต่ำ “นักศึกษาปี
๑ ปีแรก มีทั้งหมด ๔๐ คน ถูกให้
ออก ๘ คน ชำชน ๑ คน สอบซ่อม
๔ คน นั้นมันอะไรกันคนที่ถูกชำชน
คนแรกได้เกรดสี่ทุกวิชา ยกเว้นวิชา
๑.๕ หน่วยได้เกรดเอฟ เฉลี่ยได้ ๑.๘๗
ก็ยังถูกชำชน นี่เป็นผลจากการใช้
ระบบหน่วยกิตในมหาวิทยาลัยเรา
เอามาใช้เฉยๆ โดยมิได้ดัดแปลงแก้ไข
ให้เหมาะสมเลย เราไม่มีสิทธิ์
เลือกวิชาเรียน ไม่มีการเรียนภาค
ฤดูร้อน นักศึกษาอีกผู้หนึ่งกล่าวกับ
จตุรัส

ต่อเรื่องนี้อาจารย์กล่าวว่า เป็น
เพราะนักศึกษาไม่เข้าเรียนเอง จึง
ได้นำระบบการเช็คเวลาเรียน ซึ่งได้
เลิกใช้ไปนานแล้ว กลับมาใช้อีก
ทั้งๆที่นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย
และไม่รู้ตัว เป็นเหตุให้นักศึกษาไม่
มีสิทธิ์เข้าสอบ ๓ คนในเทอมนี้ นัก
ศึกษาทันตฯ ได้พยายามทักท้วงตาม
ขั้นตอน ตั้งแต่ข้อผ่อนผันจนแจ้งประก

ษาเรียกร้องจากคณะสุมหาวิทยาลัย

การต่อสู้ยืดเยื้อเรื่อยมา จน
กระทั่งวันที่ ๑๘ พย. นักศึกษาทันตฯ
ส่วนหนึ่งได้เข้าพบอธิการบดีร่วมกับ
ทางตัวแทนของสภานักศึกษามหิดล
ซึ่งเข้ามาร่วมการเรียกร้องด้วย แต่
ไม่ได้ผล ในตอนเย็นวันนั้นเองนัก
ศึกษาปี ๒ ก็ลงมติงดเรียนงดสอบ
เพื่อเข้าร่วมการต่อสู้ และในวัน
รุ่งขึ้นคือวันพุธที่ ๑๙ พย. นักศึกษา
ทันตแพทย์ทั้งคณะก็หยุดเรียนหมด
เพื่อเป็นเครื่องต่อรองในการต่อสู้ แต่
ทางฝ่ายผู้บริหารมหาวิทยาลัยก็ได้
ดำเนินการแก้ปัญหาแต่อย่างใด

จนถึงวันที่ ๒๖ พย. นักศึกษา
ทันตแพทย์ที่หยุดเรียนอยู่จึงได้มีมติ
ว่า ให้ทางมหาวิทยาลัยดำเนินการให้
อาจารย์ผู้บริหาร ๔ ท่านที่เอียนามา
ข้างต้นออกไปจากคณะทันตแพทย์
สหพันธ์นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล
และสโมสรนักศึกษาทุกคณะ ก็ได้มี
มติให้ความสนับสนุนเต็มที่ ทั้งหมด

สมภพ

จะรอฟังคำตอบจากที่ประชุมคณะบดี
ซึ่งจะประชุมในวันที่ ๒๘ พย.

ในเย็นวันที่ ๒๘ พย. ที่ประชุม
คณะบดีได้มีมติออกมาจริง แต่ข้อ
ความคลุมเคลือของความได้หลายแง่
และก่อให้เกิดความไม่เข้าใจ นักศึก
ษาคณะทันตแพทย์ ซึ่งได้ต่อสู้ตาม
ขั้นตอนมาโดยตลอด จึงได้รวบรวม
รายชื่อ นศ. ทั้งหมดเกือบทั้งหมด
(๑๑๕ คน จาก ๑๔๐ คน บางส่วนป่วย
บางส่วนไม่ได้มา) ลาออกเป็นทาง
การต่อสู้การบิดในเย็นวันนั้นเอง

“ทางสหพันธ์ฯ และสโมสรทก
คณะมติว่า จะเข้าดำเนินการเรื่อง
อย่างถึงที่สุด โดยจะไม่ยอมให้นัก
ศึกษาทันตฯ ต้องออกไปจากมหวิท
ทยาลัยเป็นเด็ดขาด เพราะพวกเขาต่อสู้
สูงถูกต้องและเป็นธรรมที่ไม่อาจ
ปฏิเสธได้” ทั้งหมดนี้เป็นข้อความ
ส่วนหนึ่งของแถลงการณ์ร่วมระหว่าง
สหพันธ์นักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล
และสโมสรนักศึกษาทุกคณะ ลงวัน
ที่ ๒๘ พย.

ทางสภาคณาจารย์มหิดลก็ได้
ประชุมกัน และมีมติออกมาว่าเห็น

ด้วยกับการให้อาจารย์ทั้ง ๔ ท่านพ้น
จากตำแหน่งผู้บริหารคณะ แต่ควร
ให้ดำรงสภาพอาจารย์ต่อไป ไม่ใช่
ออกไปจากคณะทันตแพทย์ตามทันทัก
ศึกษาเรียกร้อง

ผู้ที่จะเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดกรณี
คือสภามหาวิทยาลัยมหิดล อันมี ดร.
สมภพ โหตระกิต ซึ่งปัจจุบันดำรง
ตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ผู้กำลังออกลาวด้วยเรื่อง
“พรบ. ห้ามชุมนุม เดินขบวน” เป็น
ประธานแต่ได้ผลัดผ่อนกับนักศึกษา
เรื่อยมา จนในที่สุด วันที่ ๘ ธันวาคม
นักศึกษามหิดล ๔ พันกว่าคนก็ประก
าศหยุดเรียนเพื่อต่อรองกับสภามหา
วิทยาลัย

และในวันที่ ๑๐ ธค. สภานักศึก
ษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็มีมติ
เอกฉันท์ที่จะสนับสนุนการต่อสู้ของ
นักศึกษามหิดลอย่างถึงที่สุด

ตลอดระยะเวลาการต่อสู้ตั้งแต่
ต้น มีนักศึกษาบางคนถูกขู่ฆ่า มี
แถลงการณ์ลบล้างชื่อนาม นศ. ทันต
แพทย์ คำอาจารย์ด้วยถ้อยคำหาญ
กาย และ จตุรัส ได้รับการบอกเล่า
มาด้วยว่า คณะบดีถูกข่มขืน “นว
พล” และสนับสนุนอย่างเปิดเผย
โดยเผยแพร่เอกสารนวพลอย่างโจ่ง
แจ้ง และภรรยาของท่านก็ดำรงตำแหน่ง
ใหญ่ของ “นวพล” อยู่ด้วย

สภามหาวิทยาลัยได้ประชุมช
ขาดกรณีเมื่อวันที่ ๑๑ ธค. เวลา
๑๔.๐๐ น. ที่ตึกคณะวิทยาศาสตร์ โดย
มีนักศึกษามหิดลมาลงคอยการประชุม
ที่สนามหญ้าข้างตึกอย่างคับคั่ง
ระหว่างการรอกอัยการแสดงคน
ตรี, ละคร ทั้งของกลุ่มนักศึกษามห
ิดลเอง และของเพื่อนจากมหาวิทยาลัย
อื่น เช่น

การประชุมสภามหาวิทยาลัยสัน
สุดลงเมื่อเวลาประมาณ ๑๗.๕๖ น.
มติของที่ประชุมลงยืนยันว่าอาจารย์

ทั้ง ๔ ไม่มีความผิด และไม่ยอมทำ
ตามข้อเรียกร้องของนักศึกษา แต่ที่
ประชุมได้ยอมตามข้อเรียกร้องข้อ
อื่นๆ ของนักศึกษาทั้งหมด เช่น ยอม
ให้มีการสอบใหม่เลิกระบบการเช็ค
เวลาในวิชาบรรยาย ดร. สมภพ โห
ตระกิต ประธานสภามหาวิทยาลัย
ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ด้วยคำว่า
“ไม่มีเหตุผล” ในการที่จะให้อาจารย์
ทั้ง ๔ ออก

เมื่อผลออกมาเช่นนั้น นักศึกษา
ทันตแพทย์ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ก็อ
จุฬาฯ และเชียงใหม่ ต่างก็มีมติที่จะ
สนับสนุนการต่อสู้ของ นศ. มหิดล
อย่างถึงที่สุด โดยจะหยุดเรียน และ
นักศึกษาทันตแพทย์เชียงใหม่ก็ได้
เริ่มหยุดเรียนตั้งแต่วันที่ ๑๗ ธค. น
แล้ว ทางคณะมหิดลนักศึกษาทันต
แพทย์ทั้ง ๑๑๕ คนทลาออกก็ยืนยัน
จะไม่กลับเข้าเรียนอย่างเด็ดขาด

ต่อมาคณะกรรมการสโมสรทก
คณะและสหพันธ์นักศึกษาของมหิดล
ก็ได้ตอบโต้มติของสภามหาวิทยาลัย
ด้วยการขอลาออกจากตำแหน่งทง
หมด ด้วยเหตุผลที่ว่าไม่สามารถแก้
ปัญหาให้ได้ตามความต้องการของ
นักศึกษาส่วนใหญ่

การต่อสู้ระหว่างนักศึกษากับผู้
บริหารมหิดลครั้งนี้ อาจจะจบลง
โดยผู้ที่แพ้ฝ่ายออก ก่อนนักศึกษา
จำนวนมากอย่างพร้อมเพรียงกัน ผิด
กับการต่อสู้ที่มหาวิทยาลัยอื่น ซึ่งผู้ที่
เป็นฝ่ายออกคือตัวผู้บริหาร ไม่ว่าจะเป็น
ดร. ศักดิ์ ฝาสุกนิรันดร์ แห่ง
รามคำแหง หรือ ดร. อุดลย์ วิเชียร
เจริญ แห่งธรรมศาสตร์ก็ตาม

แต่บทสรุปของการต่อสู้ที่มหิดล
น่าจะได้แก่ข้อความใน “คำประกาศ
ของการต่อสู้” ของ นศ. ทันตแพทย์
มหิดลที่ว่า

“ไม่มีคำว่าโคตรเดียวสำหรับเรานี้
ประชาชนผู้ทุกข์ยากกำลังรอเราด้วยความ
หวัง

จะหนาวไปถึงไหน

กะไม่ถูกจริงๆว่า หมวกใหม่
พรมใบหนึ่งใช้เวลาถักนานเท่าใด
แต่ผ้าพันคอที่ใช้กันหนาวอย่าง
ในรูปนั้น ถ้าจะ "ปั่น" กันจริงๆ...
ไม่ต้องถึงชนจุลกฐิน... ไม่ถึงสาม
วัน รับรองว่าได้ใช้แน่

ใครที่ยังไม่มีใช้ ทั้งๆที่แฟชั่น
จตุรัส เตือนแล้วเตือนแล้วว่า จะหนาว
และผ้าพันคอถักกันดีจังจะ "ฮิท" ก็
รับลมมอถึกได้

ถ้าไปไหนอย่งดีกว่าชาวเขาเสีย
เลย... เป็นสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
คุณหมื่นๆที่ ไม่มีผมอ ก็จรับ
"พลิกพรวิหหาเป็นอาวุธ" เสียโดย
เร็ว โดยการขอความเห็นใจจากคุณ
สาวๆช่างผมอถักร้อยทั้งหลาย

เธอคงจะไม่ใจไม่ใส่ผ้าสติก
พอที่จะเฉยเมยทอดทิ้งให้คุณหนาว
ตาย

หรือคุณสาวๆที่อยากจะประลอง
ผมอ แต่ยังหาผู้รับไม่ได้ เราขอเสนอ
ตำรวจทหารชายแดน

สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์ เขา
กำลังชักชวนให้ถักส่งไปให้

ขนาดกว้าง ๑๕ ซม. ยาว ๑.๒๕ ม.
ยังไม่สายหรอก เพราะ "ฤดู
ไต้ดิน" พยากรณ์อากาศมาว่าจะ
หนาวถึงตรุษจีน

ในกรุงเทพฯ นะ
ในป่าเขา ภาคเหนือ ภาคอีสาน
นั้นไม่ต้องพูดถึง หนาวปละไม่ต่ำ
กว่าสี่เดือน

แค่เขาใหญ่ก็ค้างสัปดาห์กระ
ทบแล้ว ไม่ต้องเลยขึ้นไปถึงเขาเขียว
หรอก

แต่หมวกนั้นไม่ต้องถักส่งไปก็
ได้ เก็บไว้ใช้เองเถอะ เพราะแบบ
นี้ไม่ยุ่งกงกระสุน

หรือว่าจะส่งไปให้เขาใส่เวลา

นอนกันน้ำค้างกลางทาก็ไม่เลว

เพราะขนาดอุณหภูมิ ๒๐°C หรือ
๖๘°F อย่างขณะที่กำลังนั่งเขียนหน้า
แพ้นอยู่นี้ ยังต้องจัดการปิดประตุน้ำ
ถ้าประตูคืนหมดบ้านเสียก่อนลง
มือ

ถ้าไปเจอแบบ ๑๐°C หรือ ๕๐°F
แถวสกลนคร เชียงราย กองไม้สนกเน
เรื่องของเรื่องก็ไม่มีอะไรมาก
นอกจากจะขอส่งท้ายรายการแพ้น
ฤดูหนาวครวณ ด้วยบริการรูปงามๆ
ถึงสามใบ สำหรับทั้งท่านหญิงและ
คุณผู้ชาย

พบกันใหม่หนาวหน้า

ปัญหาข้าวคนกินเดือดร้อนตามเคย

แม้ว่าห้องอาหารฝรั่งจะเปิดขึ้นเป็นดอกเห็ดในเมืองไทย แต่อาหารหลักของคนไทยทุกวันนี้ก็ยังคือข้าวอยู่นั่นแหละ โดยเฉพาะคนที่มีรายได้น้อย ข้าวก็ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ท้องอิ่มและมีลมหายใจต่อไปได้

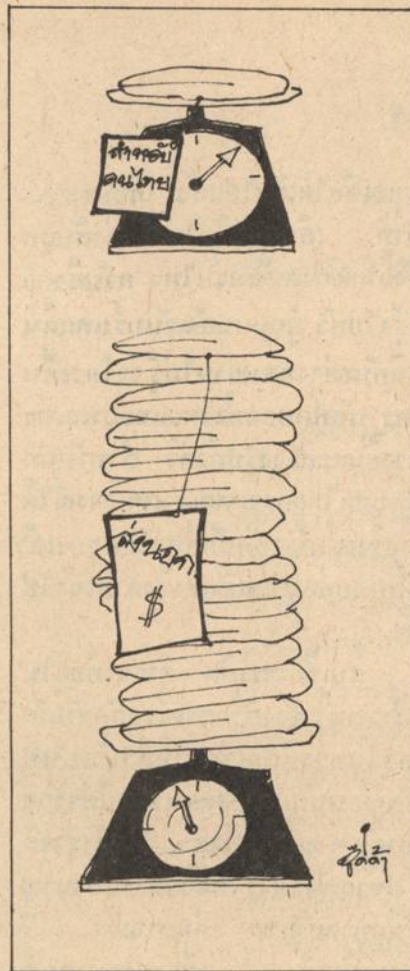
แต่ตอนนี้นาวกรุงกำลังหวาดหวั่นกับการขึ้นราคาข้าวสาร ซึ่งจะเริ่มใหม่ตามนโยบายของรัฐบาลที่จะให้มีการประกันราคาข้าวเปลือกมาตรฐาน อย่างต่ำเกวียนละ ๒,๕๐๐ บาท ข้าวสารก็เลยต้องเขยิบฐานะด้วย ขึ้นราคาจากถังละ ๕๐ เป็นถังละไม่เกิน ๗๕ บาท

และไม่ทันถึงใหม่ ข้าวสารสำรองขององค์การคลังสินค้าก็เกิดหมดขึ้นมา ไม่มีจำหน่ายให้ร้านค้าย่อย ผู้คนที่เคยแตกตักกันเป็นการใหญ่ ก็วนขอข้าวมานานาชนิดมาเก็บตุนไว้ เพราะกลัวข้าวสารจะขึ้นราคา

ร้านค้าย่อยเองก็ไม่เบาเหมือนกัน เบ็ดหลังร้านขายยกระสอบกัน อย่างเอิกเกริก ท่ามกลางความเดือดร้อนของคนที่ย่อยกระสอบไม่ไหว

อันนี้เองเป็นสาเหตุให้ทางกรมการค้าภายในต้องประกาศลดปริมาณข้าวที่จะจำหน่ายให้ร้านย่อยถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ บ้านที่มีคน ๑-๕ คนจะเคยซื้อข้าวได้ ๑ ถังต่อสัปดาห์ จะเหลือเพียง ๑/๒ ถัง ถ้าคน ๖-๑๐ คนเคยซื้อได้ ๒ ถัง ก็จะได้เพียง ๑ ถัง และ ๑๑ คนขึ้นไปเคยซื้อ ๓ ถัง จะได้เพียง ๑ ๑/๒ ถัง เท่านั้น

สาเหตุอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้ขาดแคลนข้าวในตลาดเมืองไทยอย่าง

โกดังขององค์การคลังสินค้าต้องลดน้อยลง การช่วยตลาดข้าวต่างประเทศอย่างนี้ ทำให้พ่อค้าชาวต้มข้าวออกนอกกันเต็มที่ แล้วตามก่อนข้างประหลาดก็คือ ตลาดข้าวในต่างประเทศซบเซาลง ฉะนั้น พ่อค้าไทยก็ส่งข้าวออกนอกประเทศน้อยลงก็ยิ่งผลให้การส่งข้าวสำรองในราคาพิเศษที่พวกพ่อค้าส่งออก ต้องส่งให้กับกระทรวงพาณิชย์ก็ลดจำนวนลงไปด้วย

และเพื่อเป็นการช่วยตลาดข้าวในต่างประเทศให้ดีขึ้น ทางรัฐบาลจึงได้ลดอัตราสำรองข้าวจาก ๑:๑ เหลือ ๒:๑ ทำให้ปริมาณข้าวสารใน

ประสาพ่อค้าก็พยายามบิดพริ้วไม่ยอมส่งข้าวราคาพิเศษให้แก่องค์การคลังสินค้าให้ครบจำนวน โดยอ้างว่าจะผิดสัญญาการส่งมอบข้าวแก่ต่างประเทศ หากส่งข้าวให้กับทางองค์การจากอัตราข้าวสำรองเดิม ๑:๑ นั้น พ่อค้าส่งออกรายใหญ่ๆทั้งหลาย ได้ค้างข้าวแก่องค์การคลังสินค้า รวมกันเป็นจำนวนถึง ๕ แสนกว่ากระสอบ แม้ทางองค์การฯ จะได้พยายามเร่งรัดอย่างเต็มที่โดยส่งเรื่องให้กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการแล้วยังไม่ส่งจะได้เรื่อง ทำให้อัตราข้าวสำรองในโกดังของทางองค์การคลังสินค้าไม่มีเพียงพอที่จะหมุนเวียนจ่ายให้แก่ร้านค้าย่อยต่างๆได้ องค์การคลังสินค้าจะต้องจ่ายข้าวออกวันละถึง ๓๐,๐๐๐ กระสอบ

ปกติข้าวสำรองขององค์การคลังสินค้า ทางกรมการค้าภายในจะได้ไป ๒๕% เพื่อจำหน่ายจ่ายแจกไปให้ร้านค้าย่อยของกรมการค้าภายใน ซึ่งมีด้วยกันทั้งหมด ๖๒๘ ร้าน เมืองการค้าฯ ไม่มีข้าวมากพอ กรมการค้าภายในไม่ได้ข้าวไปพอจ่ายประกอบกับการที่มีร้านค้าย่อยบางร้านทุจริต จากหลายๆสาเหตุเหล่านี้ ประกอบกัน กรมการค้าภายในจึงตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยการ ลดอัตราจำหน่ายลง ๕๐%

เป็นอันว่า ผู้ที่ต้องรับผลทั้งชนทั้งล่องก็คือชาวบ้านผู้ซื้อข้าวกินข้าวเอง ที่ต้องทนต้องซื้อข้าวราคาสูงขึ้น และซื้อข้าวราคาถูก (ที่แพงขึ้น) ได้จำนวนน้อยลงอีกด้วย

ฉากสุดท้ายของแหลมทอง

ความหดหู่กับความชื่นชม

ในที่สุด กีฬาแหลมทอง ครั้งที่ ๘ ที่ได้มาอุบัติขึ้นในกรุงเทพฯ ระหว่างวันที่ ๕-๑๖ ธันวาคม ๒๕๑๘ รวมแปดวันเต็มๆ ก็ได้สิ้นสุดลงแล้ว

และนั่นก็เป็นแต่เพียงการสิ้นสุดเฉพาะเกมสกีการแข่งกันเท่านั้น ส่วนชื่อเสียงและเกียรติยศ ที่ทัพนักกีฬาไทยสามารถกวาดเหรียญทองมาได้ทั้งหมดถึง ๘๐ เหรียญทอง กองเชียร์เกรียงไกรไว้ในประวัติศาสตร์ และในขณะเดียวกันชื่อเสียงทัพนักกีฬาไทยทุกคนได้เอาหยาดเหงื่อและกำลังกายกำลังใจเข้าแลก ก็ต้องถูกใส่เครื่องหมาย 'ติดลบ' ไป โดยน้ำหนักของนักเรียน 'นักเลง' ที่รวมอยู่ในผืนแผ่นดินเดียวกันเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น

พิธีเปิดการแข่งขัน กีฬาแหลมทอง ที่สนามกีฬาแห่งชาติเมื่อค่ำวันที่ ๕ ธันวาคมนั้น นับเป็นพิธีเปิดที่ดูเด็ดและตื่นเต้นที่สุดของเกมสกีการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ แต่หาใช่ความตื่นเต้นที่มาจากขบวนเดินแถว นักกีฬา หรือเกมสกีการแข่งขันของฟุตบอลคู่เบ็ดสนามแต่อย่างใดไม่ หากแต่มาจากพฤติกรรมของผู้ชมซึ่งเป็นนักเรียนต่างโรงเรียนกันประมาณร้อยละ ๖๐

เหตุการณ์ที่ไม่มีใครคาดฝันมาก่อนอุบัติขึ้น หลังจากทีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จกลับไปแล้ว และฟุตบอลคู่เบ็ดสนามระหว่างไทย-จอร์เจีย ๑-๐

มาเลเซียได้เริ่มไปแล้ว เกือบจะ ๓๐ นาที เสียงระเบิดไม่ต่ำกว่าสิบลูกดังขึ้นอย่างสนั่นหวั่นไหว กวีนส์สาวคลั่งไปทั่ว ผู้คนบนอัฒจันทร์แตกตื่นหนีกันอย่างอลหม่านไม่รู้ว่ใครเป็นใคร นักฟุตบอลทั้งไทยและมาเลเซียต่างยืนตะลึงงันไปทั่วตัว สำหรับนักฟุตบอลไทยคงจะพอเดาเหตุการณ์ได้ล่วงหน้า หองพักนักกีฬาไปก่อน แล้วนักฟุตบอลมาเลเซียจึงวิ่งตามเข้าไปมอง

สันเสียงระเบิด ตำรวจที่อยู่ในบริเวณนั้นต่างวิ่งกรูเข้าสกัดจับนักเลงในคราบนักเรียนเหล่านั้นทันที นักเรียนนักเลงบางคนวิ่งหนีตำรวจเอาดื้อๆ ต่อหน้าต่อตา แต่ตำรวจก็วิ่งเข้าสกัดจับไว้ได้ด้วยความชำนาญ "ตีกับลาบมันเลย ตีกับลาบมัน..." "กระแทมมันๆ" เสียงประชาชนที่นั่งดูอยู่บนอัฒจันทร์ ได้ตะโกนขึ้นอย่างเหลืออด

ในที่สุดตำรวจนับร้อยๆ คน ก็สามารถทำให้เหตุการณ์สงบเรียบร้อยลงได้ พร้อมกับจับนักเรียนที่ก่อเหตุซึ่งเป็นนักเรียนช่างกลถนนทวีร์ ช่างก่อสร้างอุเทนถวาย รร. วัดมกุฏกษัตริยารามและนักเรียนโรงเรียนอื่นๆ อีกรวม ๑๒๒ คน

"มันมีเรื่องกันก่อนที่ในหลวงจะเสด็จพระราชดำเนินมาถึงแล้วครับ มันแยกกันเป็นสองกลุ่ม แล้วต่างฝ่ายต่างร้องเพลงเชียร์ แห่กันไปแห่กันมา ทั่วๆไปในสนามกว้างเปล่า ไม่มีอะไรจะให้เชียร์สักหน่อย

พอแห่กันหนักๆ เข้า มันก็เลยเข้าตำราหมาหยอกไก่ ไก่หยอกหมาอะไรพวกนี้แหละครับ... นั่นแหละ พวกมันไม่ขวางระเบิดขวดกันอัตโนมัติในหลวงประทับอยู่ ถ้าขวางกันคือน้ำพระพักตร์ละก็ รับรองได้เลยว่าไอ้พวกเวรนั่นเป็นผีเผ่าสนามกีฬาไปนานแล้ว" ชายวัยกลางคน ซึ่งนั่งอยู่ใกล้ที่เกิดเหตุทางอัฒจันทร์ทิศใต้จอร์เจียในพิธีรวมวิจารย์

ภาพที่ได้ปรากฏขึ้นในสนามกีฬาวันนั้น ช่างเป็นภาพที่น่าเศร้าและน่าหดหู่เสียจนกระไร แม้แต่ช่างภาพของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง ๕ และมาเลเซียช่อง ๑๐ ก็ถึงกับเอ่ยปากพร้อมกับสายหน้าว่า "โน้กิด โน้กิด" "นักเรียนตีกันแล้วขวางระเบิดใส่กันอย่างนี้ ที่มาเลเซียไม่มีแน่" จาริล ไซค์สันต์โค้ชทีมลูกหนังมาเลเซียได้พูดขึ้นพร้อมกับหัวเราะในทำนองเย้ยหยัน หลังจากทีเหตุการณ์ในสนามได้สงบลงแล้ว

อย่างไรก็ตาม ก็อยากจะให้เราๆ ท่านๆ สลดเรื่องเศร้าๆ ที่แสนจะน่าหดหู่ไปพร้อมกับสายฝนที่เทกระหน่ำอย่างไม่ลืมหูลืมตา หลังจากทีเกิดเหตุการณ์อันมัวหมอง ในวันเดียวกันนั้น

แล้วหันมาชื่นชมกับความสำเร็จของนักกีฬาไทยเรา ซึ่งได้คว้าเหรียญทองมาครองถึง ๘๐ เหรียญทอง โดยกวาดเอาจากกีฬาประเภทสำคัญๆ มาไว้ทั้งสิ้น นับแต่ยิงปืน ซึ่งกวาดมาทั้งหมด ๑๘ เหรียญทอง จักรยานก็กวาดมาได้ ๘ เหรียญทอง จากเหรียญทองที่มีอยู่ ๑๐ เหรียญทอง กีฬา ไทยเราสามารถคว้ามาได้ถึง ๑๓ เหรียญทอง อาณัติ รัตนพล ยังคงความเย็น 'เจ้าเอเซีย' ไว้ได้เช่นเคย คว้าเสียคนเดียว ๔ เหรียญทอง และยังมีดาวรุ่งจากทีมกรีฑาไทยโผล่

ชนมออกหลายคนเช่น อดิษฐ์ เล่าป็น
การณ แซ่มปี ๑๐๐ เมตรหญิง

นอกจากนกฟ้าที่อยู่ในความ
นิยมของคนไทย เช่น ฟุคบอสก็
สามารถควาเหรียญทองมาคล้องคอ
ได้สำเร็จชนิดที่มเดียวโดดๆอย่าง
ไม่มีใครเคยคิดมาก่อนว่า ความฝันจะ
กลายเป็นความจริง บาสเกตบอล ก็
สามารถควาเหรียญทองมาได้เช่นกัน
ทั้งทีมชายและทีมหญิง ส่วนกีฬาที่
เพิ่มเข้ามาใหม่อีก ๒ ประเภทคือรักบี้
และโบว์ลิ่ง ก็สามารถควาเหรียญ
ทองมาครองได้สมใจนึก

การแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งที่ ๘ นี้ มีที่ทว่าจะเป็นการแข่งขัน
'กีฬาแหลมทอง' ครั้งสุดท้ายก่อนข้าง
จะแน่นอนแล้ว โดยในการแข่งขัน
ครั้งต่อไปที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ประเทศ
มาเลเซีย ในปี ๑๙๗๓ นั้น จะมีประ
เทศ ฟิลิปปินส์และอินโดนีเซีย เข้า
ร่วมการแข่งขันด้วย พร้อมกับจะ
เปลี่ยนชื่อเสียใหม่เป็นชื่อนี้

ส่วนพิธีปิดการแข่งขัน ในค่ำ
วันที่ ๑๖ ธันวาคมนี้ เป็นพิธีปิดที่
สร้างความประทับใจให้แก่ผู้ใดเห็น
กันทั่วหน้า โดยเหตุการณ์เป็นไป
อย่างสงบเรียบร้อย ไม่มีเสียงระเบิด
ขูดให้ได้ยินกันถึงซอกคตย ไม่มี
ภาพคนไทยด้วยกันวิ่งเข้าตื้นพัน
แทง เช่นฆ่ากันเอง

คงมีแต่เสียงเพลง โอลแลงไฮด์
ผสมผสานกับลมหนาวที่โบกโชยมา
จากนกกีฬา ๔ ชาติร่วมพันคน อัน
หมายถึงสัญลักษณ์แห่งการจากกัน
คงมีแต่ภาพนกกีฬา ๔ ประเทศ ใน
ภาคพื้นแหลมทอง วงเช้าแรกของท
ระลักขงกันและกัน บ้างก็ช่วยกันจับ
นกกีฬาพม่าลกล ส่องเล่นกันอย่าง
สนุกสนาน กรนเครง

นามนด อยู่สกุล

ด้วยความหวังค้อย่างยิ่งยวด

เที่ยงวันจันทร์ กลางเดือนสุดท้ายแห่งศักราช ๑๙๗๕
ฟ้าครึ้มฝนและบรรยากาศโดยทั่วไปหมองมัว ชาวเมือง
และชาวบ้านได้ฟังข่าวการให้สัมภาษณ์ของนายกรัฐมนตรี
จากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เวลาหลัง
เที่ยงครึ่งชั่วโมง ไม่มีใครจดจำทุกถ้อยคำในข่าวได้ครบ
แต่เนื้อหาสำคัญก็คือ

'นายกรัฐมนตรีได้รับรายงานจากแม่ทัพภาคที่ ๕ เป็น
หัวหน้ารักษาความสงบในภาคใต้ว่า สถานการณ์ใน ๓
จังหวัดภาคใต้ได้คลี่คลายไปในทางที่ดีแล้ว และกำลังทำ
การสอบสวนหาตัวคนทำความผิดในสองกรณีคือ การที่
ราษฎร ๕ คน ถูกฆ่าตาย และการวางระเบิดทำให้ประชา
ชนเสียชีวิต ๑๑ คน กับบาดเจ็บอีก ๔๗ คน เหตุการณ์หลัง
เกิดขึ้นในวันเสาร์ที่ ๑๓ เดือนธันวาคม ขณะทีมงานเฉลิม
ฉลองตามประเพณี ณ หน้าศาลากลางจังหวัดปัตตานี ส่วน
กรณีที่ราษฎรถูกฆ่าตาย ๕ คนนั้น นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า
ไม่ใช่ ๕ คนดังที่เป็นข่าว แต่มีเพียง ๔ คนเท่านั้น และ
บัดนี้ทางการกำลังสอบสวนอยู่ พร้อมกับได้ให้คำทำขวัญ
ไปเรียบร้อยแล้ว'

เหตุการณ์จะคลี่คลายไปในทางใดก็ตาม ในบัดนี้
ความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วไปใน ๓ จังหวัดภาคใต้ และ
จังหวัดใกล้เคียงกำลังอยู่ในภาวะตึงเครียดกับเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นนั้นมาก มีการกล่าวถึงกันหลายแง่หลายมุม

หนึ่ง คนที่ตายไป ๕ คน ตามข่าวที่ประชาชนได้รับรู้
นั้น ใครเป็นคนทำให้เขาตาย และคนที่ตายเป็นประชาชน
ผู้บริสุทธิ์หรือไม่

แม้ว่ารองนายกรัฐมนตรีจะได้เดินทางไปภาคใต้ เมื่อ
ไม่นานมานี้ และได้กำชับให้ข้าราชการที่มหนาทปราบ
ปราม และป้องกันเหตุการณ์อันเลวร้าย มิให้กระทำสิ่งใด
อันจะทำให้เกิดทัศนคติต่อรัฐบาลที่ไม่ดีขึ้นกับประชาชน แต่

เมื่อได้เกิดเหตุการณ์ว่า คน ๕ คน ได้ถูกฆ่าตายไปซึ่งชาวบ้านโดยทั่วไปเขาใจว่าเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ พวกที่ทำการประท้วงได้ระบุว่า เป็นผลของหน่วยนาวิกโยธิน พวกที่ประท้วงเหล่านั้นได้ชุมนุมกันที่จังหวัดปัตตานี มีการเรียกร้องให้ถอนกำลังทหารออกจาก ๓ จังหวัด

คนทั่วไปกำลังหัวฉก รัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทยคนหนึ่งได้ให้สัมภาษณ์ว่า สองคนในจำนวนห้าคนที่ตายไปนั้นเป็นคนไม่ดี

เรามาพูดถึงการแก้อสังสยของทางรัฐบาลกันว่า ได้ปฏิบัติไปอย่างไร เมื่อมีเหตุการณ์ไม่เกิดชน คือ หลังจากคน ๕ คนถูกฆ่าตายแล้ว พวกญาติพี่น้อง ประชาชนก็ได้ทำการเดินขบวนประท้วง เวลาได้ขุดเขามาหลายวันไม่มีเจ้าหน้าที่ระดับสูงคนไหนไปชี้แจงกับประชาชนพวกนั้นให้เขาใจว่า เรื่องมันเกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะตามความเป็นจริงแล้ว เมื่อมีคนถูกฆ่าตายไม่ว่าเขาจะเป็นคนดีหรือคนร้าย ทางเราจะต้องติดตามหาเงื่อนงำ และโดยเฉพาะเมื่อมีการประท้วงกันขึ้นมาเช่นนี้ ก็จำเป็นต้องทำความเข้าใจแก่พวกเขาอย่างเร่งรีบ ไม่เช่นนั้นแล้วเหตุการณ์จะบานปลาย อย่างเช่นหลายกรณีที่เกิดขึ้นมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นที่นาทรายหรือที่ใดก็ตาม และผู้ที่ให้ความกระจ่างแจ้งได้ที่สุดก็คือ แม่ทัพภาคที่ ๔ ผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับความสงบในจังหวัดภาคใต้ แต่ก็ไม่ปรากฏนอกจากจะมีการให้ข่าวจากทางกรุงเทพฯ โดยรัฐมนตรีช่วยมหาดไทยเป็นผู้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ ออกข่าวทางวิทยุอยู่แต่ในเมืองหลวงเท่านั้น ความเป็นจริงเกี่ยวกับข่าวของสถานวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยนั้น ชาวบ้านทั่วไปรู้สึกกันว่าไม่น่าหนักเท่าใดนัก

เพราะฉะนั้นทางที่ตที่สุดก็คือ จะต้องตอบคำถามในข้อสังสัยของชาวบ้านทั่วไปให้ได้ว่า ประชาชนที่ถูกฆ่าตายทั้ง ๕ คนเป็นใครกันแน่ ใครเป็นคนฆ่า รัฐบาลจะว่าไม่รู้ไม่ได้ ถ้าหากว่าคนที่ตายเป็นคนร้ายเป็นพวกโจร ชาวบ้านก็จะได้สบายใจที่ตัวไม่ได้ตายเสีย

สอง นายกรัฐมนตรีกล่าวว่า คนที่ถูกฆ่าตายที่แท้ก็มีเพียง ๔ คน เรื่องนี้พูดกันโดยทั่วไปว่า คน ๕ คนนั้น ได้ถูกทำร้ายและ ๔ คนตายไปจริง ลอยไปตามแม่น้ำ แต่อีกคนหนึ่งไม่ตาย ไปขอความช่วยเหลือจากชาวบ้านให้ส่งโรงพยาบาล และมีการเล่าลือกันต่อไปอีกว่า เขาสามารถให้การได้ว่าใครเป็นคนทำร้าย คำเล่าลือต่อกันไปนั้นบอกอีกด้วยว่า คนที่รอดชีวิตคนหนึ่งนั้นได้ถูกส่งตัวเข้ากรุงเทพฯ

เมื่อปรากฏเช่นนี้ การสับหาตัวคนฆ่าก็คงไม่ยาก และหากเป็นความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่จริง รัฐบาลต้องแก้ปัญหาโดยรีบด่วน ไม่อย่างนั้นแล้วการรักษาความสงบ
จตุรัส ๔๔

ในจังหวัดภาคใต้จะเป็นไปได้ยาก ขอนได้ต่อเนื่องไปถึงข้อต่อไป

สาม การให้ค่าทำขวัญโดยทางรัฐบาลเป็นผู้จัดการนั้นจะเป็นการยอมรับอย่างเจ็บๆ หรือไม่ว่า คนของทางการเป็นผู้ฆ่าชาวบ้านทั้ง ๔ คนนั้นจริง เพราะผู้ที่จ่ายค่าเสียหายก็ควรจะเป็นผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายขึ้นมาเท่านั้นมิใช่หรือ

ข่าวที่ได้รับการกรองแล้วหลายชั้นปรากฏว่า พวกที่อยู่ในรัฐกลันตันประเทศมาเลเซีย ได้ยื่นคำขาดให้ทางการชดเชยค่าเสียหายเป็นเงินถึง ๕ ล้านบาท

รัฐบาลจะต้องตอบคำถามว่าเป็นจริงหรือไม่ และที่จ่ายค่าทำขวัญไปนั้นเป็นเงินเท่าใดกันแน่ จ่ายให้แก่ใคร

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดภาคใต้ครั้งนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก ถ้ารัฐบาลจะพุดลอบใจประชาชนที่อยู่ในภาคอื่นที่ไม่เคยเหยียบย่างไปบักย์ได้ ไม่เคยเห็น ไม่เคยรู้เรื่องร้ายก็พอจะทำได้ แต่รัฐบาลจะพุดกับประชาชนในบักย์ได้เองว่า 'ไม่มีอะไร ไม่ต้องตกใจ ไม่ต้องกลัว สถานการณ์คลี่คลายในทางที่ดีขึ้นแล้ว' ย่อมไม่ได้ เพราะเขารู้กันอยู่ว่าในบักย์ใต้ตอนนั้นไม่ผิดไปจากภาวะสงคราม จะเลวร้าย

กว่าสงครามเสียอีก เพราะเมื่อครั้งสงครามมหาเอเชียบูรพาน คนทั่วไปรู้ว่าเขากำลังต่อสู้ทำศึกสงครามอยู่กับใคร ควรหลีกเลี่ยงใคร แต่ตอนนั้นเขาไม่รู้ และเริ่มไม่แน่ใจ (บางคนไม่แน่ใจมานานแล้ว) ว่าอันตรายสำหรับพวกเขา จะเป็นเพียงพวกโจร หรือว่ารวมพวกเจ้าหน้าที่ทางการเข้าด้วยกันแน่

ถ้าหากชาวบ้านส่วนใหญ่ ซึ่งเขาจะพูดต่อๆกันไปอยู่เสมอ รู้สึกไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็จะเป็นอันตรายอย่างซึ่งจะรักษาเนื้อหาของประเทศไว้ให้ประกอบกันโดยครบถ้วนสมบูรณ์เหมือนเก่าก่อน

ข้าพเจ้าไม่เคยเสนอแนะรัฐบาลมาก่อน ด้วยความเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ในรัฐบาล นับตั้งแต่นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีทั้งหลายลงมาถึงข้าราชการประจำที่อยู่ในจังหวัดบึงโขงหลง ล้วนแต่เป็นผู้สติปัญญา มีความสามารถในการแก้ปัญหา

แต่ในบัดนี้ เมื่อได้ฟังความหลายๆฝ่ายแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่า ยังมีหลายคนไม่เก่งในทางแก้ปัญหา แต่เชี่ยวชาญในการสร้างปัญหา และทำให้ปัญหานั้นเป็นเครื่องมือมาสู่สิ่งที่ตัวเองต้องการ ไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งหน้าที่ ความมีชื่อเสียง หรือจนกระทั่งเงินทอง

ทราบว่า ในกรมตำรวจนั้นมีตำรวจลับอยู่มาก แต่จะมีคนที่พอรู้และเข้าใจปัญหาบ้างก็โดยอ้อมก็คนที่ไม่ทราบได้ คนพวกนั้นจะเข้าไปทำข่าวรายงานมาทางรัฐบาลได้ดีกว่าที่รัฐบาลจะฟังความจากหัวหน้ารักษาความสงบแต่เพียงเสียงเดียว อย่าไปสืบอยู่อย่างเดียวว่ามีโจรอยู่ที่ไหน แต่ควรจะสืบว่า สมุนโจรกลุ่มไหนบ้างที่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ระดับสูง และการเข้ามอมตัวของพวกโจรนั้น เพื่อให้เขาต่อสู้ดำเนินคดี หรือเปลี่ยนโฉมหน้าของเขาจากการเป็นโจรมาเป็นคนดี

ปัญหาของเขานอกเหนือจากที่พูดกันมาก และทุกคนพร้อมจะเป็นโจร เพราะโอกาสของการเป็นโจรดีกว่าพวกทำงานเหน็ดเหนื่อยเพื่อแลกกับเงินเพียงเล็กน้อย ถือว่า

โจรนั้นถ้าได้เงินได้ทองมามาก เขาอาจจะเลิก ร่ำรวยไปเลย หรือถ้าไม่ประสบความสำเร็จเขาก็เขมอมตัว เจ้าหน้าที่ทางการก็ให้เกียรติแก่โจรพวกที่มอมตัวมาก ไม่เคยใส่กุญแจมือเขา แต่พวกผู้ต้องหาในเรื่องอื่นๆ เช่น ทำความผิดฐานฆ่าคนเพราะมีเรื่องโกรธแค้น หรือพวกความผิดเล็กๆน้อยๆ เขาต้องสวมกุญแจมือ

มีโจรที่มอมตัวกันแล้ว รัฐบาลได้ดำเนินคดีตามตัวบทกฎหมาย การที่โจรมอมตัวแล้วปล่อยให้เขาไปอยู่อย่างสบายนั้น เป็นเรื่องที่ชาวบ้านไม่พอใจกันมาก

นายกรัฐมนตรีได้กล่าวในโอกาสเดียวกันกับที่กล่าวข้างต้นว่า ปัจจุบันนี้มีพวกเร่ร่อนอยู่สองพวกคือ พวกหนึ่งเร่ร่อนด้วยความยุติธรรม (สำหรับคน ๔ คน ที่ถูกฆ่าตาย) แต่อีกพวกหนึ่งเร่ร่อนให้แบ่งแยกดินแดน

ตามความเป็นจริงแล้ว ยังมีการเร่ร่อนอีกประการหนึ่งที่มีเสียงมากกว่า (แต่เป็นเสียงเงียบ) ทั้งสองพวกที่นายกรัฐมนตรีเอ่ยถึง คือเขาเร่ร่อนให้บ้านของเขาถล่มกลายสู่สภาพดั้งเดิมอีก นายกรัฐมนตรีอาจจะไม่รู้ และเจ้าหน้าที่ระดับสูงอื่นๆอาจจะรู้ แต่ไม่พูดถึง เพราะไม่ทำให้เขามีชื่อเสียงขึ้นมา ด้วยว่าไม่อาจทำตามความเรียกร้องของประชาชนส่วนใหญ่ได้ เรื่องนั้นมันเกี่ยวข้องกับอัยการกับการพยายามแบ่งแยกดินแดน

รู้กันอยู่โดยทั่วไปว่า พวกที่ปรารถนาจะแยกดินแดนนั้น ตัวใหญ่อยู่ในประเทศมาเลเซีย และมีอยู่คนหนึ่งเลยให้สัมภาษณ์ประธานรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยบุญเลิศเมื่อเป็นเช่นนั้น ทำให้รัฐบาลจึงไม่หาทางจัดการกับไฟต้นลมเสียด้วยพร้อมๆกันกับจัดการเศษฟางเล็กๆน้อยๆ

รัฐบาลจะต้องฟังเสียงเล็กน้อยสำหรับปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในจังหวัดบึงโขงหลง กล่าวคือ ถ้าเมื่อใดที่รัฐบาลไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในความปลอดภัยอย่างครบถ้วนของพวกเขาแล้ว ปัญหาใหญ่จะเกิดขึ้นในเร็ววัน นั่นคือเมื่อรัฐบาลส่งกำลังเข้าไปตรึง ๓ จังหวัดสุดท้ายด้วยทหาร (โดยที่แก้ปัญหาในใจของพวกเขาไม่ได้) พวกโจรก็จะไปอยู่ที่นั่น และบัดนี้พวกโจรเหล่านั้นก็กำลังทำตามแผนการหลบหนีของพวกเขาแล้ว ด้วยการขยายการปฏิบัติการไปยังจังหวัดตอนใต้เคียง อันมีจังหวัดสตูล สงขลา (ประมาณ ๕ อำเภอ) ตรัง (ประมาณ ๒ อำเภอ) พัทลุง (ประมาณ ๓ อำเภอ) ส่วนเขาจะมีวิสัยขยายไปได้อย่างไรนั้น เห็นจะไม่บอก ณ ที่นี้ ด้วยเกรงว่าจะเป็นการขู่โพรงให้กระรอกไป

ที่บอกได้ก็คือ เชื้อโรคที่เหวอะแฉะตามผิวหนังนั้น ไม่เป็นอันตรายต่อคนที่เท่ากับพวกที่ซึมซาบเข้าไปในเส้นเลือด

ฮาร์ เม

‘เมือง’ หรือ ‘ชนบท’

‘เฮ้ย เพื่อนยาก แกก็มาจากชนบท จากตัวปัญหาเลยทีเดียว แต่แล้วหลังจากเล่าเรียนมาจนได้ปริญญาเป็นทางการ แกทำอะไร จงรักกักตักกับเมือง กับความร่ำรวย กับความสนุกสนาน กับหัวรับใช้พ่อค่านายทุนแกไม่เห็นหรือ ว่าแกกำลังทรยศ ต่อพ่อแม่พี่น้องชนบทของแก ลืมเสียแล้วหรือบ้านนอกที่แกจากมา ทำไมล่ะ ก็เพราะว่าเมื่อแกต้องตนชนตอนเช้าตรู่ ใจแกก็รอนรนกลัวจะไปทำงานสาย กลัวนายจะด่า กลัวเขาจตุรัส ๕๐

จะว่าแกไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ใหม่ แกกำลังซอสตั๊ตเป็นอย่างดีให้กับใคร ให้กับคนทีนอนกินสบายคนที่ทำอะไร เพราะมีคนอย่างแกคอยรับใช้ ฉะนั้นนะ ว่าลึกๆ แกก็อยากจะตนสายๆ ใช้ชีวิตอย่างไม่เร่งร้อน มีเสรีแก่ตัว แต่แกกลัวจะอดอยาก กลัวเขาไล่ออก กลัวไม่มีเงินเดือนกิน แกเลยต้องฝืนใจให้รักงานที่ไม่ผิดอะไรกับทาสรับใช้ อ้อ ไม่ใช่อย่างทาสก็เพราะนายเขาพูดกับแกด้วยคำหวานๆ ไม่ใช่กดขี่ข่มขู่ขึ้นหรือ ก็แน่ละที่เขาหลอกแกใช้นานจะเป็นอยู่อย่างนั้นไปจนวันตาย ไหนๆ ก็จะเป็นทาสไปจนตาย ทำไมแกไม่กลับไปชนบทบ้านเก่าของแกที่เสียเปรียบ กลัวนักหรือกับความลำบากเล็กกันเสียที่เถอะเมือง เมืองที่มีแต่คนชนิดตัวใครตัวมัน เอาแต่ตัวเองรอดเท่านั้น ใครอนจะเป็นยังงี้ก็ข้างบ้านเมืองเสื่อมโทรมลงทุกวันก็เพราะมีคนงอมองอเทออย่างแก รัฐบาลหรือกกกลงไปเรื่อยๆ ฟังอะไรไม่ได้

‘เออ ว่าไป กำลังฟัง มีอะไร’
‘กัณกำลังจะออกไปทำงานในชนบท’

‘ดี สนับสนุนด้วย แกเป็นคนมีเจตนาดีต่อบ้านเมือง’

‘เห็นว่าเพื่อนมาจากชนบท เลยอยากจะขอปรึกษา กรุณาแนะนำ

หน่อย กันควรจะเตรียมตัวอย่างไรดี’
‘ที่ไหนล่ะ ที่แกจะไป เกษตรู้จักมาก่อนหรือเปล่า’

‘นี่ไง เห็นซอหมู่บ้านในจดหมายไหม ดังออก พรรคพวกรุ่นก่อนๆ เขาเข้าไปอยู่นานแล้ว’

‘อยู่นานแล้วทำไม ไม่ออกมาสักที’

‘ออกไปไหน’

‘ก็ไปช่วยหมู่บ้านอื่น หรือจะอยู่ทนทนทางชีวิต’

‘ปัญหาหมันมี อุปสรรคมันมาก ถ้าได้ช่วยๆ กันคนละไม้คนละมือก็จะเสร็จเร็วขึ้น เขาขอให้เราไปช่วยในด้านให้การศึกษาวบ้าน ก็อยากจะถามเพื่อนว่า เราควรจะเตรียมอะไรบ้าง ที่เพื่อนเห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อชนบท’

‘ให้การศึกษาวบ้าน ก็แกเองมีอะไรจะไปให้เขาบ้างล่ะ เราก็ต้องให้ในสิ่งที่เรามีอยู่นะแหละ จริงไหม แล้วก็ให้มันสอดคล้องกับชาวบ้านในทางที่จะช่วยชาวบ้านให้ดีขึ้น ไหนแกมีความถนัดเป็นพิเศษในเรื่องอะไร’

‘ทำไม ต้องพิเศษด้วยหรือความสามารถอย่างธรรมดาๆ ได้ไหม’

‘ได้ แต่ก็อะไรล่ะที่แกสามารถหรือทักคิดว่าเอาไปให้การศึกษาก

ชาวบ้านตามที่เพื่อนเขาขอความร่วมมือมา’

‘ก็กำลังขอความเห็นจากเพื่อนอยู่นี่ไงเล่า’

‘งั้นก็ยังไม่บอกแกไม่ได้ จนกว่าจะรู้ว่าแกถนัดทางไหน แต่ถ้ายังไม่ออก บอกกันไม่ได้ พรรคพวกที่ไม่อยู่ก่อนก็เห็นจะเข้าใจผิด ที่ถูกควรจะจดหมายมาชวนให้แกไปศึกษา

ชาวบ้าน

‘เอ้า ทำอย่างไร ในการไปศึกษาชาวบ้าน’

‘หัดหุบปากเข้าไว้ ไม่ต้องเตรียมพูดอะไรเลย ยิ่งหุบได้นานเท่าไร ก็ยิ่งดีต่อตัวแเอง’

‘ก็ไม่ต้องอะไรกับเป็นใบ้ แล้วคนเราจะเข้าใจกันได้ยังไง’

‘ตรงข้าม จะทำให้เกิดการเข้าใจกันมากขึ้น เคยได้ยินไหม บ่อยๆ คำพูดเป็นทมาของความเข้าใจผิด บทเรียนอันหนึ่งจากอดีตพวกเราไปชนบทก็ขอเสียของการพูดมาก ที่ถูกควรจะเปลี่ยนเสียว่า พูดไม่เป็น เลยส่งผลกระทบกันไปหมด เพราะไปพูดในสิ่งที่ชาวบ้านเข้าใจไม่ได้ หรือยังรับไม่ได้ เราน่าจะต้องไม่พูดจนกว่าจะเข้าใจชาวบ้านเสียก่อน’

‘เอ้า ตกกลาง แล้วใจอีก’

‘เล็กน้อยกว่าไปให้การศึกษาเขานักเสียว่าเราไปพักผ่อน ไปดูเขาอยู่กันอย่างไร ไม่ต้องนึกว่ากำลังไปให้หรือไปช่วย อะไรที่มันพองๆ อยู่ในตัวแเองเพราะร้อนวิชาที่จะยุบลงได้บ้าง’

‘แล้วใจอีก’

‘ทนกดหัดขม’

‘ขม แปลว่าอะไรนะ’

‘แปลว่า พวกเราไม่ค่อยจะรู้จักขม เอาแต่หน้าดำคร่ำเครียด ทำท่าอย่างกับจะเป็นจะตาย พูดจาแต่ละเรื่องยังกะโกรธใครมา ชาวบ้านไม่ใช่ระบายอารมณ์ของแเองนะ’

‘เป็นอันว่าต้องฝึกขม เพื่อนแน่ใจไว้’

‘เคยได้ยินชาวบ้านเขาพูดกันว่า พวกเราเข้าข้างคนลำบากยากจนนะ ค่ะแล้ว วิเศษทีเดียว ไม่มีใครเขาว่า

อะไร แต่ดูมันพูดมันจาจิ เหมือนผู้เหมือนคนเขาเมือไหร่ คำเอากๆ ปาวๆ ชาวบ้านเขารับไม่ได้ ถึงแกลจะน้อยกว่าความแรงจะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงก็เถอะ’

‘เออ คนมากด้วยกัน นานไป ก็คงจะค่อยๆ แก้ไขให้ดีขึ้น’

‘เพราะหัดทแกลงเป็นคนรับฟังความเห็นคนอื่นๆ ได้ พอจะมีความหวัง บางทีเราจะร่วมด้วย’

‘แล้วใจอีก กำลังรับฟังอยู่’

‘แล้วใจ ทนแกลก็เอาปากทหุบกับหนาทขมเขาไปในหมู่บ้านไปดูว่าเขาอยู่กันอย่างไร คิดอย่างไรสักพัก จากนั้นก็คงพอจะเข้าใจมากขึ้น ว่าควรพูดอะไรแค่ไหน ชาวบ้านเขาถึงจะรับฟัง ถ้าแเองมีความสามารถในทางพูด’

‘ก็พูดอยู่ทุกวัน ต้องมีความสามารถอะไร’

‘ใช่ ทุกคนพูด ทุกวัน แต่บางคนพูดมาก พูดพลาม เพ้อเจ้อ หรือพูดไม่รู้อะไร ยิ่งพูดคนฟังก็ยิ่งงง ยิ่งเบอ ยิ่งไม่เชื่อ มีคนชอบฟังแเองพูดหรือเปล่าเท่าที่ผ่านมา’

‘การจะออกชนบทจำเป็นต้องพูดเป็นด้วยหรือ’

‘ถ้าหากว่าแเองจะไปให้การศึกษาแก่ใครเขา ก็จำเป็นต้องอธิบายเป็น นอกเหนือจากการอธิบายด้วยการกระทำ แเองกระทำอะไรดีๆ จะเป็นการช่วยให้แก่ชาวบ้านได้บ้างล่ะ’

‘ลำบากนัก ก็อยู่เฉยๆ อยู่ไปมันเลยดีกว่าชนบท’

‘อ่อนนถอกแล้ว อีกอย่างก็มีความอดทน ไม่ยอมแพ้ง่ายๆ ไม่ใช่ที่ว่าพอใครเขาทักท้วงก็ทำอาการใจน้อย เห็นไหม การไปชนบทนั้นจะให้

บทเรียนแก่ชีวิตแเองเยอะ ขนาดเพียงแค่นี้ก็จะไป’

‘เข้าใจ ไม่ต้องพูดมาก การพูดมากเพือนก็ฟังจะบอกเมือกว่าไม่ใช่ของดี ไม่มีใครเขาอยากฟัง’

‘ใครเขาอยากให้ฟังเมือไหร่ล่ะ เขาให้ฝากความอดทนในการฟังต่างหากคนเพือน’

‘เออ ว่าไป กำลังฟัง มีอะไร’

‘เราอยากจะทำการศึกษาคนเมือง ไม่ใช่ง่าย เล่นกับคนในเมืองมันยาก เพราะเล่ห์เหลี่ยมมันมาก วิธการเอาเปรียบคนอื่นมันมีตงพะเรอเกวียน การมีชีวิตอยู่ในเมืองมันบ๊าวลำบากอยู่แล้ว ยังต้องจำยอมรับใช้มันเพื่อจะคลุกกับมัน ศึกษามัน การผ่นใจหรือทนอยู่กับคำพูดเพราะๆ แบบหน้าไหว้หลังหลอกของนายงานนะ ถ้าเราอ่อนแอเกินไปเตลิดไปแล้ว ทำไมสู้กับเมือง สู้กับตัวต้นของปัญหาเลยที่เดียว ใช่เราอยากนอนตนสายเหมือนกับพวกนายจ้าง แต่เราจำเป็นต้องตื่นเช้าตรู่เหมือนกับทาสที่ขอสัตย์ งานในความรับผิดชอบของคนชนบทอย่างเราที่เข้ามาอยู่ในเมืองก็ดำเนินไป ไม่ขาดตกบกพร่อง ถ้าไรก็ไหลสะพัดเข้ามา แต่เราพร้อมใจกัน พร้อมใจกัน วันไหนที่พวกทาสมันเลิกขอสัตย์ ผ่นชี ผ่น เมื่อเราหยุดงานพร้อมกันหมดเลย พร้อมกันเลย ใครเคยรู้เรื่องทำนองนี้มาบ้างหรือเปล่า มันกำลังเกิดขึ้นแล้ว ใช่ไหม ประเดี๋ยวโรงงานโน้น ประเดี๋ยวบริษัทโน้น นับวันเราก็คงเรียนรู้มากขึ้น เจนจัดมากขึ้น เลือกเอาชเพือน อยู่ที่ไหนก็ได้ ไม่ว่าจะชนบทหรือในเมือง’

ส่งท้ายปีสตรีสากล

คงจะเห็นว่า ปีสตรีสากล ๑๙๗๕ กำลังจะติดปีกจาก ไปในอีกไม่กี่วันข้างหน้าแล้วกระมัง หลายๆ ฝ่ายก็เลยมอบของขวัญจัดงานที่แสดงถึงภารกิจของสตรีที่ “แบกโลกเอาไว้ครึ่งโลก” ขึ้นมา เป็นการส่งท้ายปีสตรีสากลได้อย่างเหมาะสม

เมื่อปลายเดือนก่อน หลังจากการประชุมบทบาทสตรีในโลกที่สามที่เชียงใหม่แล้ว ที่กรุงเทพฯ กลุ่มผู้หญิงมหิดล ก็ได้จัดนิทรรศการปีสตรีสากลขึ้นมาในเวลาไล่เรี่ยกัน ปลายเดือนนี้ ประมาณวันที่ ๒๒-๒๓ กลุ่มผู้หญิงรวมคำแหง ก็จะจัดนิทรรศการในชื่อเดียวกันออกมาอีก เพื่อยืนยันถึงเจตนารมณ์ของบทตั้งขึ้นเป็นสัญลักษณ์นอกกรุงหนึ่ง ไม่ให้จากไปอย่างเลือนลือนัก

แต่การส่งท้ายปีสตรีสากลที่ค่อนข้างวิจิตรโอฬารมาก ๆ ซึ่งไม่ใช่ทั้งการต่อสู้ทางชนชั้น อย่างที่กลุ่มผู้หญิง ๑๐ สถาบันเขาทำกัน และก็ไม่ใช่การเรียกร้องแบบคุณหญิงคุณนาย แต่เป็นแบบเฉพาะคนไทยยังไม่เคยเจอก็คือ การประกาศตัวเป็นผู้หญิง ร้อยล้านพันชายของผู้หญิง คนหนึ่งทมิฬชื่อว่า “วิภาวดี ตรีชะกุล”

รายละเอียดก็มีอยู่ว่า สักประมาณ ๒ อาทิตย์มานี้เอง คุณผู้หญิงผู้ฉลาดคนนั้น ได้จัดงานฉลองขึ้นบ้านใหม่ขึ้นมา ทน ของขวัญพิเศษที่เจ้าตัวให้เป็นของขวัญสำหรับแขก ก็คือการประกาศรายชื่อผู้ชายที่เคยเป็นคู่นอน หรือเจ้าตัวเรียกว่า “ผัว” จำนวน ๑๐๐ กว่าคน ให้ชาวประชาได้ร่วมรับรู้เป็นสักขีพยานเอาไว้

เป็นปรากฏการณ์ที่ไม่ใช่เรื่องปกตินัก เพราะมาดแมนว่าจะมีบาง

ครั้งดีกว่าคน แต่ไม่มีใครรักกันจริงสักคน

คนที่เขามองผิดใจเกลียดชังที่จะเป็นคู่แข่งได้ เขาก็เก็บเรื่องของเขาไว้เงียบ อาจจะมันช่วยบดคันให้แซดขึ้นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่จะมาป่าวๆ บอกใครต่อใครอย่างนั้น เห็นจะไม่เป็นแน่ ก็เลยเป็นข่าวฉาวโฉ่ขึ้นมา ให้หนังสือพิมพ์บางฉบับได้โอกาสเลื่อยข่าวไว้เป็นอาทิขยี้ๆ และเป็นเรื่องสนกปากของหนุ่ม (หรือไม่หนุ่ม) ที่มีทัศนคติต่อต้านทางเพศทั้งหลาย ได้ว่ากันให้ควาปากอกว่าใครก่อน ใครหลัง หรือใครแน่กว่าใคร

หลายคน ก็วิพากษ์กันไปต่างๆ นานา บ้างก็ว่า “วิภาวดี” ใช้ชีวิตคุ้มค่า รู้จักที่จะ “หา” จะ “กอบโกย” ในขณะที่เงื่อนไขทางสังขารยังอำนวย บ้างก็พูดเลยไปว่า เป็นผู้หญิง “แบบใหม่” ที่ใจถึง แสดงถึงความกล้าหาญเท่าเทียมผู้ชาย ยิ่งกว่านั้น ยิ่งกล้ากว่าผู้ชายบางคนเสียอีกด้วย เป็นทำนองที่ว่า สอดคล้องกับการต่อสู้ของผู้หญิง หรือเหมาะสมกับปีสตรีสากลไปโน่นเลย

ข้อวิจารณ์แบบนี้ ถ้าไม่เป็นเพราะเร้าไม่ถึงการณ์ ก็อาจจะกลายเป็น การบิดเบือนความหมายที่แท้จริงของการต่อสู้ทางเพศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ทางชนชั้นไป

ถ้าเราจะมามองดูปรากฏการณ์ในกรณีของ “วิภาวดี” อย่างจริงจัง และอย่างระมัดระวังแล้ว ก็จะเข้าใจได้ไม่ยากว่า อันที่จริงแล้ว “วิภาวดี” เอง ก็ไม่ต่างไปจากผู้หญิงหรือประชาชนคนไทยทั้งหลาย ที่ต้องดิ้นรนเพื่อให้ได้มาซึ่งชีวิตใหม่ที่ดีกว่า จะผิดแผกแตกต่างกันก็ตรงที่ว่า การตีความ “เพื่อชีวิตที่ดีกว่า” นั้นต่างกัน “วิภาวดี” หรือคนทั่วไปที่ต้องตกอยู่ภายใต้การครอบงำของระบบสังคมเก่า ก็ย่อมจะมองว่า เป้าหมายของชีวิตน่าจะอยู่ที่ ความมั่นคง โชคลาภ และอำนาจ

ก็เมื่อส่วนหนึ่งของอาชีพ “วิภาวดี” ถือเป็นธุรกิจบนเรือนร่างสังขารของตัวเอง ก็เป็นธรรมดาอีกนั่นแหละ ที่เธอจะต้องทำกำไรสูงสุดให้กับสินค้าของเธอ ด้วยการทำสินค้าให้ออฉาว เพื่อดึงดูดเป็นทรจกและต้องการของผู้ซื้อ สังเกตการณ์ตลกภาพของสินค้าได้ดัด ก็คือการอ้างถึงผู้ซื้อเสี่ยงในทางต่างๆ ที่เป็นคนทงสังคมรู้จักกันดี ว่าก็เป็นผู้หญิงที่ใช้สินค้านั้นด้วย เป็นการยกระดับสินค้าที่ใช้ได้ผลอภิวินัยหนึ่ง

เรื่องของวิภาวดี จึงไม่ใช่เรื่องที่แปลกประหลาดจนเข้าใจไม่ได้ หรือเข้าใจเอาตื้นๆ อย่างอติวิสัยว่า คนนั้น “นิสัย” ไม่ดีเอง หรือ “อยากดังบ้างๆ บอๆ” โดยไม่มีเหตุผล

มาถึงแค่นี้ ก็คงพอที่จะสรุปได้แล้วกระมังว่า ผู้หญิง (หรือผู้ชายก็ตาม) ในสังคมที่ประชาชนยังไม่สามารถกำหนดชีวิตของตัวเองได้ จะต้องมีสภาพเป็น “เหยื่อ” ของความน่าเฟะของสังคมอย่างน่าสังเวชใจเพียงใด

สุวรรณา จงสถิตยวัฒนา

อรวรรณ
เชิดเดี่ยว
นักบุกเบิก

สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น
๑๘๕ หน้า ๑๐ บาท

งานเขียนชุดบุกเบิกของ อรวรรณ
ที่ประพันธ์สาส์นพิมพ์เป็นเล่มที่สอง
ขณะนี้ มาจากขอเขียนซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่
แล้วใน *ฟ้าเมืองไทย* ลักษณะของ
เนื้อหาไม่ใช่เรื่องสั้นหรือนวนิยายบี
โหลด โผนตามแนวถนัดของผู้เขียน
แต่ทั้งหมดคือเรื่องเล่าถึงประสบ
การณ์ของตนเอง ทำนองเดียวกับ
ฟื้นความหลัง ของพระยาอนุมานราช
ธน และถ้าเราจะลองจำแนกเนื้อหา
สาระของงานเขียนอรวรรณเล่มนี้กับ
ฟื้นความหลังของพระยาอนุมาน
ราชธน เราย่อมพบว่าฟื้นความหลัง
มีขอบเขตเนื้อหาสะท้อนความเปลี่ยนแปลง
ทางสังคมกว้างขวางกว่า ขณะที่
เนื้อหาของอรวรรณถูกจำกัดอยู่
เฉพาะบางด้าน

ถึงกระนั้นก็นับว่ามีความค่าต่อ
การศึกษาวงการประพันธ์ของไทย
เพราะธรรมชาติการศึกษาวรรณกรรม
แต่ก่อน เราจะประเมินชีวิตทัศน์และ
โลกทัศน์ของนักประพันธ์คนนั้น ๆ ก็
จะประเมินได้ จากผลงานเฉพาะชิ้น
เฉพาะเรื่อง ครั้นนักประพันธ์ได้ถ่ายทอด
ประสบการณ์เบืองตนของตนออกมา
เราจะรู้ได้ว่าเขาผู้นั้นมีทัศนคติ
ต่าง ๆ ของเขาเกิดขึ้นอย่างไร มี
สภาพแวดล้อมใดเข้ามาเป็นตัว
กำหนดบ้าง

นักบุกเบิก เป็นงานเขียนที่สะท้อน
ค่านิยมทางสังคมของยุคหนึ่งไว้

ได้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแวด
วงของหนุ่มสาวเจ้าสำราญสมัยก่อน
ที่เป็นไปตามการไหลบ่าของวัฒนธรรม
จักรวรรดินิยมตะวันตก จาก
ร้านอาหารที่ขายเหล้ายาปลาทูมาสู่
บาร์ จากการเดินรำในชุดผ้าม่วงมา
สู่กางเกงแพร ที่สำเร็จสำราญด้วย
น้ำจิตน้ำใจไม่ตรีของเพื่อนฝูง สภาพ
การเสปสซุที่เป็นค่านิยมหนึ่งทาง
สังคมขณะนั้นและตกทอดมาจนบัดนี้
ที่อาจต้องถูกกวาดตักเวทไปจาก
ความคิดของคนรุ่นใหม่ แต่เราก็ไม่
อาจปฏิเสธความมีอยู่ของมันได้

แต่การสะท้อนสังคมมีอยู่ในยุค
หนึ่งออกมาตรงๆ บางครั้งก็อาจเป็น
สิ่งที่แสดงกับความคิดของยุคสมัยนั้น
“ถ้าจะดื่มเหล้าดีๆ มัมนาร์ก็ต้อง
พระทัยจริงๆ เก็บไว้เป็นอาหารว่าง
และการเก็บนางงาม โดยมีให้ชาย
ทรงทราบนั้น ก็เป็นเกมสนุกมหา
ยอดเยี่ยมสำหรับผู้ชายเราอยู่แล้ว”

นอกจากการเล่าเรื่องการเที่ยว
เตร่อย่างสนุกสนาน บางครั้งต้อง
กระทบกระทั่งกับนักเลง จนเพื่อนที่
เป็นเจ้านายบางพระองค์แสดงความ
รักเพื่อนถึงกับใช้กำลังทหารเข้าช่วย

ในทำนองเคลียร์พันทกลายๆ แล้ว
ผู้อ่านอาจเข้าใจงานของอรวรรณได้
มากขึ้นว่า เพราะเหตุใดจึงเขียนบทบี
โหลด ก็เพราะผู้เขียนมีประสบการณ์
ตรงนั่นเอง แต่นั่นยังดูเหมือนเป็น
ร่องเมือเทียบกับการให้คำเตือนสติ
นักเขียนรุ่นหลัง ทั้งยังให้เห็นสภาพ
ความไม่แน่นอน (ในวงการเขียน)
และ บรรณโลกมูลค่า ๑๐ สตางค์ ซึ่ง
กล่าวถึงการเกิดดับในวงการหนังสือ
บ้านเรา และปัญหาความอยู่รอดใน
งานอาชีพ บางตอนก็ได้แนะนำให้
เรารู้จักนักเขียนบางคนในอีกแง่มุม
หนึ่งออกไป

สาระสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่ผู้อ่าน
ไม่ควรมองข้ามไปอย่างง่ายด้าย งาน
เขียนเรื่องนของนักประพันธ์อาวุโส
นักคือ เขาไม่พอใจนักกับการที่คน
พยายามหยันงานวรรณกรรมของบาง
คนว่าเป็นงานเขียน ๑๐ สตางค์ เขา
เห็นว่าการส่งเสริมงานวรรณกรรมที่
ถูกต้องไม่ควรใช้วิธีเช่นนั้น เขาเขียน
ไว้ว่า

“ยังมีนักเขียนที่น่าสงสารอีกมาก
มาขอรับการวิพากษ์วิจารณ์อย่างเป็น
ธรรมจากปราชญ์ทั้งปวงด้วยคารวะ เพื่อ
ว่าเขาจะได้ปรับตัวเขาเองให้มีความดี
งาม”

และอีกตอนหนึ่งที่ว่า
“ถ้ามาจากมหาวิทยาลัย ก็คงพอก
ภูมิธรรมมาด้วยเถิด ถ้าสังคมก็คง
หย่อนมือลงมาค้ำผู้ตกตอยให้สูงขึ้น
โดยให้ความเมตตาแก่เขา ผมจะกราบ
ขอบพระคุณพวกนั้น”

หรือบางตอนได้กล่าวถึงกส
เจตนาของตนที่ต้องการเห็นผู้คิด
อาชีพเขียนหนังสือมีความสามัคคีกัน
ไม่ใช่แบ่งพรรคแบ่งพวกแก่งแย่ง
แข่งดี

แต่สภาพความเป็นจริง ย่อม
ยากที่จะเป็นดังความหวังของท่านนัก

ประพันธ์อาวุโสผู้ได้ โดยเฉพาะเมื่อมองจากแง่การวิจารณ์ วัตถุประสงค์ของการวิจารณ์วรรณกรรมอยู่ที่ ประสงค์จะเห็นคุณภาพของงาน ประสงค์ให้งานนั้นๆ บังเกิดคุณค่า แก่สังคมด้วย แต่เมื่อมีนักเขียนที่ มอมเมาประชาชนให้หลงจมปลักกับ ความจอมปลอม งมอยู่กับชีวิตที่สิ้นที่ สำส่อน ก็จำเป็นต้องอยู่เองที่จะต้อง วิพากษ์กันแรงบ้าง ด้านหนึ่งเป็นการ ชะลอการเปิดโปงความเลวร้ายที่ เคลือบแฝงมาในวรรณกรรมให้ประชาชนทราบ

สำหรับกรณีที่ไม่นักเขียนฝ่าย ประชาชนคือ มุ่งเสนองานรับใช้ ประชาชน แม้ผลงานจะมีข้อบกพร่อง สภาพการณ์เช่นนั้นก็เชื่อว่านักวิจารณ์ ย่อมใช้ท่าทีสามัคคีวิจารณ์ คือ ชแนะ ข้อเด่นข้อด้อย ให้โอกาสให้กำลังใจ เพื่อเขาจะได้ปรับปรุงงานรับใช้ประชาชนให้ดีขึ้น ดังนั้น ความขัดแย้ง ในวงการนักเขียน ไม่ว่านักประพันธ์ กับนักประพันธ์ หรือนักประพันธ์กับ นักวิจารณ์ จึงเป็นลักษณะธรรมชาติ ของสังคมมนุษย์ที่ตกอยู่ภายใต้กฎ แห่งความขัดแย้ง

ประเด็นหลักที่น่าพิจารณา น่า จะอยู่ที่ ทำอย่างไรจึงสามารถสรุป บทเรียนเหล่านี้ไปใช้ในการทำงาน ให้ดีขึ้น พัฒนาทั้งในทางปริมาณและ พัฒนาในทางคุณภาพ ภายใต้การ สร้างสรรค์เพื่อประชาชนอย่างแท้จริง มิใช่พะวงกับอัตวิสัยอันรุนแรง ของตนหรือสร้างงานรับใช้ชนชั้นปกครอง เพื่อมอมเมาประชาชนให้หมด พลังแห่งการต่อสู้ที่ชอบธรรมดังนัก เขียนผู้หญิงบางคนทำอย่างสุดจิตสุด ใจขณะนั้น

รวีวาร

“ทางโค้ง” : วิทยันตราย

นิมิตอย่างหนึ่งของวงการหนังสือไทยในปัจจุบัน เห็นจะอยู่ที่ว่า หนังสือทำเงินหลายต่อหลายเรื่องไม่จำเป็น จะต้องจำกัดอยู่เฉพาะในแวดวงของ แนว “เอาใจตลาด” อย่างที่ผู้สร้าง บางคนมักจะยกมาเอ่ยอ้างเป็นเชิงด ถกคนดเสมอไป ตัวอย่างที่เห็นได้ เมื่อไม่ช้าไม่นานมานี้เองก็เช่นความ สำเร็จของหนังสือสะท้อนปัญหาสังคมที่ ได้สาระอย่าง “ข้าวนอกนา” ของ เป๊ยก โปสเตอร์ เป็นต้น

“ทางโค้ง” สร้างจากนวนิยาย ของผู้ประพันธ์คนเดียวกับ “ข้าวนอก นนา” คือ “สัฟฟา” ซึ่งนับเป็นหนึ่งใน จำนวนนักประพันธ์ไม่กี่คนที่ไม่พยายามจะมอมเมาคนอ่านด้วยจินตนา การเพื่อสั่นอันไร้แก่นสาร ใน “ข้าว นอกนา” เราเคยชอบ “สัฟฟา” ที่ ไม่ยึดเยียดความผิดให้กลุ่มวัยรุ่นซึ่ง ชอบมั่วสุมสนุกสนานกันว่า เป็นความ กิด “ผู้ใหญ่” ของพวกเขาเองตาม แบบฉบับของ “ผู้ใหญ่ล้าหลัง” บาง คน มาถึง “ทางโค้ง” แม้ว่าเนื้อหา ส่วนหนึ่งจะเกี่ยวพันอยู่กับเรื่องของ ทรกกับนักเรียนเช่นเดียวกับ “คุณครู ทรก” หรือ “คุณครูคนใหม่” แต่ผู้ ประพันธ์มิได้เน้นเฉพาะแต่ความ เป็น “พ่อพระ” หรือ “แม่พระ” ของฝ่ายที่เป็นครูเพียงอย่างเดียวแบบ

หน้า ๒ เรื่องสั้น

ตรงกันข้าม “ทางโค้ง” ได้ พยายามคลี่ปัญหาหลายๆ แบบของ ฝ่ายที่เป็นเด็ก ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็น สาเหตุชักจูงให้เจ้าของปัญหาหลง เดินไปในทางที่ผิดได้ง่ายทั้งสิ้น ไม่ ว่าจะเป็นกรณีของวันสว่าง (สุริยา ชินพันธ์) ซึ่งถูกกดดันทั้งด้วยแรงรัก และชังที่มากเกินไปจากพ่อ (สมบัติ เมทะนี) และบ้า (วิไลวรรณ วัฒนพานิช), โสมิกา (นัยนา ชีวานันท์) ซึ่งผิดหวังจากพ่อแม่เศรษฐีผู้รู้จัก การสังเคราะห์คนนอกบ้านมากกว่า จะทำความเข้าใจกับลูกของตัวเอง หรือยุพอง (ทัศนวรรณ เสนียวงศ์) ซึ่งความยากจนในวัยเด็กผลักดันให้ มุ่งแต่จะไขว่คว้าหาชีวิตที่สะดวก สบายมากกว่าจะคำนึงถึง “ศักดิ์ศรี” ที่ไว้ตัวตน

ครูแสงอุษา (มยุรฉัตร เหมือน ประสิทธิ์เวช) ใน “ทางโค้ง” ไม่ เพียงแต่จะเป็นแบบฉบับของ “ครู ตัวอย่าง” ผู้ขี้ดมันในอุดมการที่จะ ปลุกปั้นลูกศิษย์ให้มีพร้อมทั้งวิชาการ และจริยธรรม และยังเป็นลักษณะ ของ “ผู้ใหญ่” ที่เด็กทุกคนอยากจะ พบในชีวิตจริง เพราะเธอไม่ได้มีแต่ คำติเตียนทำนองว่า “พ่อแม่ก็ออก ใหญ่โต ทำไมลูกถึงได้ไม่รักตัวอย่าง น” หรือ “สันดานเด็กมันไม่ดี อบรมอย่างไรรักยังใส่หัวใส่ตัว” แต่เธอ พยายามค้นหาสาเหตุแห่งความประ

พฤติกรรมทำนองคลองธรรม และทำความเข้าใจกับทุกปัญหาด้วยความหวังดีอย่างบริสุทธิ์ใจ แทนที่ผู้ใหญ่ทุกคนจะมัวตั้งหน้าตั้งตาลงโทษเด็ก แต่เพียงประการเดียว ลองพิจารณาแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เด็กก่อขึ้นด้วยใจเป็นธรรมกว่าที่เป็นอยู่สักนิด “ช่องว่างระหว่างวัย” ก็คงจะปิดแคบลงไปได้เองอย่างแน่นอน และเด็กทุกคนก็จะผ่านวัยที่เปรียบเสมือน “ทางโค้ง” ของชีวิตไปได้โดยปลอดภัยเช่นกัน

“สี่ฟ้า” เขียนเรื่องไว้ตั้งแต่ราวปี ๒๕๑๓ หากจนถึงขณะนี้ เนื้อหาของ “ทางโค้ง” ก็ยังไม่เห็นว่าล้าสมัยเกินไป แม้ว่าหลายตอนของบทหนังจะดัดแปลงแก้ไขให้เปลี่ยนไปจากต้นฉบับเดิมที่เป็นนวนิยายแต่ก็ยังคงรักษาสาระสำคัญไว้ได้ค่อนข้างครบถ้วน การดำเนินเรื่องในวัยเด็กของวันสว่างด้วยภาพนิ่งเป็นระยะๆ ตอนเริ่มเรื่องราวชีวิตความได้ไม่เย็นเยือก รวมทั้งเพลงประกอบซึ่งตัดเป็นช่วงๆ ให้เข้ากับเนื้อเรื่องก็เป็นข้อที่น่าชมเชย

บทพูดของ “ทางโค้ง” ใช้ถ้อยคำได้เหมาะสมกับลักษณะตัวละครหลายแบบ แตกต่างชัดเจนอยู่บ้าง เช่น การที่โสมกัลป์แค้นใจที่พ่อแม่

ของเธอยึดติดในค่านิยม “เหนือปริญญญา” แต่ตอนจบ เธอก็เห็นดีเห็นงามด้วยการจะไปเรียนต่างประเทศ เพื่อให้ได้ปริญญาสักใบมาประดับเกียรติ หรือแม้แต่วัยสาวก็เหมือนกับตัวละครเอกที่เป็นเด็กเกรในหนังทุกเรื่องซึ่งลงท้ายก็ต้องกลับตัวด้วยการไป “ซบตัว” เมืองนอกจนดูราวกับว่า เด็กที่เรียนในเมืองไทยจะไม่มัน “ไต่” ขนมาเลยเป็นอันขาด

นับเป็นความกลายอย่างน่าขบขันของขณะ คราประยูรที่นำสุริยา ชินพันธุ์มาแสดงเป็นดารานำของเรื่อง เพื่อให้คนดูได้เห็น “เด็ก” ที่หน้าตาเป็น “วัยรุ่น” จริงๆ ไม่ใช่ “นักเรียนวัยเด็ก” อย่างที่หนังหลายเรื่อง

ยังชอบทำ สุริยาเล่น “ทางโค้ง” ได้ดีกว่า “ผยอง” ซึ่งเขาเป็นพระเอกเต็มตัวเหมือนกัน อาจจะเป็นเพราะบทชีวิตเศร้าๆ ของวันสว่างเหมาะกับบุคลิกของเขามากกว่าบทต่อสู้กร้าวแกร่งของเหินฟ้าใน “ผยอง” เช่นเดียวกับทัศนัวรรณซึ่งรับบทพาร์เทนเนอร์เจนโลกในเรื่องนั้นด้วยการแสดงก้ำกั้นแต่พอสมควรไม่ “ล้น” จนเกินลักษณะคนธรรมดาทั้งที่เป็นบทเดียวกันอย่างใน “ประสาธน์” นัยนาทนน้อยและไม่เด่นนัก แต่ก็ไม่มีอะไรถึงกับจะต้องติ พอๆ กับสมบัติ ที่เล่นได้สมบทบาทเป็นธรรมชาติกลายเป็นมยุรฉัตรกับวิไลวรรณเสียมากกว่า

แม้ว่าส่วนประกอบบางอย่างของ “ทางโค้ง” จะยังบกพร่องอยู่ เช่น สีของเลือดฉากที่มีการโยนระเบิดขวดกัน ยังมองออกชัดเจนว่าเป็นสีเช่นเดียวกับหนังทุกเรื่องที่เคยดูมา และการแต่งหน้าตัวละครอย่างวิสวัสดิ์ (สมบัติ) ให้แก่ก็ยังไม่สมจริง เพราะอาศัยแต่การไว้หนวดเครารองรังเท่านั้นเอง แต่ “ทางโค้ง” ก็นับเป็นการก้าวไปข้างหน้าของขณะ คราประยูรที่ท่วงท่าห่างจากผลงาน ๒ เรื่องของเขาคือ “สาวสิบเจ็ด” และ “สาวเจ้าพัยค์” โกลพอด ก็ได้แต่หวังว่า วงการหนังไทยจะได้เขาเป็นคู่กับ “ห้าวก้าวหน้า” เพิ่มขึ้นมาอีกสักคน

ชลธิชา ดารากร

เกร็ดหนัง

“ทางโค้ง” - Sunshine/“สี่ฟ้า” ประพันธ์เรื่อง/ขณะ คราประยูร สร้าง และกำกับการแสดง/ดารานำแสดง สมบัติ เมทะนี, ทัศนัวรรณ เสนียวงศ์, นัยนา ชวนันท์, สุริยา ชินพันธุ์

การะผยองใหญ่

บ้านลูกสาวเป็นนักร้องเพลงโฟล์ค จักรเบนส์สปอร์ต บิดา คนชอบเรียกขานว่าไคว่ตงหมง แต่ผู้ชำนาญภาษาจีนที่คนไทยชอบใช้กันผิดๆ บอกว่าเรียกผิด (เรียกอย่างไ้ คนเขียนกลั้มไปแล้ว ต้องโทรศัพท์ไปถามศิระ รัชชิต) เอาละ บิดาของนักร้องจักรเบนส์สปอร์ตนั้นเป็นคนหูยาว ไม่ใช่เพราะว่าเกิดเรื่องกับภรรยา แต่หูยาวแบบที่หมอพูดว่าเป็นคนที่มีบุญวาสนาอายุยืนนาน หูยาวอย่างนั้นอย่าเข้าใจผิด

บ้านนั้นมาประปาผ่านเครื่องกรองแบบบ่อว่ายน้สามลูก เวลาแขกไปหาเจ้าของบ้านจะได้กินน้ำประปาที่สะอาดที่สุดในประเทศไทย สายโทรศัพท์ของบ้านนั้นสายแยกเข้าเครื่องอัดเทปขององค์การและพรรคการเมืองต่อไป

เก๊จบ
ซีไอเอ.
ไต้หว้น
จิ้นใหม่
กิจสังคม

ชาติไทย
ธรรมสังคม
เกษตรสังคม
ประชาธิปไตย
พลังใหม่
แนวร่วมสังคมนิยม
สังคมนิยมแห่งประเทศไทย

โทรศัพท์ที่บ้านเวลารัฐบาลเกิดวิกฤตการณ์ ก็จะต้องไม่รู้จักก็ครั้งต่อก็ครั้ง เสียงตัวอย่าง

“คุณประสิทธิ์ผมทนไม่ไหวแล้วพวกนั้นมันบีบผมเอาบีบผมเอา”

“ไม่เอา ท่านนายกฯ อย่าคิดมากพวกนั้นมันก็อย่างนั้นแหละ วันนั้นผมจะเรียกมากินข้าวบ้าน ยังไงยังงั้นเรามา ก็พวกเดียวกัน ผมว่าท่านนายกฯ ไปเที่ยวลาขุนตาลสักพักดีกว่า ... เด็กผมมันเพิ่งเอาเงินมาฝากโหล่นึงผมจะให้เธอไปให้บ้านนายกนะครับ ...”

“เฮ้ยครับ สวนพลูไม่ยอมเอาชื่อผมเข้าพิจารณาเป็นรัฐมนตรี มันดลกันมากไปหน่อยเฮ้ย ผมทนไม่ไหวแล้ว”

“ไม่เอา ลอทำไมอยากเป็นรัฐมนตรีก็ไม่รู้ ดูอู๊ชไม่เห็นต้องเป็นรัฐมนตรีก็ได้ มากินข้าวกินเหล้าบ้านอวดกว่าน่า เงินเราก็มั่งใช้ ไม่ต้องคอยลกด้าเหมือนพวกนั้นเฮ้ย ... วันก่อนแบงค์เขาผ่านเงินกู้ล่อแล้วละมาเอาที่อวกได้นะเรามาขึ้นกันเองเอง” ...

“คุณประสิทธิ์หรือ น้ผมเอง ก็อย่างนี้ พวกผมเขาอยากพูดกับคุณเรื่องรัฐบาล ยังไงๆผมว่าเราน่าจะพูดกันได้ ผมบอกเขาว่าถ้าคุณประสิทธิ์ช่วยจะดีไม่น้อย พวกเขาอยากลองบ้าง”

“อ้อหม่อมหรือครับ สวัสดีครับ..เฮ้ยครับเฮ้ยหม่อม..ผมเองบอกจริงๆ เบื่อเหมือนกันไ้รัฐบาลผสมนี้ ไม่เป็นอันหลับอันนอน เดชวามเรองนนั้น เดชวามเรองน ... หม่อมก็... เรามั่นคนกันเองไม่ต้องมาหาผมหรือครับให้เด็กมาบอกก็ได้ เด็กผมมันรู้จักบ้านหม่อมแล้วละครับ ผมจะไปหาหม่อมเอง” ...

“เฮ้ยพวกพรรคชาติไทยหาว่าผมเป็นญวนกิดขายชาติเล่นอย่างนี้ผมต้องฟันแหลกแล้วเฮ้ย”

“ไม่เอาแล้วเก๊ ... อย่าคิดมากพวกนั้นมันก็อย่างนั้นเอง ... อย่าไปสนใจมากแล้วไปพักผ่อนที่เมืองจีนดีกว่าน่า ผมช่วยติดต่อกไว้แล้ว เรื่องคำใช้จ่ายอย่าคิด เรามั่นคนกันเอง” ...

“ใครหาขาลมมาให้หน่อยโว้ย ... ยุ่งตายหา” ...

ปีใหม่นี้
เป็นสมาชิก "จตุรัส"
ในราคาพิเศษ
ให้กับตัวคุณเอง
หรือส่งเป็นของขวัญให้เพื่อนคุณ

3 เดือน 39 บาท

สมัครได้ตั้งแต่วันที่
ถึง 20 มกราคม 2519

ชื่อ
ที่อยู่

ข้าพเจ้าขอเป็นสมาชิกจตุรัสราคาพิเศษให้

ชื่อ
ที่อยู่

ธนาคารใต้สง่า ปณ. กลาง ในนาม

นายมงคล วุฒิสงัดชัย ชั้น ๓ อาคารเอ็ม เอเอฟ. ๔๒ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

ทุกฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า
เรา จตุรัส

มุ่ง

สืบพัสถความจริง

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์